

د حضرت يشعياہ نبی کتاب - ماخذ انبياء

پېژندگلو

د حضرت يشعياہ په دې کتاب کښې د هغوی دپاره يوه سخته دهمکي ده چا چې د خدای پاک پېغام نظرانداز کړو خو دې سره سره د معافی او امید پېغام بيا هم په کښې موجود دے. د يشعياہ اولنی ۳۹ بابونو کښې د يهوداه خلاف د عدالت سخت پېغامونه دی او ورته د توپې او پاکوالی دعوت دے. خلقو په ظاهره د خدای پرستی شکل جوړ کړے وو خو زړونه يې د گناه نه پک وؤ. خدای پاک هغوی له د حضرت يشعياہ په ذریعه خبردارے ورکړو، چې راشی د خپلو گناهونو اقرار وکړی او خپل ځانونه پاک کړی، خو خلقو د هغه پېغام ته غور ونه نیولو. حضرت يشعياہ د هغوی په حقله پېشگوښې وکړه چې طاقتور قوم اسور به په هغوی حمله وکړی او بنديوان به يې بوځی. هغه هم دا امید ورکوی چې يوه ورځ به خلاصونکے هغوی بچ کړی. په آخری ۲۷ بابونو کښې د خدای پاک د معافی، تسلی، او امید ذکر دے کله چې خدای پاک د حضرت يشعياہ په وسیلې خبرې کوی، او ورته د حضرت عیسی مسیح په راتلو کښې د خلاصون او برکت منصوبه څرگندوی. کله چې اسرائیل پستی طرف ته روان وو نو حضرت يشعياہ ورته د اسوریانو د حملې د خطرې په حقله وفرمائیل خو اسرائیل د هغه خبرداری نه انکار وکړو او راتلونکی تباہی ته يې هیڅ غور ونه کړو. هغه ورته خبردارے ورکړو چې د يهوداه د خلقو گناه به په هغوی د خدای پاک عدالت راولی، او هغه ورته دا هم وفرمائیل چې خدای پاک قادر مطلق دے او هغه به دوی د جلاوطنی نه د فارس د خورس بادشاه په وسیلې واپس راولی. دا کتاب د یوې هستی په حقله خبرې کوی چې پېر غمونه به برداشت کړی، هغه به زمونږ د گناهونو په بدل کښې زخمی کړے شی، او په تاریخ کښې به راشی چې هغه زمونږ خلاصونکے دے. په آخری بابونو کښې خدای پاک د یو نوی

تخلیق په حقله بنائسته بیان کوی په کوم کبښې به چې خُدائِ پاک د بادشاه په شان حکمرانی کوی، د بدعملو عدالت به کوی او ابدی امن به قائموی. د حفظ کولو دپاره ۱۰:۴۱ آیت ”پرېرئ مه، زه ستاسو مل یم. زه ستاسو خُدائِ پاک یم، د خه نه هم مه وارخطا کېرئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به درکړم، زه به په خپل زورور ښی لاس سره ستاسو حفاظت کوم.“

اول باب

۱ په دې کتاب کبښې د یهوداه او د یروشلم په حقله هغه پېغامونه دی کوم چې خُدائِ پاک د آموص زوی یسعیاه باندې په هغه وخت کبښې څرگند کړل کله چې عزیزه، یوتام، احاز او حزقیاه د یهوداه بادشاهان وو.

یو سرکشه قوم

۲ مالک خُدائِ وفرمائیل، ”اے زمکې او آسمانه، زه چې خه وایم نو هغه واورئ. ما چې د کومو بچو پالنه کړې ده او خیال مې ساتلې دے نو هغوی زما خلاف بغاوت کړې دے. ۳ غویې خپل مالک پېژنی او خر د خپل مالک اخور پېژنی. خو بنی اسرائیل خپل مالک نه پېژنی، زما خلق د عقل نه خلاص دی.“ ۴ اے گناهگار قوم، تاسو خپلو گناهونو رالاندې کړی یئ. بدعمله نسله، بدکرداره بچو، تاسو خپل مالک خُدائِ رد کړې دے. کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس خُدائِ پاک دے او تاسو د هغه نه مخ اړولې دے. ۵ تاسو خپله سرکشی ولې نه پرېردئ؟ تاسو غواړئ چې نوره سزا هم درته ملاو شی؟ ستاسو سرونه په زخمونو باندې پټ دی او ستاسو زړونه بیمار دی. ۶ د سر نه واخله تر پښو پورې ستاسو په بدن کبښې یو خائ هم روغ نشته. تاسو ټول ټکېدلی یئ، زخمی یئ او تغمې درباندي ولاړې دی. نه ستاسو زخموه صفا کړې شوی

دی، او نه وړباندې مرهم پتی شوې ده. (۷) ستاسو ملک شار شوې دے، ستاسو بناړونه سوزولے شوی دی. ستاسو په وړاندې د پردی ملک خلق ستاسو پتی لوټ کوی، او هر څه چې وینی هغه تباہ کوی. (۸) صرف صیون لور باقی پاتې ده، لکه چې د انگورو په باغ کبني د څوکیدار جومپری پاتې وی یا د بادرنگو په پتی کبني یو څپر بې اسری وی، او د محاصرې لاندې بې اسری بناړ وی. (۹) که مالک خدای رب الافواج یو څو کسان ژوندی نه وے پرېښے، نو یروشلم به د سدوم او عموره په شان تباہ شوے وو. (۱۰) اے یروشلمه، ستا حکمرانان او ستا خلق د سدوم او د عموره په شان دی. چې مالک خدای درته څه فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسه او چې خدای پاک درته څه ښودنه کوی نو هغې ته توجو وکړه. (۱۱) مالک خدای فرمائی، ”که تاسو بې شمېره قربانیانې پېش کړئ نو زما پرې څه؟ زه د ښو ځناورو وازگي او د گدانو د سوزېدونکو قربانو نه پوزې له راغله یم. په دې زه نه خوشحالیږم چې تاسو ما ته د غویانو، گډو او د چپلو وینې پېش کوئ. (۱۲) کله چې تاسو زما حضور ته راځئ نو ولې ستاسو خیال دا دے څه چې زه دا غواړم چې ستاسو ځناور دې زما په دربار کبني گرځي؟ (۱۳) تاسو چې ما له کومې نذرانې راوړئ دا بې فائدې دی. تاسو چې د خوشبویي کومې مصالحې سوزوئ نو د هغې نه زه نفرت کوم. زه ستاسو د نوې میاشتي اخترونه، ستاسو د سبت ورځې او ستاسو مذهبي اجتماعگانې نه شم برداشت کولے، دا هر څه ستاسو د گناهونو په وجه خراب شوی دی. (۱۴) ستاسو د نوې میاشتي د اخترونو او ستاسو د مقدسو ورځو نه زه نفرت کوم، دا په ما باندې یو بوج جوړ شوے دے او د دې برداشت کولو نه زه تنگ راغله یم. (۱۵) کله چې تاسو د دُعا دپاره لاسونه پورته کړئ، نو زه به ستاسو نه مخ واړوم. تاسو چې هر څومره دُعاگانې وکړئ، نو زه به یې نه قبلوم، ځکه چې ستاسو لاسونه په وینو رنگ دی. (۱۶) اول ولامبی او خپل ځان صفا کړئ. خپلې بد عملی زما د سترگو نه لرې کړئ. آو، نور بد عمل مه کوئ، (۱۷) نېکی کول زده کړئ. او گورئ چې انصاف کیږی، د چا سره چې ظلم شوے وی د هغوئ مدد کوئ، یتیمانانو له خپل حقونه ورکوئ او د کونډو د حق دفاع کوئ.“ (۱۸) مالک خدای فرمائی، ”راځئ چې

اوس دا مسئلہ حل ڪړو. اڳر چې ستاسو گناهونو تاسو تک سره داغی کړی یی، خو زه به تاسو صفا کړم او لکه د واورې په شان به مو سپین کړم، اڳر چې ستاسو داغونه تک سره دی، خو تاسو به د وړی په شان تک سپین شی. (۱۹) خو که تاسو خپلې رضا سره تابعدار یی، نو چې زمکه کوم بڼه څیزونه پیدا کوی، هغه به تاسو خوری. (۲۰) خو که تاسو انکار او سرکشی کوئ، نو د توري لاندې به گېر شی او مړه به شی. دا د مالک خدای د خولې کلام دی.

د گناه نه پک ښار

(۲۱) هغه ښار چې په یو وخت کښې وفادار وو اوس د کنجرې په شان شوی دی. په یوه زمانه کښې دا د صداقت او انصاف نه پک وو، خو اوس په کښې صرف قاتلان پاتې دی. (۲۲) اے یروشلمه، ستا خالص سپین زر اوس د ملاوت نه پک دی، او ستا بهترینو میو کښې اوبه گډې شوې دی. (۲۳) ستا مشران باغیان شوی دی او د غلو ملگری شوی دی، هغوی هر وخت تحفی او رشوتونه اخلی. هغوی په عدالت کښې هیڅکله د یتیمانانو دفاع نه کوی او نه هغوی ته د کونډو فریاد را رسی. (۲۴) نو هغې ته غور ونیسی څه چې مالک خدای رب الافواج، د بنی اسرائیلو خدای تعالی فرمائی، ”زه به خپلو دشمنانو نه انتقام واخلم، او مخالفینو نه به بدل واخلم. (۲۵) زه به ستاسو خلاف خپل طاقت استعمال کړم. زه به تاسو داسې صفا کړم لکه څنگه چې اوسپنه په اور کښې صفا کیری او زه به ستاسو نه ټول ملاوت لري کړم. (۲۶) زه به تا له هغه شان قاضیان او مشیران درکړم لکه څنگه چې دې پخوا لرل. نو بیا به یروشلم د صادقانو او وفادارو خلقو ښار وبللی شی.“ (۲۷) مالک خدای به انصاف سره یروشلم بیا آباد کړی او چې څوک هلته توبه وباسی هغه به بچ کړی. (۲۸) خو مالک خدای به هغه هر یو کس ریزې ریزې کړی څوک چې گناه کوی او د هغه خلاف بغاوت کوی، او څوک چې مالک خدای ته شا کړی نو هغه به تباہ شی. (۲۹) د څپرې د مقدسو ونو عبادت سره به چې

تاسو خوشحالبديئ نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ، او کوم باغونه چې تاسو د بُت پرستي دپاره غوره کړي دي نو د هغې په وجه به تاسو وشرمېږئ. (٢٠) تاسو به د څېړي د داسې ونې په شان يئ چې پانې يې اوچې شوي وي او د يو داسې باغ په شان به يئ چې هيڅ اوبه په کبني نه وي. (٢١) نو هغه تکړه سپري به لکه د بوسو په شان وي او د هغوي بد عملونه به د اور د بخرکي په شان وي. دواړه به يو ځای داسې اور واخلي چې هيڅ څوک به يې مړ کولې نه شي.

يروشلم به د ابدی امن مرکز وی

٢ (١) دا هغه پېغام دے چې ځدای پاک د آموص زوی يشعياہ باندې د يهوداه او يروشلم په حقله نازل کړو. (٢) په راتلونکي وخت کبني، په کوم غره باندې چې د مالک ځدای کور جوړ دے، هغه به د ټولو نه اوچت غر وي، د غرونو په ټولو غونډو باندې به دا د برج په شان اوچت وي. او ټول قومونه به د سېلاب په شان ور روان وي، (٣) او د ډېرو قومونو خلق به راشي او وبه وائي، ”راځئ چې د مالک ځدای غر ته وخېژو، او چې د بني اسرائيلو د ځدای پاک کور ته لاړ شو، هلته به هغه مونږ ته خپلې لارې وښائي، او مونږ به د هغه په لارو ځو.“ ځکه چې د صيون نه به د هغه تعليمات راوځي، او د هغه کلام به د يروشلم نه راځي. (٤) مالک ځدای به د قومونو انصاف وکړي او د هغوي په مينځ کبني به لانجې هوارې کړي. هغوي به د خپلو ټورو نه د يوې خولې جوړې کړي او د خپلو نېزو نه به د بوټو قينچيانې جوړې کړي. قومونه به هيڅکله بيا جنگ له لار نه شي، او نه به بيا دوی د جنگ تربيت حاصلوي. (٥) نو اے د يعقوب اولاده، راځئ چې مونږ د مالک ځدای په رڼا کبني گرځو. (٦) اے مالک ځدایه، تا خپل خلق، د يعقوب اولاد رد کړې دے. ځکه چې هغوي خپل ملک د نمرخاته د طرف د جادوگري نه پک کړې دے. د فلسطينو په شان هغوي هم فالگرو له ځي او د بل ملک خلقو سره غاړه غټي اوسېږي. (٧) د هغوي ملک د سپينو زرو او سرو زرو نه پک دے او د هغوي

خزانی نۀ ختمیږی. د هغوی مُلک د آسونو نه پک دے او د هغوی جنگی گاډی بی شمېره دی. (۸) د هغوی مُلک د بُتانو نه پک دے او هغوی داسې څیزونو ته سجدې لگوي چې هغوی په خپلو لاسونو جوړ کړي دی. (۹) نو په دې وجه به هغوی بی عزته او سپک شی. اے مالکۀ خُدايه، هغوی مۀ معاف کوه. (۱۰) په غارونو کښې ورننوځئ او د مالک خُداي د یرې نه او د هغه د شان او شوکت نه ځان په خاورو کښې پټ کړئ. (۱۱) د انسان مغروره سترگې به ټیټې کړې شی او د انسان لوی به په عاجزی بدله شی. نو په هغه ورځ به صرف د مالک خُداي ثناء صفت کيږي. (۱۲) په هغه ورځ به مالک خُداي ربُ الافواج ټول طاقتور خلق او هغه هر څوک چې مغروره یا لوی وی، هغه ټول به عاجزه کړي. (۱۳) هغه به د لبنان لوړ لوړ دیار او د بسن د مُلک د څېړې ټولې ونې تباہ کړي. (۱۴) هغه به اوچت غرونه او د غرونو اوچتې غونډۍ هوارې کړي، (۱۵) هغه به هر یو اوچت برج او د هرې قلعي مضبوط دېوالونه هوار کړي. (۱۶) هغه به ټول لوی سمندري جهازونه او ټولې بنائسته کشتۍ ډوبې کړي. (۱۷-۱۸) د انسان غرور به په عاجزی بدل شی او د انسان لوی به خاورې ايرې شی. بُتان به په مکمله توگه ورک شی او په هغه ورځ به صرف د مالک خُداي ثناء صفت کيږي. (۱۹) چې کله مالک خُداي د دُنیا پرولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوږو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالک خُداي د دهشت او جلال نه وتبتي. (۲۰) کله چې هغه ورځ راشي، نو هغوی چې کوم د سپینو زرو او سرو زرو بُتان جوړ کړي وی چې عبادت یې وکړي نو هغه به وغورزوي. او هغوی به منبرکانو او بناپبرکانو ته پرېږدي. (۲۱) چې کله مالک خُداي د دُنیا پرولو دپاره پاڅي نو خلق به د غرونو په غارونو کښې پټيږي او په زمکه کښې به په سوږو کښې پټيږي، د دې دپاره چې د مالک خُداي د دهشت او جلال نه وتبتي. (۲۲) په انسان باندې توکل مۀ کوه، د هغوی ژوند د یوې لحظې دے او د هغې قدر څۀ دے؟

١) مالکِ خُدای، ربُّ الافواج به د يروشلم او يهوداه نه هغه هر څه لري کړي چې په هغې پورې د خلقو ژوند تړلې دے. هغه به د هغوی نه خوراک او د څښلو اوبه واخلې،

٢) د هغوی نه به باتوران او فوجيان، قاضيان او پېغمبران، فالگران او مشران،

٣) فوجي آفسران، معتبر کسان، مشيران، ماهر کارينگران او جادوگران واخلې. ٤) زه به هلکان د هغوی مشران جوړ کړم، او ماشومان به په هغوی حکومت کوي. ٥) خلق به يو بل سره زياتې کوي. هر يو سرې به په بل سپري او هر يو گاونډي به په بل گاونډي رعب اچوي. ځوانان به د خپلو مشرانو بې عزتي کوي او بدکرداره خلق به د عزتمندو بې عزتي کوي. ٦) په هغه وخت کښې به يو کس خپل ورور ته ووايي، ”تر اوسه پورې تا سره څادر شته نو په دې وجه راشه او زمونږ مشر جوړ شه. او د کنډراتو د دې پيري ذمه واري اوچته کړه.“ ٧) خو هغه به ورته په جواب کښې وائي، ”نه، زه ستاسو علاج نه شم کولې. نه ما سره خوراک شته او نه ما څادر شته. ما د عوامو مشر مه جوړوي.“

٨) بې شکه چې يروشلم په لړزان دے. او په يهوداه زوال راغلي دے. هغوی چې هر څه وائي او کوم عمل کوي هغه د مالکِ خُدای خلاف دے، هغوی په جار بار د مالکِ خُدای خلاف بغاوت کوي. ٩) د هغوی مخونو نه د هغوی ملامتيا څرگنده ده. هغوی د سدوم د خلقو په شان په جار بار گناه کړې ده. په هغوی افسوس. هغوی په خپله تباہی په ځان باندې راوستلې ده. ١٠) صادقانو له خوشخبري ورکړه چې هغوی بختور دي، ځکه چې هغوی به د خپلو اعمالو د بشې مېوې نه خوند واخلې. ١١) خو بدعمله خلق تباہ دي، هغوی چې د نورو خلقو سره څه سلوک کړې وي نو هم هغه شان عمل به د هغوی سره هم وشي. ١٢) ځوانان زما د خلقو سره زياتې کوي، او بشې په هغوی باندې حکومت کوي. اے زما خلقو، خپلو مشرانو تاسو په غلظه لار باندې روان کړي يئ، او هغوی ستاسو لارې ستاسو نه گډې وپې کړې دي.

د مالک خُدائِ د خپلو خلقو عدالت کول

﴿١٣﴾ مالک خُدائِ په خپل عدالت کښې تيار دے، او د خلقو د عدالت دپاره ولاړ دے.
﴿١٤﴾ مالک خُدائِ د خپلو خلقو آفسران او مشران راولی چې د هغوی عدالت وکړی. د هغوی خلاف د مالک خُدائِ دا اعتراض دے، ”تاسو زما د انگورو باغ تباہ کړے دے او د غریبانانو نه لوټ کړے شوے مال ستاسو په کورونو کښې دے. ﴿١٥﴾ تاسو دا حق نه لرئ چې زما خلقو له رگړه ورکړئ او د غریبانانو پوزې زمکې پورې راکاړئ. ما مالک خُدائِ، ربُّ الافواج دا فرمائیلى دى.“

د یروشلم بشو دپاره خبردارے

﴿١٦﴾ مالک خُدائِ فرمائی، ”گورئ، د یروشلم بشې څومره مغروره دى. هغوی هسکه غاړه نیولې وی او روانې وی. هغوی تل نخرې کوی. هغوی د نازونو او نخرو قدمونه اخلی او پانزېبونه شرنګوی. ﴿١٧﴾ زه به د هغوی په سرونو باندې دانې راوخېژوم او گنجی به یې کړم.“ ﴿١٨﴾ داسې ورځ راروانه ده چې مالک خُدائِ به د یروشلم د بشو نه هغه هر څه واخلی په څه چې هغوی ځانونه بنائسته کوی، پانزېبونه، هارونه، د سپورمې په شان کالے، ﴿١٩﴾ والی، بنگرې، نقابونه، ﴿٢٠﴾ لویټې، گونګروګان، کمر بندې، د عطرو بوتلې، تعویذونه، ﴿٢١﴾ گوتې، نټکې، ﴿٢٢﴾ بنائسته جامې، چوغې، شالونه، پرسونه، ﴿٢٣﴾ شیشې، د کتان جامې، پړونى او بُرقعې. ﴿٢٤﴾ د عطرو د خوشبو په ځای به د هغوی نه بدبوئ خېژى، د کمر بند په ځای به هغوی د ځان نه پری تاو کړی وی، د بنائسته زلفو لرلو په ځای به هغوی گنجی شی، د قیمتی جامو په ځای به هغوی د ټاټ جامې اغوستې وی. د هغوی حُسن به په شرم بدل شی. ﴿٢٥﴾ د ښار سړی به په توره وژلے شی، ستاسو تکړه سړی او سپاهیان به په جنگ کښې مړه شی. ﴿٢٦﴾ د ښار دروازې به ژړا او ماتم کوی او ښار به په خپله د هغه بشې په شان وی چې یواځې پاتې شی او په زمکه کښېښی.

٤ ① کله چې هغه وخت راشی، نو اووهٔ بښځې به یو سرې راوښی او ورته به ووائی،
 ”مونږ به په خپله د خپل ځان دپاره د جامو او روټی انتظام کړو، خو چې مونږ صرف
 ستا په نوم پورې تړلې یو چې ته زمونږ خاوند یې، او داسې به مونږ د شرم نه بچ شو.“

د یروشلم بحال کېدل

② هغه وخت راروان دے چې د مالک خدای څانگه به د هغه ملک هر یو بوتے او ونه
 لویه او بنائسته کړی. نو چې کوم اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو هغوی ټول به خوشحاله
 وی او په هغه فصلونو به فخر کوی چې په هغه ملک کېنې پیدا کېږی. ③ هر څوک
 چې په یروشلم کېنې پاتې وی، نو خدای پاک به د هغه دپاره ژوند غوره کړے وی نو هغه
 به مقدس گڼلے شی. ④ مالک خدای به د صیون ښار د بښځې گندگی وویځی، هغه به
 د یروشلم نه د وینې داغونه د عدالت روح سره او د اور روح سره صفا کړی. ⑤ بیا د
 صیون په غره او په هغه ټولو خلقو چې هلته راغونډ وی، په هغوی به مالک خدای د
 ورځې ورپه وراولېږی او د شپې به ورباندې لوگے او ځلېدونکے اور راولېږی. د خدای
 پاک جلال به هغه ټول ښار پټ کړی او د هغې حفاظت به وکړی. ⑥ د هغه جلال به په
 هغه ښار باندې لکه د خېمې په شان وی چې د ورځې د گرمی نه سورے جوړ کړی او دا
 به د امن ځای وگرځوی او د باران او طوفان نه به یې محفوظ وساتی.

د انګورو د باغ سندره

① ٥ راځی چې زه د خپل محبوب دپاره سندره وایم، دا زما د دوست او د هغه د
 انګورو د باغ سندره ده. زما د دوست د انګورو یو باغ وو، چې دا باغ په یوه زرخېزه
 غونډۍ باندې وو. ② هغه زمکه وکنستله او د هغې نه یې کانی صفا کړل، هغه د بهترینو
 انګورو بوتې وکړل. او د دې باغ په مینځ کېنې یې د حفاظت دپاره د څوکیداری یو برج

جوړ کړو، هغه د انگورو نه د رس ويستلو دپاره د کاني نه لنگري جوړه کړه. هغه د بنو انگورو د پخېدو انتظار وکړو، خو چې کله انگور پاڅه شول نو هغه ټول تراوه و. (٣) نو اوس، اے د يروشلم او د يهوداه اوسېدونکو خلقو، زما او زما د انگورو د باغ په مينځ کبني فېصله وکړئ. (٤) داسې څه شته چې ما د دې باغ دپاره نه وي کړي؟ نو بيا چې ما د دې باغ نه د خوږو انگورو توقع ساتله، نو دې تراوه ولې ونيول؟ (٥) نو زه به اوس تاسو ته ووايم، چې زه به د دې خپل باغ سره څه کوم. د دې نه گېرچاپېره چې کوم باړ دے هغه به ترې نه خوا کړم، د دې د حفاظت دېوالونه به راوغورزوم او ځناور به ورپرېدم چې وې خوري او د پښو لاندې يې کړي. (٦) زه به د هغې زمکه شاره کړم. نه به يې په بوټو کبني قينچي کيږي او نه به ورته گوډ کيږي، هلته به ازغی او مرکونډی زرغونې شي. زه به وربځي هم منع کړم چې په دې باندې باران نه وروی. (٧) د اسرائيل قوم د مالک خدای رب الافواج د انگورو باغ دے، او د يهوداه خلق د انگورو هغه بوټي دي چې هغه په خوشحالي کړلي دي. د هغه د دوي نه طمع وه چې انصاف به کوي، خو په ځای د دې هغوي ظلمونه کول. هغه ترې نه د صداقت طمع لرله، خو په ځای د دې هغه د ژړا چغې واورېدې.

د بدو عملونو دپاره عدالت

(٨) په تاسو افسوس، تاسو نور نور کورونه او پتي اخلئ. خو په آخر کبني به د نورو خلقو دپاره ځای پاتې نه شي او صرف تاسو به په هغه ملک کبني اوسېږئ. (٩) ما اورېدلی دی چې مالک خدای رب الافواج قسم خوړلے دے چې، ”یقیناً چې د پېرو کورونو نه به کنډرې جوړې شي، او په دې غټو او بسائسته کورونو کبني به هيڅوک نه اوسېږي. (١٠) په شل جربه زمکه باندې چې کوم د انگور باغ کړلے شوے وی نو هغه به صرف دوویشتم لیتزه مے پېدا کوي. يو سل او شپېته کلو تخم به صرف شپاړس کلو غله پېدا کوي.“ (١١) په تاسو افسوس څوک چې سحر وختي پاڅی او په شرابو څښلو

باندې شروع وکړئ او په ماښام کښې تر ناوخته پورې مے څښئ او ځانونه نشه کوئ.

١٦ ستاسو په محفلونو کښې تاسو سره رباب، بينجو، تمبلونه، شپېلی او مے وی. دا

خو ستاسو په خيال کښې هم نه راځي چې مالک خدائ خه کوی. او خه چې هغه کوی

نو تاسو د هغې لحاظ نه کوئ. ١٣ نو ځکه زما قوم به د خپلې ناپوهۍ له وجې جلاوطن

کړي شي. ستاسو مشران به د لوږې نه مړه شي او ستاسو عوام به د تندې نه مړه شي.

١٤ تورو خاورو هغوئ ته خپله خوله کولاو نيولې ده دپاره د دې چې د يروشلم غټ

خلق او عوام، مست او شور جوړونکی خلق به ژوندی تېر کړي. ١٥ هر يو کس به

سپک کړي شي او څوک چې مغرور وي نو هغوئ ټول به عاجزان کړي شي. ١٦ خو

مالک خدائ رب الافواج د خپلې لويئ اظهار د هغه کار په کولو سره کوی چې کوم د

انصاف وي او د خدائ پاک راستي به د هغه د پاکوالي څرگندونه کوی. ١٧ د ښار په

کنډرو کښې به گپوړی وابنه خوری او د چپلو بچو ته به په کښې د څرن زمکه ملاوېږي.

١٨ په تاسو افسوس څوک چې د شگي مزی پورې خپل گناهونه راکاري، او څوک چې

د غويانو د گاډۍ په شان خپله بدعملې ځان پسې راکاري. ١٩ تاسو وايئ، ”مالک خدائ

دې زر زر خپل کار وکړي چې مونږ دا وگورو. او چې د بني اسرائيلو مقدس ذات کومه

منصوبه جوړه کړې ده هغه دې زر سر ته ورسوی چې مونږ ته د هغې پته ولگي.“ ٢٠ په

تاسو افسوس دے. تاسو بدو ته بنه وايئ او بنو ته بد وايئ. تاسو تياره نه رڼا جوړوئ او

د رڼا نه تياره جوړوئ. کوم څيز چې تريخ وي نو د هغې نه خوږ جوړوئ او چې کوم

خوږ وي نو د هغې نه تريخ جوړوئ. ٢١ په تاسو افسوس دے. ستاسو خيال دا وي چې

تاسو عقلمند يئ او خپل ځان پېر زيات هوبښيار گڼئ. ٢٢ په تاسو افسوس دے. د ميو

په څښلو کښې خو تاسو پېر تکړه يئ. او د شرابو په گډولو کښې تاسو بنه ځوانی ښايئ.

٢٣ خو د رشوت په وجه تاسو مجرمان آزادوئ او د بې گناه خلقو حقونه خورئ. ٢٤

نو اوس، لکه څنگه چې حسنی او اوچ وابنه ټسپړی او په اور کښې ايرې کيږي، نو داسې

ستاسو جرړې به ورستي شي او ستاسو غوټې به اوچې شي او هوا به يې يوسی. دا ځکه

چې تاسو د مالک خدائ د رب الافواج شريعت رد کړي دے، او د بني اسرائيلو د

مقدس ذات حکم ته مو سپک کتلی دی. ٢٥ نو ځکه مالک خدائ خپلو خلقو ته سخت

په قهر دے او خپل لاس يې اوچت کړے دے چې هغوی له سزا ورکړی. غرونه به وځوځیږی او چې څوک مړه شی نو د هغوی لاشونه به په کوڅو کښې د گند په شان پاتې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه وی سره شوې او هغه به د سزا دپاره لاس اوچت کړے وی. (۲۶) هغه به یو لږې قوم ته د راغوبستلو دپاره اشاره وکړی. هغه هغوی ته شپیلے ووهی چې د دنیا د لږې سر نه راشی. او هغوی زر زر او په منډه منډه راشی. (۲۷) د هغوی یو کس به هم نه سترے کيږی، او نه به تیندکونه خوری. نه به هغوی د خوب دپاره ودریږی او نه د آرام دپاره. نه به هغوی ملابند سپری او نه به هغوی د خپل پېزار تسمې پرانیزی. (۲۸) د هغوی غشی به تېره وی او د هغوی لیندې به د ویشتلو دپاره تیاری وی. د هغوی د آسونو د نالونو نه به بڅرکی الوځی او د هغوی د جنگی گاډو پایې به د هوا په شان تاویري. (۲۹) هغوی د ازمو په شان غرمبیري، د داسې ازمو په شان غرمبیري چې بڼه په ځوانی کښې وی. هغوی غرمبار سره خپل ښکار راوینسی او یو خوا ته یې وړی او هیڅ څوک هم نه وی چې یې ترپنه خلاص کړی. (۳۰) په دغه ورځ به هغوی په خپل دشمن باندې وغرمبیري داسې لکه چې د سمندر چې شوری کوی. که څوک هغه ملک ته وگوری نو صرف تیاری او مصیبتونه به ورته ښکاری. او د وریځې د خورېدو په وجه به ریا په تیاری بدله شی.

د خدای پاک حضرت یسعیاہ راغوبستل

۶ (۱) په کوم کال چې عزیزه بادشاه مړ شو، نو ما مالک خدای ولیدو چې په اوچت او د لوڼې مرتبې په تخت ناست وو. او د هغه د چوغې لمن سره د هغه کور ډک شو. (۲) د هغه نه گهرچاپېره بلېدونکے مخلوق ولاړ وو او د هر یو شپږ شپږ وزر وو. دې هر یو خپل مخ په دوو وزرو باندې پټ کړے وو، په دوو وزرو باندې یې پښې پټې کړې وې او د دوو وزرو نه یې د الوتلو کار اخستلو. (۳) هغوی یو بل ته نعرې وهلې، ”مقدس، مقدس. مالک خدای رب الافواج مقدس دے. د هغه د جلال نه دنیا ډکه ده.“ (۴) د هغوی د

آوازونو شور د خُدائِ پاک د کور چوکاتونه ولږزول او د مالکِ خُدائِ کور د لوږی نه پک شو. (۵) نو ما ووئیل، ”په ما افسوس، زه تباہ شوم، ځکه چې زما شونډې په گناه ککړې دی، او د کومو خلقو سره چې زه اوسېرم د هغوی شونډې هم گنده دی. خو بیا هم ما په خپلو سترگو هغه بادشاه لیدلې دے چې هغه مالکِ خُدائِ ربُ الافواج دے.“

(۶) نو بیا د هغه بلېدونکی مخلوق نه یو زما طرف ته راواوتلو. هغه یوه بله سکروټه راروانه کړې وه، هغه دا د قربان گاه نه د یوې چمتې سره راخستې وه. (۷) هغه زما شونډو له بله سکروټه وروړله او وې فرمائیل، ”دا سکروټه ستا د شونډو سره لگېدلې ده، نو په دې وجه ستا قصور ختم شو او ستا گناهونه معاف شول.“ (۸) بیا ما د مالکِ خُدائِ آواز واورېدو چې وې فرمائیل، ”زه څوک ولېرم؟ زمونږ د طرف نه به څوک ځی؟“ نو ما ورته په جواب کښې ووئیل، ”زه حاضر یم. ما ولېره.“ (۹) نو هغه ما ته وفرمائیل چې، ”لار شه او دې قوم ته دا پېغام ورسوه، ”هر څومره که تاسو واورئ خو تاسو به پرې پوهه نه شی، هر څومره که ورته گورئ نو تاسو به پرې پوهېږئ نه.“ (۱۰) د هغوی زړونه سخت کړه، د هغوی غوږونه کانېه کړه او د هغوی سترگې ړندې کړه، داسې نه وی چې هغوی په خپلو سترگو وگوری او په خپلو غوږونو واورئ او خپلو زړونو کښې پوهه شی او زما طرف ته شفا دپاره راتاو شی.“ (۱۱) ما ترې نه تپوس وکړو، ”اے مالکِ خُدایه، دا به تر کومې پورې وی؟“ هغه راته وفرمائیل، ”دا به تر هغې پورې وی چې ښارونه یې تباہ او خوشی شی او چې د کورونو نه یې خلق ختم شی او زمکه یې شاړه شی.“ (۱۲) تر هغې چې مالکِ خُدائِ هغوی تر لرې لرې پورې وزغلوئ او ټول ملک یې خوشې پاتې شی. (۱۳) که په هغه ملک کښې صرف لسمه حصه خلق هم پاتې وی، نو هغه به بیا وسوزولې شی. هغه به د څپړی د ونې په شان داسې کټ شی چې صرف مونډ یې باقی پاتې شی.“ دا مونډ به یو مقدس تخم وی.

د احاز بادشاه دپاره يو پېغام

۷ (۱) کله چې د عزيه نمسی او د يوتام زوی احاز بادشاه په يهوداه باندې بادشاهی کوله، نو د شام بادشاه رضين او د اسرائيل بادشاه د رملياه زوی فحق په يروشلم باندې حمله وکړه، خو هغوی د دې ښار قبضه کولو کښې ناکامه شول. (۲) کله چې دا خبر د يهوداه بادشاه ته ورسېدو چې د شام فوجيان اسرائيل سره په جنگ کښې ملگری شوی دی، نو هغه او د هغه ټول خلق دومره زيات ويرېدل او داسې ولرېدل لکه چې په طوفان کښې ونې خوځېږي. (۳) نو مالک خدای يشعياه ته وفرمائيل، ”خپل زوی شياريشوب ځان سره روان کړه او احاز بادشاه سره ملاوېدو له لار شه. ته به هغه سره په هغه سړک باندې ملاو شي چرته چې دهوبيان جامې وينځی او د هغه نهر لاندې سر سره په کوم چې د تالاب نه اوبه راکوزېږي. (۴) هغه ته ووايه چې، وېښ اوسه او په قنار شه او نه چې وپريږي او نه پرېشانه شی. د رضين بادشاه، شاميانو او د رملياه د زوی غصه د اور د هغه دوو لرگو په شان هيڅ هم نه ده چې په مړ کېدو بدل وی. (۵) شام، سره اسرائيل او د رملياه زوی ستا خلاف منصوبه جوړه کړې ده، او وائی، (۶) راځی چې مونږ په يهوداه باندې حمله وکړو، خلق وپروو او قبضه يې کړو، او بيا به د طابئيل زوی په تخت باندې کېښنوو. (۷) خو مالک خدای فرمائی چې، د هغوی منصوبه به ناکامه شی. او دا به نه کېږي. (۸) ولې چې د شام مشر دمشق دے او د دمشق مشر صرف رضين دے. او ترڅو چې د اسرائيلو خبره ده، نو هغه به په پينځو شپېتو کالو کېښې ټوټې ټوټې او په مکمل طور تباه شی. (۹) د اسرائيل مشر سامريه دے او د سامريه مشر د رملياه زوی دے. که په ايمان قائم پاتې نه شوی، نو يقيناً چې پخپله به قائم پاتې نه شی.“ (۱۰) مالک خدای احاز له يو بل پېغام ولېږلو، (۱۱) ”د مالک خدای د خپل خدای پاک نه وغواړه چې يوه نښه ورته وښائی. که هغه د آسمان نه پاس وی او که د عالم ارواح نه لاندې وی.“ (۱۲) خو احاز ورته انکار وکړو او وئيل يې چې، ”نه، نه به زه نښه غواړم او نه به مالک خدای آزمائيم.“ (۱۳) نو په دې خبره يشعياه ورته وفرمائيل، ”اے د داؤد

بادشاه اولاده، په کولواو غوړونو واورئ. ولې دا کافی نه ده چې تاسو د انسان صبر تمام کړئ؟ اوس تاسو زما د خدای پاک صبر هم تمامول غواړئ څه؟ (۱۴) ښه نو بیا گورئ، مالک خدای به په خپله تاسو ته یوه ښه وښائی. یوه پېغله به اُمیدواره شی او چې زوی یې پیدا شی نو ”عمانویل“ یعنی، ”خدای زمونږ مل دے“ نوم به پرې کېږدی. (۱۵) په هغه وخت کښې چې کله هغه دومره شی چې ملائی او شات خوږے شی نو د خپل ښه او بد فېصله به په خپله کولے شی. (۱۶) هغه وخت به لا راغلے هم نه وی چې هغه د خپل ښه او بد فېصله پخپله کوی، نو د هغه دوو بادشاهانو مُلکونه به خوشی او برباد شی کوم چې تاسو یروی. (۱۷) نو مالک خدای به په تا، ستا په خلقو او په ټول شاهي خاندان داسې سخت وخت راوولی چې د کله نه اسرائیل د یهوداه نه جدا شوے دے نو تر نن ورځې پورې نه دے راغلے. هغه به د اسور بادشاه راوولی چې په تاسو باندې حمله وکړی. (۱۸) کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د مصریانو د راغوبستو دپاره شپېلی ووهی چې د نیل دریا د لرې غاړو نه د مچانو په شان راشی او اسوریانو ته به شپېلی ووهی چې د شاتو د مچو په شان د خپل مُلک نه راشی. (۱۹) هغوی ټول به راشی، د ژورو وادی باندې او په غارونو او گټو باندې او د ازغو په هر یو بوټے او په ولاړو اوبو باندې به کښېښی. (۲۰) کله چې هغه وخت راشی، نو مالک خدای به د اسور بادشاه د نائی په توگه د فرات سیند د بلې غاړې نه راوولی او هغه به ستاسو ږیرې، سر او په بدنونو وېښته کل کړی. (۲۱) په هغه وخت چې کوم یو کس سره یوه سخی او یو دوه گډې چېلی پاتې وی نو هغه به خوش قسمته وی. (۲۲) دا به دومره زیات پئ ورکوی چې د هغه ضرورت به ښه پوره کوی. او، چې په هغه مُلک کښې څوک هم ژوندی پاتې وی نو هغوی به ملائی او شات خوری. (۲۳) کله چې هغه وخت راشی، نو د انگورو هغه ښه باغونه، چې په هر یو کښې یو زر د انگورو بوټی وی او د هر یو باغ قیمت د سپینو زرو یو زر سیکې وی، نو هغه به هم د ازغو او غنو نه پک وی. (۲۴) خلق به هلته د غشو او لیندو سره د ښکار دپاره ځی. او، هغه ټول مُلک به د ازغو او غنو نه پک وی. (۲۵) په کومو غونډو باندې چې د فصلونو دپاره کوداله کېده نو هغه به هم د ازغو نه داسې پک وی چې

هيڅ څوڪ به هلته نه شي تلي. هغه به يو داسي ڄائ جوڙ شي چي چرته څاروي او گڍي څڙيري.“

د حضرت يشعياہ زوئ د خلقو دپاره يوه نښه

۱) مالڪ خدائ ما ته وفرمائيل، ”د ليڪلو دپاره يوه لويه تخته واخله او په هغي باندې صفا صفا دا وليڪه چي، د تپزي مال غنيمت او زر زر لوٽ مار.“ (۲) ما د اورياه امام او د بيركياہ زوئ زكرياه په وړاندې دا وليڪل او دا دواړه كسان ايمانداره گواهان وو. (۳) بيا زه د خپلي پيغمبري بنخي سره څملاستم، هغه اُميدواړه شوه او يو زوئ مو پيدا شو، نو مالڪ خدائ ما ته وفرمائيل، ”په هغه باندې ”د تپزي مال غنيمت او زر زر لوٽ مار“ نوم كېږده. (۴) د هغي نه وړاندې چي ماشوم دومره لوي شي چي ابو او امي وئيلے شي، نو د دمشق ټول مال دولت او د سامريه ټول مال غنيمت به د اسور بادشاه لوٽ كړے وي.“

د اسور د بادشاه راتلل

۵) نو مالڪ خدائ يو ځل بيا ما سره كلام وكړو. هغه وفرمائيل، (۶) ”دې خلقو د شيلوخ قلاږي رواني اوبه رد كړي دي او د رضين بادشاه او فقح بادشاه نه یرپدلي دي. (۷) نو په دې وجه به زه، مالڪ خدائ د اسور بادشاه او د هغه ټول لښكر راولم چي په يهوداه حمله وكړي. د هغه لښكر به داسي وړاندې راشي لکه چي د فرات د سيند اوبه د غاړو نه راوړپدلي وي. (۸) هغوي به د سېلاب په شكل كښي د يهوداه نه تېر شي، اے عمانوايله، اوبه به لکه د مرغی د وزرو په شان خورې وي او ستا ټول ملك به يي نيولے وي. او خلق به يي تر مری مری پورې پټ كړي وي.“ (۹) اے قومونو، په یره یره كښي راغونډ شي. اے د دنيا لرې ملكونو اوورئ. د جنگ دپاره تيار شي، خو تاسو به چخني كړے شي. او، تيار شي، خو تاسو به چخني كړے شي. (۱۰) تاسو چي څه منصوبي هم

جوړوئ هغه به بې فائدي وی. تاسو چې څه فېصله هم کوئ هغه به ناکام کيږی، ځکه چې خدای پاک زمونږ مل دے.

د مالک خدای پیغمبر له خبردارۍ ورکول

۱۱) مالک خدای زه کلک ونيولم او خبردارۍ يې راکړو چې په هغه لار به نه ځي چې په کومه به نور خلق تلل. هغه وفرمائيل، ۱۲) ”هره خبره سازش مه گڼه ځنگه چې يې دا قوم گڼي او د هغه څيزونو نه مه یرېره چې کوم نه دوی یرېری. ۱۳) مالک خدای، رب الافواج مقدس گڼي، د هغه نه دهشت خورئ او د هغه نه یره کوئ. ۱۴) بيا به هغه تاسو محفوظ ساتي. خو هغه به د اسرائيل او د يهوداه دپاره يو داسې کانه وي چې د تيندک باعث به جوړېږي، او خلق به پرې تيندک وخوري او راوبه غورزېږي. او د يروشلم د خلقو دپاره به هغه يو دام او يو جال جوړ شي. ۱۵) په هغوی کښې به پېر تيندک وخوري راوبه غورزېږي او ټوټې ټوټې به شي. هغوی به په دام کښې راگېر شي.“

د مړو د روحونو سره د مشورې کولو خلاف خبردارۍ

۱۶) د څه تعليم چې ما ورکړو، نو هغه دې په طومار کښې درج کړې شي او زما شاگردانو له دې ورکړې شي. ۱۷) زه به د مالک خدای انتظار کوم او د هغه نه به امید ساتم، اگر چې هغه د يعقوب خاندان رد کړې دے. ۱۸) زه دلته د هغه بچو سره يم چې کوم مالک خدای ما له راکړي دی. هغه مالک خدای، رب الافواج چې د هغه تخت د صيون په غر باندې دے، هغه مونږ اسرائيل له د نښې او خبردارۍ په توگه رالېږلي یو. ۱۹) که څوک تاسو ته ووايي چې، ”د قسمت ښودونکو او مړو روحونو سره خبرو والا نه پته وکړئ، د هغوی نه چې په نری آواز سره يا په گونگسو کښې خبرې کوي،“ هغوی به وائي، ”د هر څه نه به ښه نه وي چې خلق د خپلو معبودانو سره مشوره وکړي؟ د ژوندو د خاطره مونږ د مړو د روحونو سره ولې مشوره ونه کړو؟“ ۲۰) د مالک خدای

هداياتو او تعليماتو ته ځورئ. هغه خلق څوک چې د هغه د کلام په مطابق پېغام نه اوروي نو د هغوي مستقبل بڼه نه وي. (٢١) هغوي به په هغه ملک کښې سرگردانه ځرځي، اوږي او بي حوصلې به وي. د لوږې نه به غصه وي او خپل بادشاه او خدائ پاک ته به کنځل کوي. هغوي که آسمان ته سترگې پورته کړي (٢٢) يا که زمکې ته ځوري، خو هغوي ته به د پرېشاني، مصيبت او تيارې نه بغير هيڅ هم نه ښکاري، په تکه توره او يروونکې تياره کښې به وغورزولې شي.

د راتلونکي مسيح رڼا

٩ (١) نو د هغوي دپاره به دا مصيبت تر همېشه پورې جاري نه وي. د زبولون او نفتالي علاقه ته په يو وخت کښې سپک کتلې شول، خو په راتلونکي وخت کښې به دا علاقه عزتمنده شي، نمرخاته طرف ته د مديتراني سمندر نه واخله د درياب طرف ته د اردن نه پورې او داسې گليل به هم عزتمند شي، چرته چې غبريهوديان اوسيري. (٢) کوم خلق چې په تياره کښې ځرځېدل، نو هغوي يوه لويه رڼا ليدلې ده، او هغوي څوک چې په تورو تيارو کښې اوسېدل، پرې نور ځلېږي. (٣) تا د هغوي قوم لوي کړې دې او لويه خوشحالي دې ورکړې ده. تا چې څه کړي دي نو په هغې باندې هغوي خوشحالي کوي، هغوي دومره خوشحالي کوي لکه چې خلق يې د فصل د رېبلو په وخت کوي، او يا چې کله مال غنيمت تقسيمېږي. (٤) ته به د هغوي د غلامۍ جغ مات کړې او د هغوي د اوږو نه به دروند بوج واخلي. او د ظالمانو زور به ختم کړې داسې لکه څنگه چې تا د ميدان لښکر تباه کړې وو. (٥) د هر يو جنگيالي فوجي پېزار او د هغوي هغه ټولې جامې چې په وينو داغدارې دي، هغه به په اور وسوزولې شي. (٦) زمونږ دپاره يو ماشوم پېدا شوې دې. مونږ له يو زوي راکړې شوې دې. او حکمراني به د هغه په اوږو وي. هغه به په دې نومونو سره يادېږي، ”عظيم مشير“، ”خدائ تعالي“، ”ابدي پلار“ او ”د امن شهزاده.“ (٧) د هغه شاهي طاقت به زياتېږي، د هغه بادشاهي به تل په امن

کښې وی. هغه به د داؤد نه پس بادشاه وی، د هغه د بادشاهۍ بنیاد به په صداقت او انصاف باندې قائم وی، د اوس نه واخله تر همپشه همپشه پورې به د هغه بادشاهۍ قائمه وی. د مالک خدای ربُّ الافواج غېرت به هم دغه شان وکړی.

مالک خدای به اسرائیل له سزا ورکوی

۸) مالک خدای د یعقوب خلاف کلام کړی دی، او هغه په اسرائیل مسلط دی. ۹)

د اسرائیل ټول خلق او هغه هر یو کس چې په سامریه کښې اوسېږي، هغوی ته به پته ولگی چې دا هغه کړی دی. خو اوس هغوی مغروره او خود غرضه دی. هغوی ووئیل، ۱۰) ”زمونږ د خښتو عمارتونه راغورزېدلی دی، خو مونږ به دا بیا د تراشلی شوو کاپو

نه جوړ کړو. د چنار ونې راماتې شوې دی، خو مونږ به د دې په ځای د دیار ښائسته ونې ولگوو.“ ۱۱) خو مالک خدای د هغوی دشمنان راپارولی دی چې په هغوی باندې

حمله وکړی. ۱۲) د نمرخاته طرف ته شام او د نمرپرپواته طرف ته فلسطیه خوله

پرانستلې ده چې اسرائیل ژوندی تېر کړی. خو د مالک خدای غصه تر اوسه پورې سره

نه ده، او هغه د سزا دپاره تر اوسه پورې لاس اوچت نیولې دی. ۱۳) اگر چې مالک

خدای ربُّ الافواج هغوی له سزا هم ورکړې ده، خو د اسرائیل خلقو توبه نه ده ویستلې،

او هغوی هغه ته واپس نه دی راگرځېدلی. ۱۴) صرف په یوه ورځ کښې به مالک خدای د

اسرائیل مشرانو او خلقو له داسې سزا ورکړی چې د سر نه واخله تر بېخه پورې به ټول

ختم کړی. ۱۵) مشران او عزتمند خلق د سر په شان دی او هغه پېغمبران د بېخ په شان

دی چې د چا تعلیمات د دروغو نه پک وی. ۱۶) د قوم مشرانو خلق بې لارې کړی دی او

د تباهی په طرف یې روان کړی دی. ۱۷) نو مالک خدای به د قوم د ځوانانو نه

خوشحاله نه وی او هغه به په کونډو او یتیمانانو باندې هم رحم نه کوی، ځکه چې ټول

خلق د خدای نه اورېدلی دی او بدعمله شوی دی او هغوی چې څه هم وائی هغه بدی

وی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سپړی او هغه به د سزا ورکولو دپاره خپل

لاس اوچت کړی وی. ۱۸) د خلقو بدعملی د هغه اور په شان بلیږی کوم چې د ازغو

بوتی او غني سوزوی. دا د ځنگل د هغه اور په شان بلیږی کوم چې پاس په هوا کبښي د لورې ستنه جوړوی. ﴿١٩﴾ د مالک خدای رب الافواج غصې سره به ټول ملک وسوزی او په خلقو باندې به یې اور بل وی او یو کس به په بل هیڅ ترس نه کوی. ﴿٢٠﴾ هغوی به خپل گس طرف ته گاونډیانو باندې حمله وکړی خو بیا به هم اورې وی، په خپل ښي طرف گاونډیانو باندې به حمله وکړی خو بیا به یې هم لورې نه ختمیږی. په آخر کبښي به هغوی خپل بچی هم وخوری. ﴿٢١﴾ منسی به په افرائیم او افرائیم به په منسی حمله وکړی، بیا به هغوی یو ځای په یهوداه حمله وکړی. خو د مالک خدای غصه لا سره نه ده، او هغه د سزا ورکولو دپاره لاس اوچت نیولې دے.

١٠ ﴿١﴾ په تاسو افسوس، تاسو د بې انصافی قانون جوړوی او د ظلم فتوې ورکوی. ﴿٢﴾ او د دې په وجه غریبانانو خلقو له موقع نه ورکوی چې هغوی ته خپل حق ملاو شی او د هغوی سره انصاف وشي. او د دې قانون په وجه کونډې ستاسو په چال کبښي راگېرې شی او یتیمان لوټ کوی. ﴿٣﴾ د عدالت په ورځ به تاسو څه کوی؟ کله چې د یو لرې ملک نه په تاسو یو افت راشی نو تاسو به څه کوی؟ د مدد دپاره به تاسو کوم ځای ته منډې وهی؟ تاسو به خپل مال دولت چرته پتوی؟ ﴿٤﴾ هیڅ به پاتې نه شی، یا خو به تاسو د قېدیانو په مینځ کبښي د یرې نه زېرې دارې نیولې وی او یا به په جنگ کبښي ووژلې شی. خو د مالک خدای غصه به بیا هم نه سرېږی، هغه به تاسو له د سزا درکولو دپاره خپل لاس اوچت کړی وی.

د اسور بادشاه سره د خدای پاک عدالت

﴿٥﴾ بیا مالک خدای وفرمائیل، ”اے اسوریانو، زه اسور د چوکې په توگه استعمالوم چې هغه خلقو له سزا ورکړم چې زه چا ته غصه یم. ﴿٦﴾ ما اسوریان ورو لېږل چې په دې بې دینه قوم باندې حمله وکړی، دا هغه خلق دی چې زه یې غصه کړی یم. ما هغوی

د دې دپاره ورلېږل چې هغوی وشوکوی او لوټ یې کړی او هغه خلق د لارې د خاورې په شان د پېښو لاندې کړی.“ (۷) خو د اسور بادشاه په خپل زړه کښې د ظلم نه پکې منصوبې لرلې. د هغه اراده دا وه چې ډېر قومونه تباہ کړی. (۸) هغه وئیل چې، ”زما هر یو فوجی مشر بادشاه دے. (۹) ما د کلنو، کرکمیس، حمات او د ارفاد ښارونه فتح کړی دی. ما سامریه او دمشق فتح کړے دے. (۱۰) ما ډېر حکومتونه قابو کړی دی د چا معبودان چې د یروشلم او سامریه د بتانو نه بهتر ؤو. (۱۱) ما سامریه او د دې ټول بتان تباہ کړی دی او اوس به زه یروشلم او د هغې ټول بتان هم تباہ کړم.“ (۱۲) خو مالک خدای و فرمائیل، ”کله چې زه هغه کار ختم کړم چې د صیون غر او د یروشلم سره یې کوم، نو زه به د اسور بادشاه له د هغه د لافو او ټول غرور په وجه سزا ورکړم.“ (۱۳) د اسور بادشاه به په خپلو لافو کښې وئیل، ”دا هر څه ما په خپل لاس کړی دی، ځکه چې زه ډېر هوښیار یم. ما د قومونو په مینځ کښې سرحدونه ختم کړی دی او د هغوی خزاني مې لوټ کړی دی او د یو تکړه غویي په شان مې د هغې بادشاهان تباہ کړی دی. (۱۴) ما د دنیا قومونو نه دولت داسې اخستے دے لکه چې څوک د جالې نه هڅی راوچتوی او ما داسې ټول ملکونه هم را اوچت کړی دی، داسې یو وزیر نه ؤو چې زه یې پرولے وے او نه داسې مخوکه وه چې په ما باندې چغېدلے وے.“ (۱۵) خو مالک خدای فرمائی، ”ولې یو تېر دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سپری نه تکړه دے چې څوک دا تېر استعمالوی؟ ولې یو آرا دا دعوی کولے شی چې دا د هغه سپری نه تکړه ده چې څوک دا استعمالوی؟ یوه چوکه سپرے نه راپورته کوی بلکې سپرے چوکه راپورته کوی.“ (۱۶) نو په دې وجه به مالک خدای رب الافواج یو داسې مرض راولېږی چې د اسور څر به جنگیالی به اوچ کلک شی. او د هغوی لوتی به د اور په لمبو وسوزوی. (۱۷) هغه مقدس ذات کوم چې د بنی اسرائیل رڼا ده، هغه به د اور په شان شی. هغه به د یوې لمبې په شان شی، صرف په یوه ورځ کښې به د اسور د ازغو او غنو بوټی وسوزی. (۱۸) لوی لوی ځنگلونه او دا زرخبز پټی به بېخی داسې تباہ شی لکه چې یو سخت مرض یو کس تباہ کوی. (۱۹) صرف د شمېر یو څو ونې به پاتې وی چې یو ماشوم یې هم

د بنی اسرائیلو د پېرو لږو کسانو توبه ویستل

٢٠) په هغه وخت به ژوندی پاتې شوی اسرائیلیان یعنی د یعقوب د خاندان بچ شوی خلق نور په هغه قوم باندې اعتبار نه کوی چا چې دوی وهلی وی. هغوی به د زړه د اخلاصه په مالک خدای باندې ایمان ولری، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے. ٢١) باقی پاتې به راوگرځی، د یعقوب باقی پاتې حصه به خدای تعالیٰ ته راوگرځی. ٢٢) اگر چې اسرائیل به د سمندر د شگو په شان بې شمېره وی، خو صرف یوه وړه پاتې شوې حصه به راوگرځی. مالک خدای د خپلو خلقو د تباہ کولو صحیح فېصله کړې ده. ٢٣) نو بې شکه چې مالک خدای پاک، رب الافواج به په ټول ملک باندې تباہی راوولی، لکه څنگه چې هغه فرمائیلى دی.

د مالک خدای اسوریانو له سزا ورکول

٢٤) مالک خدای پاک رب الافواج فرمائی، ”اے په صیون کښې زما خلقو، د اسوریانو نه مه یربړئ، اگر چې هغوی په تاسو پسې چوکه او ډنډه راځی لکه څنگه به چې مخکښې مصریانو درسره کول. ٢٥) پېر لږ وخت پس به زه تاسو له سزا درکول بند کړم او بیا به زه هغوی ته غصه شم او تباہ به یې کړم. ٢٦) زه مالک خدای رب الافواج به زما په خپله کور هغوی داسې ووهم لکه څنگه مې چې د میدیان خلق د عوریب گت سره وهلی ؤو. زه به اسوریانو له هغه شان سزا ورکړم لکه څنگه مې چې د مصریانو لښکر په سمندر کښې ډوب کړے وو. ٢٧) کله چې هغه وخت راشی، نو زه به تاسو د اسوریانو د زور نه خلاص کړم او د هغوی جغ به ستاسو د غاړو نه لرې کړم.“

د حمله کونکو حمله

۲۸ د دشمن لښکر د عیات ښار قبضه کړې دے. هغوی د مجرون نه تېر شوی دی. او هغوی خپل سامانونه په مکماس کښې پرېښی دی. ۲۹ هغوی د درې نه اوږدلی دی او شپه به په جبعه کښې تېروی. د راما په ښار کښې خلق یرېدلی دی او د ساؤل بادشاه د ښار جبعې خلق تېښتېدلی دی. ۳۰ د جلیم خلقو چغې ووهی. د لیس خلقو غوږ ونیسی. او د عنوت خلقو جواب را کړی. ۳۱ د مدمینه خلق و تېښتېدل او جیبیم خلق د پناه دپاره منډې وهی. ۳۲ دشمن نن د نوب په ښار کښې دے او هغه د یروشلم په ښار کښې د صیون لور غر ته د دهمکې دپاره خپل لاس خوځوی. ۳۳ خو گوری، مالک خدای رب الافواج به هغوی داسې لاندې راوغورزوی لکه چې د ونو نه څانگې څوک ماتوی. د هغوی لوی لوی او مغروره خلق به راغورزولی وی. ۳۴ هغه به تېر سره د ځنګل ونې راوغورزوی، داسې لکه څنګه چې د لبنان غټې ونې راغورزولې شوې وی.

د امن بادشاهی

۱۱ ۱ د یسی موند به راوتوکیری، او د هغې د جرړو نه به څانګه راوڅېږی. ۲ د مالک خدای روح به د هغه سره وی، او دا به د پوهې او حکمت روح وی، د مشورې او د قوت روح، د علم او د مالک خدای نه د یرې روح، ۳ او هغه ته به د مالک خدای په تابعداری کښې خوشحالی ملاوېږی. هغه به د خلقو په ظاهر صورت او د اوږدو په خبرو باندې عدالت نه کوی، ۴ هغه به انصاف سره د غریبانانو عدالت کوی، او هغه به انصاف سره د بې اسری خلقو فېصله کوی. د هغه د کلام زور سره به زمکه رپېږی او د هغه د خولې یو پوکې به بدعمله تباہ کوی. ۵ صداقت به د هغه ملاتړ وی او وفاداری به د هغه کمربند وی. ۶ شرمخان او گډې به په یو ځای په سکون سره اوسېږی، او پرانګ به د چپلو د بچو سره ملاست وی. د غواگانو او زمرو بچی به په یو

خائ خوراک کوی، او یو وړوکے ماشوم به دا بوتلے راوستے شی. (۷) غواگانې او مبلوگان به په یو خائ خوراک کوی، او د هغوی بچی به په یو خائ په امن سره پراته وی. او زمرے به د غوی په شان بوس خوری. (۸) د پیو ماشوم به د مار سوړې سره لوبې کوی او لږ لوی ماشوم به د زهرژن مار سوړه کبني لاس اچوی. (۹) د خدائ پاک په مقدس غر به هیخ تباھی نه کیری او نه به چا ته نقصان رسی، خکه چې هغه ملک به د مالک خدائ د علم نه داسې پک وی لکه سمندرونه چې د اوبو نه پک دی.

د جلاوطن شوو خلقو راوایس کېدل

(۱۰) په هغه وخت به د یسی د جرړې نه راتوکېدلې خانگه د قومونو دپاره د یوې جنډې نښه وی. قومونه به د هغه نه رهنمائی غواړی، او د هغه د استوگنې خائ به جلالی وی. (۱۱) کله چې هغه ورغ راشی، نو مالک خدائ به یو ځل بیا د خپل طاقت نه کار واخلي او خپل هغه خلق به خپلو کورونو ته راوی کوم چې په اسور، مصر، فتروس، ایتھوپیا، عیلام، بابل او د حمات په ملکونو کبني او د سمندر په غاړو کبني پاتې شوی و. (۱۲) مالک خدائ به د نښې دپاره یوه جنډا راواخلي چې قومونو ته وښائی چې هغه یو ځل بیا د اسرائیل او د یهوداه خواره واره خلق راغونډوی او د دنیا د څلورو واړو سرونو نه یې وایس راوی. (۱۳) د اسرائیل حسد به ختم شی او د یهوداه د دشمنانو نام و نشان به ختم شی. اسرائیل به د یهوداه نه نور نفرت نه کوی او نه به یهوداه د اسرائیل سره دشمنی کوی. (۱۴) هغوی به په یو خائ د نمرپرېواته طرف په فلسطیانو باندې حمله وکړی او چې د نمرخاته طرف ته کوم خلق اوسپری نو هغوی به لوټ کړی. هغوی به د ادوم او موآب په خلقو باندې فتح حاصله کړی او د عمون خلق به د هغوی تابعدار شی. (۱۵) مالک خدائ به بحر قلزم اوچ کړی او هغه به خپل لاس د فرات سیند طرف ته اوچت کړی او یوه گرمه هوا به راولبړی او د دې نه به اووه واره نهرونه جوړ کړی، چې هغوی په اوچه زمکه په آسانی تېر شی. (۱۶) هلته چې د هغه کوم خپل خلق یعنی بنی اسرائیلیان ژوندی پاتې وی نو د هغوی دپاره به یو لوی سړک وی چې د اسور نه به ووخی، هغسې لکه

څنگه چې د هغوی پلار نیکه دپاره یوه لار جوړه وه کله چې هغوی د مصر نه روان شول.

د شکراني حمدو ثناء

۱۲ (۱) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”اے مالکِ خدایه، زه ستا ثناء صفت کوم. ته ما ته غصه وې، خو اوس ستا غصه سره شوې ده او ته ما له تسلی راکوې. (۲) گورئ، خدای پاک زما خلاصونکې دے، زه به په هغه توکل کوم او نه به یرېرم. ځکه چې مالکِ خدای ما له طاقت راکوی او زما حفاظت کوی، هغه زما خلاصونکې دے.“ (۳) په خوشحالی سره به تاسو د خلاصون د چشمې نه اوبه راوباسئ. (۴) په هغه ورځ به تاسو وایئ، ”د مالکِ خدای شکر ادا کړئ. هغه ته د مدد دپاره آواز وکړئ. هغه چې څه کړی دی نو ټولو قومونو ته ووايي. هغوی ته ووايي چې د هغه نوم څومره لوی دے. (۵) مالکِ خدای چې کوم لوی لوی کارونه کړي دی نو د هغې په وجه د هغه حمدو ثناء کوئ. او ټولې دنیا ته دې د دې خبر ورسېږي. (۶) اے د صیون خلقو په اوچت آواز د خوشحالی نعرې ووهئ. د بنی اسرائیلو مقدس ذات پېر لوی دے، او هغه د خپلو خلقو په مینځ کښې اوسېږي.“

د بابل خلاف پېشکوئي

۱۳ (۱) دا د بابل په حقله یو پېغام دے چې د آموص زوی یسعیاه ته څرگند شو. (۲) په اوچت غر د جنگ جنډا اوچته کړه. هغوی ته چغه ووهه او لاسونو سره اشاره ورکړه چې راشی او د هغه مغروره ښار په دروازو کښې وړدځل شی. (۳) ما مالکِ خدای دا فوجیان راغوبستی دی، او، ما دا تکره جنگیالیان راغوبستی دی چې زما غصه څرگنده کړی، او چې زما لوی وشی نو هغوی به خوشحالی وکړي. (۴) په غرونو باندې شور ته غوږ ونیسئ، د خلقو لوی گڼې آوازونو ته غوږ ونیسئ، د قومونو او د بادشاهو د خلقو د

راغونډېدو آواز ته غوږ ونیسئ. مالک خدای ربُ الافواج د جنگ دپاره لښکر تیاروی. ⑤ هغوئ د لرې لرې ملکونو او د دنیا د سرونو نه راځی. دوی د مالک خدای وسله ده چې د هغه غصه څرگنده کړی او هغه ټول ملک برباد کړی. ⑥ ژارئ او فریادونه کوئ. د مالک خدای د قیامت ورځ رانزدې ده، هغه ورځ رانزدې ده چې په هغه ورځ به قادر خدای تباهی راوی. ⑦ د هر یو کس لاسونه به کار پرېږدی او ټول خلق به بې حوصلې شی. ⑧ هغوئ ټول به ویرېږی په دردونو کښې به راگېر شی، داسې دردونه به وی لکه چې د یوې ښځې ماشوم پیدا کړی. هغوئ به په یوه یوه کښې یو بل ته گوری او د یرې په وجه به د هغوئ مخونه زېر شی. ⑨ گورئ، د مالک خدای ورځ راروانه ده، د هغه د سخت قهر او غصې یوه سخته ورځ راروانه ده. د زمکې نه به بیابان جوړ شی او هر یو گناهگار به تباه شی. ⑩ ټول ستوری او د ستورو قبیلې به ځلېدل بس کړی، نمر چې راخېژی نو دا به تور وی او د سپوږمۍ ریا به ختمه شی. ⑪ مالک خدای وفرمائیل، ”د دنیا د بدۍ له وجې به زه دې له سزا ورکړم، او بدعمله خلقو له به د هغوئ د گناهونو سزا ورکړم. زه به د مغرورانو غرور ختم کړم، او د ظالمانو لوئی به خاورې کړم. ⑫ زه به انسانان د خالص سرو زرو نه زیات نایاب کړم، او خلق به د اوفیر د سرو زرو نه هم لږ وی. ⑬ په هغه ورځ چې زه مالک خدای ربُ الافواج خپله غصه څرگندوم نو زه به آسمانونه ولېږوم او زمکه به د خپل ځای نه وخوځی. ⑭ په بابل کښې به خلق داسې مندې وهی لکه چې هوسی د ښکاریانو نه مندې وهی یا گډې د شپون نه بغېر روانې وی، او هغوئ به خپل وطن او خپل قوم ته واپس د تلو کوشش کوی. ⑮ هر څوک چې گېر شی په توره به ووهلې شی، او هر څوک چې ونيولې شی نو په توره باندې به ووژلې شی. ⑯ د هغوئ د سترگو په وړاندې به د هغوئ د بچو نه په وهلو وهلو باندې ساه وویستلې شی او د هغوئ کورونه به لوټ کړې شی او د هغوئ د ښځو سره به په زور زنا وشي.“ ⑰ مالک خدای وفرمائیل، ”زه میدیانیان راپارومه چې په بابل باندې حمله وکړی، ځکه چې هغوئ نه د سپینو زرو پرواه ساتی او نه هغوئ دپاره سره زر څه معنی لری. ⑱ هغوئ به د خپلو غشو او لیندو سره زلمی ووژنی.

هغوی به په تې رَوْدُونکو ماشومانو او په نورو ماشومانو هیڅ رحم او ترس نه کوی. (۱۹)

د ټولو نه بنائسته بادشاهی د بابل ده، د هغې خُائِ خلق په بابل باندې فخر کوی. خو مالک خُدائِ به بابل هغه شان تباہ کړی لکه څنگه چې یې سدوم او عموره تباہ کړی و. (۲۰)

هلته به بیا هیڅ څوک هم نه اوسیری. دا به بیا کله هم آباد نه شی. نه به عرب هلته خپمې لگوی او نه به شپانه خپلې رمې ودروی. (۲۱)

دا به یو داسې خُائِ وی چرته چې ځنگلی ځناور اوسیری او چرته چې گونگا خپلې جالې جوړوی. هلته به شترمرغ اوسیری او ځنگلی چپلی به په هغه کنډرو کبښې ټوپونه وهی. (۲۲)

د دې په مینارو او محلونو کبښې به د ځنگلی سپو او د گیدرانو آوازونه وی. د بابل وخت رارسېدلې دے. او د دې وخت تقریباً د ختمېدو والا دے.

د جلاوطني نه راوایس کېدل

۱۴ (۱) خو مالک خُدائِ به یو ځل بیا د یعقوب په اولاد باندې رحم وکړی، او اسرائیل به بیا خپل غوره شوې قوم وگڼی. هغه به هغوی وایس راوی چې په خپل مُلک کبښې بیا آباد شی او د پردی مُلک خلق به راخی او د هغوی سره به په اتفاق اوسیری. (۲)

پېر قومونه به د بنی اسرائیلو مدد وکړی چې هغوی خپل هغه مُلک ته وایس راشی کوم چې مالک خُدائِ هغوی له ورکړې دے. او هلته به هغه قومونه د وینځو او نوکرانو په توگه د بنی اسرائیلو خدمت کوی. کومو خلقو چې په یو وخت کبښې بنی اسرائیلیان نیولی و نو اوس به بنی اسرائیلیان هغه خلق ونیسی او د بنی اسرائیلو خلق به په هغه خلقو حکومت کوی چا چې په یو وخت کبښې په هغوی ظلم زیاتے کولو.

د بابل د بادشاه زوال

(۳) په هغه ورځ به مالک خُدائِ تاسو له د تکلیفونو او پرېشانو نه آرام درکړی او د هغه سخت کار نه به مو خلاص کړی چې د ستاسو نه په زور اخستے شو. (۴) نو تاسو به

د بابل بادشاه پورې ټوقې کوي او وايي به چې، ”هغه ظالم بادشاه غورزېدلې دې. او د هغه غصه ختمه شوې ده. (۵) مالک خدای د بدعملو طاقت ختم کړې دې او د حکمرانانو اختیار يې مات کړې دې (۶) چا چې به په غصه کېنې په خلقو باندې ظلم زياتې کولو او چې هغوي کوم قومونه فتح کړي او نو د هغوي خلاف يې هيڅکله ظلم نه بس کولو. (۷) نو په آخر کېنې به ټوله دنيا د امن او سکون نه خوند اخلي او هر طرف ته به د خوشحالي سندرې وي. (۸) د سبر ونې او د لبنان د ديار ونې په هغه بادشاه باندې خوشحاله دي چې د چا بادشاهي ختمه شوې ده، ځکه چې داسې څوک نشته چې دا ونې ووهي. (۹) د مرو دنيا بادشاه ته د پخیر راغلي دپاره خپل ځان تياروي. کوم کسان چې په دنيا کېنې طاقتور و او نو د هغوي روحونه به بادشاه ته ودرېږي. د بادشاهانو روحونه به د هغوي د تختونو نه ستا ليدو ته ودرېږي. (۱۰) هغوي ټول به هغه ته آواز وکړي چې ته هم زمونږ په شان کمزورې يې. ته هم زمونږ په شان يې. (۱۱) ستا شان او شوکت تا سره بنځ شوي دې، او ستا د بينجو ساز خاموش شوي دې. ته د ورو چينجو په بستره ملاست يې او د چينجو په کمبله پټ يې. (۱۲) اې خلبدونکي ستوريه، اې د سحر زويه. اوس د آسمان نه راپرېوتې يې. په تېره زمانه کېنې تا قومونه فتح کول، خو اوس ته په خاوره کېنې غورزولې شوي يې. (۱۳) تا په زړه کېنې وئيل چې بره آسمان ته به وځېژم او په اوچتو ستورو به خپل تخت ولگوم، په شمال کېنې به په هغه غر د يو بادشاه په شان کېنېم چرته چې معبودان راغونډېږي. (۱۴) تا وئيل چې پاس وړيځو ته به وځېژم او د خدای تعالی په شان به شم. (۱۵) خو ته لاندې د مرو د دنيا هغه د ټولو نه ژورې کندي ته ويشتلې شوي يې. (۱۶) څوک هم چې تا وويني نو هغوي به غور سره تا ته گوري او سوچ به کوي چې، ولې دا هغه سرې دې چا چې زمکه خوځوله او بادشاهي به يې لړزولې؟ (۱۷) ولې دا هم هغه سرې دې چا چې ښارونه تباه کړل او دنيا يې په بيابان بدله کړه؟ ولې دا هغه سرې دې چې هغه هيڅکله هم خپل قبيدان نه آزادول چې خپلو کورونو ته لاړ شي؟ (۱۸) د دنيا ټول بادشاهان په خپلو ښائسته ښائسته قبرونو کېنې پراته دي، (۱۹) ستا خو قبر هم نشته او لاش دې لکه د

بېکاره ځانگې په شان بهر غورزولې شوې دے. ستا لاش د فوجيانو په هغه لاشونو کښې پټ دے کوم چې په جنگ کښې وژلې شوي دي. او ته د هغوی سره د کاپو يوې کڼدې ته غورزولې شوې يې او د پښو لاندې کړې شوې يې. (۲۰) ستا جنازه به د نورو بادشاهانو په شان عزت سره نه کيږي، ځکه چې تا خپل ملک تباہ کړې دے او خپل خلق دې وژلي دي. د بدعمله کس اولاد به هيڅکله هم د عزت سره نه يادېږي. (۲۱) د دې سپړي زامن ووژني، پرېږدئ چې د هغوی د پلار نيکه د گناه په وجه مړه شي. داسې نه وي چې هغوی بيا په دنيا باندې فتح حاصله کړي او دنيا د هغوی د بسارونو نه پکه شي.“

د خدای پاک د بابل تباہ کول

(۲۲) مالک خدای ربُّ الافواج فرمائي، ”زه پخپله د بابل خلاف راوچت شوې يم. زه به د دوی اولاد تباہ او برباد کړم. ما، مالک خدای دا وئيلي دي. (۲۳) بابل به زه په نمژنه زمکه بدل کړم او هلته به گونگا مارغان اوسېږي. زه به په بابل باندې داسې جارو ووهم چې هغه به د ځان سره هر څه جارو کړي. زه، مالک خدای، ربُّ الافواج دا اعلان کوم.“

د خدای پاک د اسور تباہ کول

(۲۴) مالک خدای ربُّ الافواج دا قسم کړې دے، ”ما چې کومه منصوبه جوړه کړې ده نو هغه به پوره شي. ما چې د څه اراده کړې ده نو هغه به کيږي. (۲۵) زه به په خپل ملک اسرائيل کښې اسوريان تباہ کړم او زه به هغوی په خپلو غرونو کښې د پښو لاندې کړم. د هغوی جغ به زما د خلقو نه اخوا شي او بوج به د هغوی د اوږو نه اوچت شي. (۲۶) د ټولې دنيا دپاره دا زما منصوبه ده او ما خپل لاس د ټولو قومونو خلاف اوچت کړې دے.“ (۲۷) مالک خدای ربُّ الافواج دا فېصله کړې ده، نو څوک دا رد کولې شي؟ هغه خپل لاس اوچت کړې دے، څوک دا رايساړولې شي؟

د خدائ پاک د فلسطيه تباہ کول

۲۸ دا پېغام په هغه کال باندې راغلی وو په کوم کال چې احاز بادشاه مړ شو. ۲۹
اے فلسطیانو، په دې باندې خوشحالیږئ مۀ چې په کومه چوکه به تاسو وهل خوړل هغه
ماته شوې ده، ځکه چې د دغه مار نه به زیات زهرژن مار پیدا شی، یوه داسې اژدها چې
تاسو به تباہ کړی. ۳۰ غریبانان به خوراک وکړی شی او ضرورتمند به په محفوظ
ځای کېږي آرام وکړی شی. خو ستاسو بېخ به د سخت قحط سره ختم کړم او چې کوم
ژوندی پاتې شی هغوی به تباہ کړم. ۳۱ اے د ښار دروازو ژاړی. اے ښاره ماتم کوه.
اے فلسطیانو د یرې نه رپېږئ. د شمال طرف نه د لوړی په شان وریخ راروانه ده، دا د
داسې فوجیانو لښکر دے چې په صفونو کېږي یې یو بزدل هم نشته. ۳۲ د فلسطیه نه چې
کوم پېغام وړونکی مونږ له راځی نو هغوی له څه جواب ورکړو؟ مونږ به ورته وایو چې
مالک خدای صیون د دې دپاره محفوظ کړی دے، چې د هغه په خلقو کېږي مظلومان
هله پناه واخلي.

د جلاوطني نه راواپس کېدل

۱۵ دا پېغام د موآب په حقله دے. په یوه شپه د موآب ښار عار تباہ شو دے.
په یوه شپه د موآب ښار قیر تباہ شو دے. ۱ د دیبون خلق غر ته ختلی دی چې په
خپله عبادتخانه کېږي ژړا وکړی. د موآب خلق به د نبو او میدبا په ښارونو د خفگان نه
ژړا کوی، هغوی د خفگان نه خپل سروونه او ږیرې کلې کړې دی. ۲ په لارو کوڅو
کېږي خلقو د ټاټ جامې اغوستې دی، د ښار په چوکونو کېږي او د کورونو په چتونو
باندې خلق ژړا او ماتم کوی. ۳ د حسبون او الی عالی خلق په ژړا دی او د هغوی ژړا
تر یهض پورې اورېدے شی. د موآب فوجیان په یره کېږي نعرې وهی، او هغوی
بې حوصلې شوی دی. ۴ زما زړه د موآب دپاره ژاړی. خلق د ضعر ښار او

عجلت شليشياه بنار ته تښتېدلی دی. خلق په ژړا کښې د لوحيت په طرف خپږی، هغوی د حورونایم په لار په چغو چغو ژاړی. ﴿٦﴾ د نمریم اوبه اوچې شوې دی او د دې وابښه اوچ شوی دی ټول شینکے ختم شوی دے او یو شین بوتے هم پاتې نه دے. ﴿٧﴾ نو په دې وجه خلق د خپل ټول مال دولت او سامان سره خارولو د وادی نه تېرېږی. ﴿٨﴾ د موآب د حد ټولو پولو سره د ژړا آوازونه راتمبېږی. دا ژړا د اجلائم او بیر ایلیم په بنارونو کښې اورېدلے شی. ﴿٩﴾ د دیبون بنار سره سیند په وینه باندې سور دے او خدای پاک به د هغه خای په خلقو باندې د هغې نه هم زیات مصیبت راوولی. ازمری به په هغوی حمله وکړی چې څوک د موآب نه بچ وتې وی او په هغوی هم څوک چې لا په مُلک کښې وی.

موآبیان د ناامیدی په حالت کښې

۱۶ ﴿١﴾ د سلع نه د مُلک حکمران ته په کلنگ کښې گڼوړی ورولېږه. دا د صحرا په لاره د صیون لور غره ته ورولېږه. ﴿٢﴾ د موآب ښځې د ارنون سیند په غاړه باندې د هغه مارغانو په شان دی چې د جالې نه شړلے شوی وی. ﴿٣﴾ هغوی ژاړی او وائی، ”زمونږ مدد وکړئ، زمونږ دشمنانو نه زمونږ حفاظت وکړئ. د هغوی د حملې نه مونږ بچ کړئ. اوس چې مونږ راتښتېدلی یو نو مونږ سره دوکه مه کوئ. ﴿٤﴾ زمونږ مهاجر پرېږدئ چې ستاسو په مُلک کښې ایسار شی. څوک چې هغوی تباہ کول غواړی هغوی نه ورله پناه ورکړئ.“ ظلم زیاتے او تباہی به ختم شی او څوک چې د نقصان رسولو کوشش کوی نو هغوی به مخ د زمکې نه ورک شی. ﴿٥﴾ بیا به د داؤد د اولاد یو کس بادشاه شی او هغه به په وفاداری او مینې سره په خلقو باندې حکومت کوی. هغه به په صحیح کار کولو کښې تېزی کوی او گوری به چې د انصاف نه کار اخستے شوی دے. ﴿٦﴾ مونږ د موآب د غرور په حقله اورېدلی دی. هغوی مغروره، کبرژن، خود غرضه او سپین سترگې دی. خو د هغوی لاپې عبث دی. ﴿٧﴾ د موآب خلق په خپل حال

باندې ژاړې، هغوی په سلگو سلگو د قيرحراست بناړ کشمش يادوی، د هغوی حالت بدترین دے. (۸) د حسبون پتی او د سبماه د انگورو باغونه تباہ شوی دی، دا د انگورو هغه باغونه ؤو چې د شرابو سره به یې د قومونو حکمرانان نشه کېدل. په یو وخت کېنې د يعزیر بناړ پورې او په صحرا کېنې نمرخاتۀ طرف ته او نمریرپواتۀ طرف ته د مړ درياب بلې غاړې پورې د دې خانگې رسېدلې دی. (۹) خو اوس زۀ د سبماه د انگورو باغونو دپاره هم هغه شان ژاړم لکه څنگه چې د يعزیر دپاره ژاړم. د حسبون او الی عالی دپاره زما اوبسکې توئیرې، ځکه چې د فصل لو نۀ کیرې چې خلق ورسره خوشحاله شی. (۱۰) د باغونو نه خدا او خوشحالی غېبه شوې ده. د انگورو په باغونو کېنې یو کس هم آوازونه نۀ کوی او نۀ سندرې وائی. هیڅ څوک هم انگور نۀ چڅنی کوی چې رس ترېنه وباسی، ولې چې ما د خدا نعرې ختمې کړې دی. (۱۱) زړۀ مې لکه د رباب په ساز کېنې د موآب د غمه چوی، او زما زړۀ د قيرحراست دپاره غمژن دے. (۱۲) د موآب خلق هسې خپل ځانونه ستړی کوی او هغوی په غرونو باندې زیارتونو او خپلو عبادتخانو ته د سوال دپاره ځی، دا به دوی له هیڅ فائده ورنۀ کړی. (۱۳) دا هغه پېغام وو چې مالک خدای د موآب په حقله مخکېنې ورکړے وو. (۱۴) او اوس مالک خدای فرمائی، ”پوره په درې کاله کېنې به د موآب لوی مال دولت ختم شی. او د دې د پېرو خلقو نه به صرف یو څو ژوندی پاتې شی، او هغوی به پېر کمزوری وی.“

د خدای پاک شام او اسرائیل له سزا ورکول

۱۷ (۱) دا د دمشق په حقله پېغام دے، ”د دمشق بناړ به تباہ شی، او دا به تش د کنډرو یو پېرے پاتې شی. (۲) د عرویر بناړونه به د همپشه دپاره په کنډرو بدل شی. دا به د گڼو او څاروو دپاره د څرن زمکه وگرځی، چې هیڅ څوک به یې ترې نه نۀ شپړی. (۳) د اسرائیل پاخۀ بناړونه به تباہ شی او د دمشق بادشاهی به ختمه شی. کوم شامیان چې ژوندی پاتې وی نو هغوی به د بنی اسرائیلو په شان د شرم سره مخ شی. ما مالک

خُدائ، ربُ الافواج دا فرمائيلى دى. ﴿٤﴾ په هغه ورځ به د اسرائيل ددبده ختمه شى او د دې مالدارى به په غريبى بدله شى. ﴿٥﴾ اسرائيل به د يو داسې پتى په شان وى چې غله ترې نه ربلے شوې او راغونډه كړے شوې وى، دا به داسې وى لكه چې د رفائيم په وادى كښې يو پتے شاړ پروت وى او چې د دې نه هر څه وړلے شوى وى. ﴿٦﴾ خو صرف يو څو كسان به پاتې شى او اسرائيل به د زيتونو د داسې ونې په شان وى چې د هغې نه ټول زيتون راټول كړے شوى وى خو صرف دوه درې دانې يې په آخرى سر باندې او يا يو څو يې په لاندې څانگو كښې پاتې وى. ما مالک خُدائ د بنى اسرائيلو خُدائ پاك دا فرمائيلى دى. “ ﴿٧﴾ په هغه وخت به خلق په خپل خالق بهروسه كوى، او هغوى به د بنى اسرائيلو په مقدس ذات منحصر وى. ﴿٨﴾ هغوى چې په خپلو لاسونو كومې قربان گاه جوړې كړې دى هغوى به په دې باندې نور يقين نه ساتى، او د اشيرې بُت په نښو او د خوشبودارو مصالحو سوزولو په قربان گاه باندې به يې اعتبار ختم شى. ﴿٩﴾ په هغه وخت به د هغوى پاڅه ښارونه شاړ او ويجاړ شى او د هغه ښارونو په شان به په كندرو بدل شى لكه څنگه چې حويانو او اموريانو په هغه وخت كښې پرېښى وؤ چې هغوى د بنى اسرائيلو نه تښتېدل. ﴿١٠﴾ افسوس، تاسو خپل د خلاصون خُدائ پاك هېر كړے دے او هغه مضبوط گټ درته نه دے ياد چې تاسو پرې پناه اخستے شى. خو تاسو د پردى مُلك د معبود د عبادت دپاره ښائسته باغونه كړلى دى. ﴿١١﴾ خو چې كله تاسو كړلى وى نو كه هم په هغه سحر دا غوتى او گلونه هم شى، نو هيڅ پېداوار به يې نه وى. تشه بيمارى او لاعلاجه درد به درته ملاوېږى.

د دشمن د قومونو شكست خوړل

﴿١٢﴾ بې شمېره قومونه د سمندر د شور په شان شور كوى، هغوى داسې شور كوى لكه چې لوئې لوئې چېپې په خپلو كښې جنگېږى. ﴿١٣﴾ اكر كه هغوى د سمندر د تېزو چپو په شان شور كوى، خو خُدائ پاك به هغوى خاموش كړى او هغوى به وتښتى. هغوى به داسې تښتى لكه څنگه چې هوا بوس زغلى، يا څنگه چې دوږې په طوفان كښې الوخى.

۱۴) په ماښام کښې به اسرائیل سخت ویرېږي، خو تر سحره به د هغوی ټول دشمنان مړه وي. دا به د هغوی قسمت او انجام وي چې څوک زمونږ د لوټ کولو کوشش کوي.

د خدای پاک ایتھوپیا له سزا ورکول

۱۸) په هغه ملک افسوس په کوم کښې چې د وزر آواز اورېدلې شي، او چرته چې د ایتھوپیا سیندونه بهیري. (۱) د هغه ملک نه د نیل دریا به ته سفیران په داسې کشتو کښې ځي چې د لوڅو نه جوړې وي. اې تېزو پیغام وړونکو، ځي. هغه لوړو لوړو او د هواری څرمنې خلقو له پیغام یوسې د چا نه چې ټوله دنیا یرېږي، هغه مضبوط او جنگیالی قوم له پیغام یوسې، د چا ملک چې په سیندونو باندې تقسیم دے. (۲) څوک چې په زمکه اوسېږي نو هغوی ټول دا واورئ. هغه نښې ته وگورئ چې د غرونو په سرونو به ښکاره شي. او چې بیگل غږېږي نو غوږ ورته ونیسئ. (۳) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”زه به خپل د استوگنې ځای نه په خاموشۍ سره گورمه. خو زما دا خاموشی به داسې وي لکه د تکني غرمې د شغلي په شان یا د لوی په وخت د سحر د پرځي په شان.“ (۴) د انګورو راټولولو نه مخکښې، کله چې دا ټول گلونه وغورزوي او انګور په پخېدو وي، نو مالک خدای به حبشیان داسې په آسانی سره تباه کړي لکه چې د بوټو قینچیانې د انګورو د بوټي نه ځانګې پرې کوي. (۵) د هغوی د فوجیانو لاشونه به مارغانو او ځنگلي ځناورو ته پراته وي. په اوږي کښې به هغوی د مارغانو خوراک وي او په ژمي کښې به د ځناورو خوراک وي. (۶) یو وخت به هغه مضبوط او جنگیالی قومونه چې اوچت او هواری څرمنې دي، د چا نه چې ټوله دنیا یرېږي مالک خدای رب الافواج ته به د هغه ملک نه نذرانې راوړي، کوم ملک چې په سیندونو باندې تقسیم شوې دے. هغوی به د صیون ښار ته راشي، چرته چې مالک خدای رب الافواج استوګنه کوي.

۱) دا پیغام د مصر په حقله دے. گورئ، مالک خدائ مصر ته د تېزې وریځې
 دپاسه راروان دے. د مصریانو بتان د هغه په وړاندې لړزېږی او د مصر خلق خپله
 حوصله بائیلی. ۲) مالک خدائ فرمائی، ”زه به په مصر کبني خانه جنگی راولم نو
 ورور به د ورور خلاف شی او گاونډی به د گاونډی خلاف شی. ښار به د ښار خلاف
 شی او بادشاهی به د بادشاهی خلاف شی. ۳) مصریان به حوصله بائیلی او زه به د
 هغوی منصوبې گډې وپې کړم. هغوی به د بتانو، د مرو د روحونو والا نه او فالگرو نه
 مشورې اخلی. ۴) زه به مصر یو ظالم مالک ته حواله کړم، یو طاقتور بادشاه به په
 هغوی حکومت کوی. ما مالک خدائ، رب الافواج دا فرمائیلی دی. ۵) د نیل په
 دریا کبني به اوبه کمې شی او دریا به مکمل اوچ شی. ۶) کله چې د دریا
 نهرونه په کمېدو شی او اوچپړی نو د دې نه به خراب بوئ شی. لوخي او جارې به اوچې
 شی، ۷) او د نیل دریا به غاړه چې خومره بوته دی هغه به اوچ شی. او د دریا
 سره نزدې ټول کرلے شوی پتی به اوچ شی او په هوا کبني به والوخی. ۸) ماهیگر به
 فریاد کوی او ژاری به، د کندیو او د جالونو والا به غمژن وی. ۹) جولانگان او څوک
 چې د لټې جامې جوړوی به ناامیده وی. ۱۰) د کپړې جوړوونکی به سخت مایوسه وی،
 او ټول کاریگر به پرېشانه وی. ۱۱) د ضعن ښار مشران کم عقل دی. د مصر د بادشاه
 ښه هوبنیار مشران کم عقلې مشورې ورکوی. چې تاسو دا جرأت څنگه کولے شی چې
 فرعون بادشاه ته ووايئ چې، ”مونږ عالمانو شاگردان او د پخوانو بادشاهانو اولاد وو.“
 ۱۲) اے د مصر بادشاه، ستا هغه هوبنیار مشران چرته دی؟ هغوی دې معلوم کړی او
 تا ته دې ووايئ چې مالک خدائ رب الافواج د مصر دپاره څه منصوبې لری. ۱۳) د
 ضعن مشران کم عقل دی او د میمفس مشرانو دوکه خوړلې ده. دغه مشرانو مصر
 بې لارې کړے دے. ۱۴) مالک خدائ هغوی کم عقل کړی دی، نو د هغوی ټولې مشورې
 غلطې دی. هغوی مصر داسې گډ وپ کړے دے لکه چې یو شرابی په نشه کبني په خپلو

اولتو کبني بنوئيري. (١٥) او مصر به هيخ هم نه شي كولے، كه مشر وي او كه كشر، كه لوي وي او كه وړوكے.

د مصريانو د مالک خدائ عبادت كول

(١٦) په هغه ورځ به مصريان د بنځو په شان كمزوري وي. چې مالک خدائ رب الافواج هغوي له د سزا وركولو دپاره لاس اوچت كړي نو هغوي به د يرې نه ولرزيږي. (١٧) او د يهوداه ملك په وجه به په مصريانو باندې يره راشي، هر چا ته چې د يهوداه نوم واخستلے شي نو هغه به وپريږي، دا د هغه منصوبي په وجه چې مالک خدائ رب الافواج د هغوي خلاف تياره كړې ده. (١٨) په هغه وخت كبني به د مصر په پينځو ښارونو كبني عبراني ژبه وئيلے شي. د هغه خائ خلق به د مالک خدائ رب الافواج په نوم د وفاداري قسمونه كوي. په هغه ښارونو كبني به د يو ښار نوم "د نمر ښار" وي. (١٩) په هغه وخت كبني به د مصر د ملك په مينځ كبني د مالک خدائ دپاره يوه قربانگاه وي او د مصر په سرحد باندې به د كاني يو يادگار وي چې هغه ته وقف شوے وي. (٢٠) دا به په مصر كبني د مالک خدائ رب الافواج د موجودگي نښې وي. كله چې هلته د خلقو سره ظلم زياتے كيږي او د مدد دپاره مالک خدائ ته آواز وكړي، نو هغه به د هغوي د بچ كولو دپاره خلاصونكے وړلېږي. (٢١) مالک خدائ به د مصر خلقو ته خپل ځان څرگند كړي او هغوي به يې قبول كړي او د هغه عبادت به كوي او هغه ته به قرباني او نذراني پېش كوي. هغوي به د هغه سره پاخه لوظونه وكړي او خپلې وعدې به ورسره پوره كوي. (٢٢) مالک خدائ به مصريانو له سزا وركړي، خو هغه به يې بيا روغ كړي. هغوي به هغه ته راوگرځي او هغه به د هغوي سوال قبول كړي او هغوي به روغ كړي. (٢٣) په هغه وخت كبني به د مصر او اسور په مينځ كبني يوه لويه لار وي. او د دواړو ملكونو خلق به د يو بل ملك ته ځي راځي او د مصر او اسور قومونه به په يو ځائ عبادت كوي. (٢٤) په هغه وخت كبني به بني اسرائيل د مصر او اسور سره ملگرے شي او دا درې واړه قومونه به د ټولې دنيا دپاره د برکت سبب جوړ شي. (٢٥)

مالک خُدائِ ربُّ الافواج به دې قومونو له برکت ورکړې او ووبه فرمائي، ”اے مصریانو، زما خلقو، اے اسوریانو، تاسو ما پیدا کړی یئ، اے بنی اسرائیلو، تاسو زما غوره شوی خلق یئ نو تاسو له زه برکت درکوم.“

د یو پیغمبر نښه څرگندول

۲۰ (۱) په کوم کال چې د اسور د بادشاه د سرجون په حکم د اسوریانو د لښکر فوجی مشر په اشدود ښار باندې حمله وکړه او دا یې قبضه کړو، (۲) په هغه وخت کښې مالک خُدائ د آموص زوی یسعیاه ته فرمائیلی وُو چې هغه خپلی او د ټاټ هغه جامې ویاسی کومې چې هغه اغوستې وې. نو هغه دا حکم ومنلو او بریند او بغېر د خپلو نه روان شو. (۳) نو بیا مالک خُدائ وفرمائل، ”زما خدمت کوونکے یسعیاه درې کاله بریند او بغېر د خپلو نه گرځېدلے دے. دا د هغې نښه ده چې په مصر او ایتھوپیا باندې به څه کیري. (۴) د اسور بادشاه چې د دې دوو ملکونو نه قېدیان نیولی دی نو هغوی به بریند بوځي. زلمی او بوډاگان به د خپلو نه بغېر او بریند روان وی، د هغوی کوناتي به ښکاری، دا به د مصر دپاره د شرم خبره وی. (۵) چا چې په ایتھوپیا باندې یقین ساتلے وی او په مصر باندې یې لافې وهلې وی نو هغوی به مایوسه شی او وبه شرمیري. (۶) کله چې هغه وخت راشی نو کوم خلق چې د فلسطیه د سمندر په غاړه اوسیري نو هغوی به وواتی، وگورئ، په هغه خلقو څه وشول چې په چا باندې مونږ دا یقین کولو چې مونږ به د اسور د بادشاه نه بچ کړي. خو اوس زمونږ دپاره د خلاصی لار هم نشته.“

د بابل د زوال پېشگوئی

۲۱ (۱) دا پیغام د بابل په حقله دے، چې دریاب سره په صحرا کښې دے. لکه څنگه

چي په صحرا کښې تاوېدونکې باد چلپړي دغه شان به افت د صحرا نه راشي، او يروونکې مُلک به درباندي حمله وکړي. ﴿٢﴾ ما د خرابو حالاتو په حقله يوه رويا يعنې د وېښې خوب ليدلې دې، ما وکتل چې دوکه باز دوکې کوي او تباہ کار تباہي کوي. اې د عيلاَم لښکره، حمله وکړه. اې د مادي لښکره، ښار محاصره کړه. د بابل په وجه چې کوم مصيبت راغله دې نو خدائ پاک به هغه ختم کړي. ﴿٣﴾ نو په دې وجه زه د يرې او درد سره مخ شوې يم، او دا درد داسې دې لکه چې ښځه يې د ماشوم د پېدا کولو په وخت لري. زه چې خه اورم نو په ما بد لگي او چې خه گورم نو يرېرم. ﴿٤﴾ زما زړه درزېږي او يرېرم. اول به ماښام په ما پېر ښه لگېدو خو اوس د تيارې نه زه يرېرم. ﴿٥﴾ گورم چې لوي خوراک تيارېږي، د خلقو د کښېناستو دپاره قالينونه غوړېدلي دي. هغوي خوراک خښاک کوي، ”پاخې، اې افسرانو، خپل دالونه تيار کړئ.“ ﴿٦﴾ بيا مالک خدائ ما ته وفرمائيل، ”لاړ شه او يو محافظ ودر وه او هر څيز چې هغه گوري نو د هغې خبر به راوړي. ﴿٧﴾ چې څنگه هغه دؤو آسونو والا جنگي گاپي وگوري يا په خرونو او اوبانو باندې سواره کسان وويني، نو هغه دې ښه بيدار اوسي.“ ﴿٨﴾ بيا څوکيدار آواز وکړو، ”مالکه خدایه، زه په خپل خائ باندې د څوکيدارۍ دپاره شپه او ورځ ولاړ يم. ﴿٩﴾ اوس وگورئ، د دؤو آسونو والا جنگي گاپي راروانه ده چې يو سرې پکښې سور دې.“ څوکيدار ووئيل، ”بابل ختم شوې دې. د بابل ټول بتان ټوټې ټوټې شوي دي او په زمکه باندې خواره واره پراته دي.“ ﴿١٠﴾ اې زما خلقو، تاسو د غنمو په شان په درمند باندې غوښل شوي يئ، خو اوس زه تاسو ته يو ښه زېرې اوروم چې ما د مالک خدائ رب الافواج نه اورېدلې دې، چې هغه د بني اسرائيلو خدائ پاک دې.

د ادوم په حقله پېغام

﴿١١﴾ دا پېغام د ادوم په حقله دې. د ادوم نه ما ته چا آواز وکړو، ”څوکيداره، دا شپه به کله تېرېږي؟ سحر ته څومره وخت پاتې دې؟“ ﴿١٢﴾ نو ما جواب ورکړو، ”سحر

راتلونکے دے، خو شپه به بيا راځي. که تہ بيا تپوس کول غوارې، نو بيا راشه او تپوس وکره.“

د عربو په حقله پېغام

۱۳) دا پېغام د عربو په حقله دے. اے د ددان قافلُو، د عربو په شارِ مُلک کبني شپه تېره کړئ. ۱۴) اے د تيما خلقو، کوم خلق چې تېرى دى نو هغوى له اوبه ورکوي. او مهاجرو له خوراک ورکوي، ۱۵) ځکه چې هغوى د تورو نه تېستى، او د داسې خلقو نه چې توره په لاس او تير کمان په غاړه د هغوى سره سخت جنگېدلى وي. ۱۶) بيا مالک خدائى ما ته وفرمائيل، ”پوره په يو کال کبني دننه دننه به د قیدار شان او شوکت ختم شي. ۱۷) د قیدار صرف يو څو غشى او لينده چلونكى سپرى به پاتې شي. ما مالک خدائى، د بنى اسرائيلو خدائى پاک دا فرمائيلى دى.“

د يروشلم په حقله پېغام

۲۲) دا پېغام د رويا د وادى د يروشلم په حقله دے. څه شوى دى؟ دا ټول خلق ولې د کورونو چتونو ته د خوشحالى دپاره خېژي؟ ۲) ټول ښار بې قراره دے او د شور شراپې نه پک دے. ستاسو مړى په توره نه دى قتل کړے شوى او نه په مېدان جنگ کبني مړه دى. ۳) ستاسو ټول مشران وتېستېدل او هغوى لا يو غشه هم نه وو ويشتلے چې ونيولے شول. باقى خلقو هم د تېستېدو کوشش وکړو خو هغوى هم قېد کړے شول. ۴) ځکه ما ووييل، ”ما پرېرده چې په چغو چغو وژاړم. ما له د تسلى راکولو کوشش مه کوئ. ما پرېردئ چې د خپلو خلقو دپاره وژاړم، زه گورم چې هغوى تباه کيږي.“ ۵) په حقيقت کبني مالک خدائى، رب الافواج دا وخت راوستے دے. د رويا په وادى کبني گډوډى ده، خلق هيبتناکې منډې وهى او د هغوى د ژړا چغې غرونو ته رسى. ۶) د عيلام د مُلک نه په آسونو سواره فوجيان راغلل، چې کمان او غشى ورسره وو. او د قير

د مُلک فوجیانو خپل پالونه راخستی ؤو. (۷) د یهوداه بهترینې وادیانې د جنگی گاپو نه پکې وې، په آسونو سواره فوجیان د یروشلم د دروازو په مخکښې حملې دپاره ولاړ ؤو. (۸) یهوداه چې د خپل تحفظ دپاره څومره بندوبست کړې وو هغه ختم شوي دي. په هغه ورځ تاسو څه وکړل؟ په هغه وخت کښې تاسو په هغه وسله باندې بهروسه وکړه کومه چې د ځنگل کور نومې ځای کښې ساتلې شوې وه. (۹-۱۰) په یروشلم کښې تاسو د هغه ځایونو جائزه واخسته چرته چې دېوالونو مرمت غوښتو. تاسو په یروشلم کښې د ټولو کورونو معائنه وکړه او څه کورونه مو د دې دپاره راغورزول چې د ښار د دېوالونو د مرمت کولو دپاره ترې نه کانی واخلي. د اوبو جمع کولو دپاره، (۱۱) تاسو د ښار د دېوالونو په مینځ کښې د هغه اوبو ریسارولو دپاره تالاب جوړ کړو کومې اوبه چې د زور پند نه رابهدلې. خو تاسو ځدای پاک ته هیڅ توجو ونه کړه، چې هغه پېر د پخوا نه د دې هر څه منصوبه جوړه کړې وه او هغه داسې وکړل. (۱۲) بیا مالک ځدای پاک ربُ الافواج تاسو ته آوازونه کول چې ژړا او ماتم کوئ، خپل سروونه کل کړئ او د ټاټ جامې واغونډئ. (۱۳) خو د هغې په ځای، تاسو خدا او خوشحالی کوله. تاسو څاروی او گډې حلالي کړې چې وې خورئ او تاسو مې څښل. تاسو وئیل، ”مونږ له ښه خوراک څښاک په کار دي، ځکه چې سبا به مړه یو.“ (۱۴) مالک ځدای ربُ الافواج په خپله ما سره خبرې وکړې او راته یې وفرمائیل، ”ترڅو پورې چې تاسو ژوندی یئ نو دا بد عمل به درته هیڅکله معاف نه شی. ما، مالک ځدای پاک، ربُ الافواج دا فرمائیلی دي.“

د شبنه دپاره خبرداري

(۱۵) مالک ځدای پاک، ربُ الافواج ما ته وفرمائیل چې، ”شبنه له لار شه، چې هغه د شاهي خاندان انتظام کوونکې دي او هغه ته ووايه، (۱۶) ته دلته څه کوې؟ تا له دلته د خپل قبر جوړولو اجازت چا درکړې دي؟ ته څوک یې چې دلته به د ځان دپاره په اوچت ځای کښې مزار جوړ کړې او په گټ کښې د ځان دپاره قبر جوړ کړې؟ (۱۷) اے

سرپه، مالک خدائ به دې راونيسي او لرې به دې وغورزوي. (۱۸) هغه به تا د پنډوسکي په شان گول مول کړي او يو بل لوی ملک ته به دې وغورزوي. او تۀ به هلته مړ شي، او ستا بنائسته جنگي گادي به هم هلته پرتې وي. ولې چې تۀ د خپل نېک د خاندان دپاره د بې عزتي سبب جوړ شوي يې. (۱۹) مالک خدائ فرمائي، زۀ به تا د خپلې عهدې نه لرې کړم او د خپل اوچت مقام نه به دې راکوز کړم. (۲۰) په هغه ورځ به زۀ خپل خدمتگار د خلياخ زوی اياقيم راوغواړم. (۲۱) زۀ به هغه ته ستا سرکاري چوغه او کمربند ورواچوم او تا چې کوم اختيارات لرل نو هغه ټول به هغه له ورکړم. هغه به د يروشلم او د يهوداه د خلقو د پلار په شان وي. (۲۲) زۀ به هغه له د داؤد د خاندان چابيانې ورکړم. چې کومه دروازه هغه کولو او کړي هغه به څوک بندولې نه شي او چې کومه دروازه هغه بند کړي هغه به څوک کولولې نه شي. (۲۳) زۀ به هغه يوه لويه مرتبه ورکړم لکه څنگه چې په دېوال کښې مېخ کلک لگېدلې وي، او دا به د هغه د خاندان دپاره د عزت سبب وگرځي. (۲۴) بيا به د هغه د پلار د خاندان ټول وزن په هغه باندې راخوړند شي. او د هغه ټول اولاد او خپلوان به د لوبښو په شان د وړې پيالي نه واخله تر غټ مرتبان پورې به دې مېخ پورې راخوړند وي. (۲۵) رب الافواج وفرمائيل، يو وخت به راشي چې دا کلک لگېدلې مېخ به راوغورزېږي او چې په دې باندې څۀ هم راخوړند وي نو هغه به مات شي. مالک خدائ دا فرمائيلي دي.

د صور ښار په حقله پېشگوټي

۲۳ (۱) دا پېغام د صور په حقله دے. اے د ترسيس سمندري جهازونو وژارئ. ځکه چې په صور کښې قلعه او کورونه تباہ دي، په قبرص کښې چې تاسو کومه خبره اورېدلې وه هغه رښتيا ده. (۲) اے د سمندر د غاړې اوسېدونکو ماتم وکړئ. اے د صيدا سوداگرو، تاسو ماتم وکړئ. ستاسو تاجران به د سمندر نه تېرېدل (۳) او په ژورو اوبو کښې به يې سفر کولو او د مصر غله به يې تاسو له رارسوله، ولې چې تاسو

به د نیل د دریاب د غاړې نه گټه اخستله او دغه شان تاسو د ټولو قومونو دپاره د تجارت مرکز وې. ﴿٤﴾ خو اوس ته شرمېدلې یې، اې د صیدا ښار یې. د سمندر قلعه بند ښار صور وائی، ”زه بې پچو یمه، زما هیڅ زامن او لویه نشته.“ ﴿٥﴾ کله چې مصریانو ته د صور خبر ملاو شی نو هغوی به په غم اخته شی. ﴿٦﴾ اې د سمندر د غاړې خلقو، تاسو د خفگان نه وژاړئ. او ترسیس ته د تبتېدو کوشش وکړئ. ﴿٧﴾ آیا دا ستاسو خوشحاله ښار دې کوم چې ډېر د پخوا نه آباد دې؟ آیا دا هغه ښار دې چې خپل اوسېدونکی یې لرې ملکونو ته ولېږل چې کورونه جوړ کړي. ﴿٨﴾ په صور باندې دا افت چا راوستې دې، هغه صور ښار چې به یې بادشاهونه جوړول؟ د هغې سوداگر شهزادگان وو او د هغې تاجران عزتمند گڼلې شول. ﴿٩﴾ خو دا د مالک خدای رب الافواج منصوبه وه چې هغه به ټول د شان او شوکت والا خلق سپک کړي، او عزتمند کسان به وشموی. ﴿١٠﴾ اې د ترسیس خلقو، د خپلې علاقې نه خواره شی لکه څنگه چې د نیل دریاب د غاړو نه اوړي. نور تاسو پابند نه یئ. ﴿١١﴾ مالک خدای په سمندر باندې لاس اوچت کړې دې او بادشاهی یې لړزولې دی. هغه حکم کړې دې چې ستاسو قلعي دې تباہ شی. ﴿١٢﴾ هغه وفرمائیل، ”اې د صیدا خلقو، ستاسو خوشحالی ختمه شوې ده او ستاسو خلقو سره ظلم زیاتې شوې دې. که هغوی قبرص ته هم وتبستی، نو آرام به ورته ملاو نه شی.“ ﴿١٣﴾ د بابل ملک ته وگورئ. د دې ملک خلق برباد شوی دی. اسوریانو د هغوی ملک د ځنگلي ځناور کور جوړ کړې دې. اسوریانو د محاصرې برجونه جوړ کړل او د هغوی قلعي یې بربادې کړې. او د ملې ډېرې یې ترېنه جوړ کړې دې. ﴿١٤﴾ اې د ترسیس سمندری جهازونو د خفگان نه وژاړئ. ولې چې ستاسو قلعه تباہ شوې ده. ﴿١٥﴾ یو داسې وخت راروان دې چې صور به اويا کاله دپاره هېر کړې شی، چې اويا کاله د یو بادشاه د عمر برابر وی. کله چې هغه کالونه ختم شی، نو صور به بحال شی لکه څنگه چې سندره د کنجرې په حقله وئیلې شی، ﴿١٦﴾ ”اې غریبې هېرې شوې کنجرې. خپله بینجو واخله او په ښار کښې وگرځه، ساز غږوه او خپلې سندرې بیا بیا وایه، نو چې داسې یو ځل بیا یاده کړې شی.“ ﴿١٧﴾ کله چې هغه

اویا کاله تېر شی، نو مالک خدای به صور له موقع ورکړی چې هغه بیا د کنجرې په شان پخوانی کاروبار شروع شی او د صور لېن دېن به د زمکې په مخ د ټولو بادشاهتونو سره وی. (۱۸) خو دا ښار چې په تجارت کېښې کومه گټه کوی نو هغه به مالک خدای ته وقف کېږی. دا پېسه به نه شی جمع کولې، خو چې څوک د مالک خدای په حضور کېښې پاتې کېږی نو هغوی به په دې پېسو باندې ښه کافی خوراک او ښائسته لباس اخلی.

د مالک خدای دُنیا له سزا ورکول

۲۴ (۱) گوره، مالک خدای به زمکه وړانه وپجاړه کړی او هم داسې شاړه به یې پرېږدی. هغه به د زمکې مخ کندي کېږي کړی او د دې خلق به خواره واره کړی. (۲) هیڅ څوک به بچ پاتې نه شی، که هغه امامان وی یا عام خلق، مالک وی که نوکر، مالک وی که نوکره، خرڅوونکی وی یا اخستونکی، قرض ورکوونکی یا قرض اخستونکی، که قرضدار وی او که مالدار وی. (۳) زمکه به په مکمل طور وړانه وپجاړه او لوټ کړی شی، مالک خدای دا هر څه فرمائیلی دی. (۴) زمکه اوچپیری او خُشکپیری، ټوله دُنیا به اوچه شی او مړاوې به شی، د دې لوی لوی خلق به فنا شی. (۵) خلقو دُنیا پلپته کړی ده ځکه چې هغوی د خدای پاک قانون مات کړی دې او هغه لوظ یې مات کړی دې کوم یې چې د همېشه دپاره ورسره کړی وو. (۶) نو په دې وجه به زمکه لعنتی شی او نقصان به ورته ورسی، او چې د دې خلقو څه بد عمل کړی دې نو د هغې بدله ورته ملاوېږی. نو په دې وجه د دُنیا خلق کم شول او ډېر لږ خلق ژوندی پاتې شول. (۷) د انګورو بوټی اوچ شوی دی او مے کم شوی دی. هر څوک چې مخکېښې خوشحاله وُو نو هغه اوس خفه دی، (۸) او د هغوی د رباب او د تمبل خوشحالی نه پک سازونه او د جشن آوازونه بند شوی دی. (۹) اوس خلق د میو سندرې نه وائی، بلکې شراب په هغوی باندې تراخه لگی. (۱۰) ښار ښار برباد شوې دې او د هر یو کور دروازه کلکه

بندہ دہ چہی ڄوک ورننہ نئہ وڄی. (۱۱) ٲہ کوڄو کبڻی خلق چغی وھی چہی مے ختم شوی دی. هرہ خوشحالی ختمه شوې دہ، خوشحالی د زمکې نه ورکه شوې دہ. (۱۲)

بنار ٲہ کنڊر بدل شوے دے او د دې دروازي نرې نرې شوې دی. (۱۳) نو ٲہ ٲوله دُنیا کبڻی هر یو قوم سره به هم داسې کپری. صرف لږ خلق به ٲاتي شی داسې لکه چہی د زیتونو راتولولو نه ٲس هم لږ ٲاتي وی او یا د انگورو د راشوکولو نه ٲس هم ٲه باغ کبڻی یو څو دانې ٲاتي وی. (۱۴) خو چہی کوم لږ کسان ژوندی ٲاتي وی نو هغوی به د خوشحالی سندرې وائی. ڄوک چہی د نمرٲرٲواتئ طرف ته وی هغوی به د مالک خُدائ لوی بیانوی، (۱۵) د نمرخاتئ ٲه طرف مُلونو کبڻی د مالک خُدائ ثناء صِفَت کوی. کوم خلق چہی د سمندر ٲه غارہ اوسپری نو هغوی دې د مالک خُدائ ثناء صِفَت کوی، کوم چہی د بنی اسرائیلو خُدائ ٲاک دے. (۱۶) مونږ د دُنیا د آخری سرونو نه سندرې اورو، هغه سندرې چہی صادق خُدائ ٲاک ته لوی ورکوی. خو زما زږئ د غمه ٲک دے. زما ٲاره ژاږئ ځکه چہی زئ دورٲرم. دوکې تر اوسه موجودی دی او هر طرف ته دوکه باز دی. (۱۷) اے د دُنیا خلقو واورئ. یرہ، کندې او دامونه ستاسو ٲاره تیار دی. (۱۸) هر ڄوک چہی د یرې نه تبستبدل غواری نو هغه به ٲه کنده کبڻی ٲرٲوڄی او هر ڄوک چہی د کندې نه ځان خلاصوی نو ٲه دام کبڻی به گٲرٲری. د آسمان نه به ٲر دروند باران وریږی او د زمکې بنیادونه به ولږزیږی. (۱۹) زمکه به وچوی، خوڄیری به او زنگیری به. (۲۰) زمکه به د شرابی نشه کوونکی ٲه شان زنگیری او داسې ریږی لکه چہی ٲه طوفان کبڻی چہی چوپال خوڄیری. دا د گناه ٲه وجه درنه شوې دہ، دا به راوغورزیږی او بیا به هیڅکله ٲا نئہ ڄی. (۲۱) ٲه هغه وخت به مالک خُدائ آسمانی طاقتونو له او د زمکې بادشاهانو له به سزا ورکری. (۲۲) هغوی به گرفتار کړے شی او ٲه یوه قبدخانه کبڻی به بند کړے شی او بنئ موده ٲس به ورته سزا ورکړے شی. (۲۳) نو سپورمی به توره شی او د نمر ریا به کمه شی، ځکه چہی مالک خُدائ ربُ الافواج به حکومت کوی. هغه به ٲه یروشلم کبڻی د صیون ٲه غرئ بانډې د مشرانو ٲه وړانډې شان او شوکت سره بادشاهی کوی.

۱) اے مالِکِ خُدايہ، تہ زما خُدائِ پاک پي، زہ به ستا درناوے کوم او ستا د نوم ثناء صِفتِ به کوم. تا عجيبه عجيبه کارونه کړی دی، تا چې پېر پخوا کومې منصوبې جوړې کړې وې، تا بې شکه هغه د وفاداری سره پوره کړې دی. ۲) تا بشارونو نه د ملبو پیری جوړ کړی دی، او د هغوی د پخو دېوالونو قلعي دې په کنډراتو بدل کړی دی. د پردی مُلک د خلقو د قلعي په شان محلونه داسې خاورې شوی دی چې بیا به هیڅکله ورته بشار ونه شی وئیلے او نه به کله دوباره آباد کړے شی. ۳) نو په دې وجه د تکړه قومونو خلق به ستا ثناء صِفتِ کوی، او د ظالمانو قومونو په بشارونو کښې به ستا نه یره کیری. ۴) تہ د غریبانانو حفاظت کونکے پي، او د مصیبت په وخت کښې د ضرورتمندو حفاظت کونکے پي. تا هغوی له د طوفانونو نه پناه ورکړې ده، او د سوزونکی گرمی نه دې سورے ورکړے دے. د ظالمانو پوکی لکه د ژمی د طوفانی باران په شان وی، ۵) لکه د صحرا د گرمی په شان دی. تا د پردی مُلک خلق غلی کړی دی. تا د ظالمانو خلقو آوازونه داسې خاموش کړی دی، لکه چې وریځې سخته گرمی یخوی.

د خُدائِ پاک د یو مېلمستیا تیارے کول

۶) د صیون په غره به مالِکِ خُدائِ ربُّ الافواج د دُنیا د ټولو قومونو دپاره یوه مېلمستیا وکړی، دا مېلمستیا به د بڼې غوښې او د انگورو د بڼو میو وی. ۷) نو په دې غره به هغه د خلقو نه د مرگ سورے ختم کړی، کوم سورے چې د ټولو قومونو دپاسه ولاړ دے. ۸) مالِکِ خُدائِ پاک به مرگ د تل دپاره ختم کړی. او د هر یو کس په مخ باندې به اوبښکې اوچې کړی او د ټولې دُنیا نه به د خپلو خلقو بې عزتی لرې کړی. مالِکِ خُدائِ په خپله دا فرمائیلی دی. ۹) په هغه وخت به هغوی وائی، ”وگورئ دا دے زمونږ خُدائِ پاک. مونږ د هغه په انتظار وُو او هغه مونږ آزاد کړُو. دا دے هغه مالِکِ خُدائِ د

چا چي مونڊر په انتظار ؤو. راضي چي د هغه په خلاصون باندې د خوشحالي جشن وکړو.

د خدای پاک موآب له سزا ورکول

۱۰) مالک خدای به د صیون د غره حفاظت کوي، خو موآب به داسې د پښو لاندې کړي شي لکه چې بوس په غوبل کښې د پښو لاندې کيږي. ۱۱) خدای پاک به موآب داسې دباؤ کړي لکه څنگه چې لامبوزن اوبه خپلو لاسونو سره لاندې دیکه کوي، هغه به د دوی غرور او د دوی ټول بد کارونه ختم کړي. ۱۲) هغه به د موآب د اوچتو دېوالونو والا قلعي تباہ کړي او را وپه يې غورزوي او د خاورو سره به يې خاورې کړي.

د خدای پاک خپلو خلقو له فتح ورکول

۲۶) په هغه وخت به د يهوداه په ملک کښې دا سندره وئيلې شي، ”زمونږ ښار مضبوط دے. ولې چې د خدای پاک د خلاصون دېوالونه زمونږ چارچاپيره دي. ۲) د ښار دروازې کولاو کړي چې صادق قوم ورننوځي، هغه قوم چې وفادار پاتې دے. ۳) د چا ايمان چې مضبوط دے ته هغوی بلکل محفوظ ساتي، ولې چې هغوی په تا بهروسه ساتي. ۴) په مالک خدای باندې تل يقين ساتي، ولې چې مالک خدای پاک ابدی حفاظت کونکے دے. ۵) څوک چې مغروره ؤو نو هغه عاجزان کړي دي، او هغه اوچت ښارونه راگزار کړي دي او خاورو سره يې خاورې کړي دي. ۶) او دوی به د غريبانانو او مظلومانو د پښو لاندې راشي او چخني به شي.“ ۷) اے مالک خدایه، د صادقانو لار هواره ده، نو د صادقانو دپاره چې کومه لار ته جوړوي نو هغه نېغه ده. ۸) اے مالک خدایه، ستا فرمانبرداري کولو سره مونږ تا ته خپله بهروسه ښايو، او زمونږ د زړه خواهش دے چې ستا د نوم لوی وکړو. ۹) ټوله شپه زه ستا په لټون کښې يم، په

سحر کبني د زپه د اخلاصه زه ستا طلبگار يم، کله چې ته د دنيا د عدالت دپاره راشي
 نو خلق به پوهه شي چې انصاف خه څيز دے. (۱۰) که په بدعمله باندې رحم وشي نو
 هغه د انصاف په مطلب ځان نه پوهوي، بلکې په کوم ملک کبني چې انصاف کيږي هلته
 هم هغوي بدعملي کوي، هغوي د مالک خدای لوي نه مني. (۱۱) اے مالک خدایه، ستا
 لاس هغوي ته سزا ورکولو دپاره اوچت شوے دے خو هغوي هيڅ غور نه کوي، او
 هغوي چې ستا قوم دپاره ستا غېرت ته وگوري نو وبه شرميږي. او بيا به ته سور اور په
 خپلو دشمنانو نازل کړي. (۱۲) اے مالک خدایه، ته به مونږ له امن راکوې، ځکه چې
 زمونږ ټولې کاميابي ستا د لاسه دي. (۱۳) اے مالک خدایه، خدایه پاکه، نورو مالکانو په
 مونږ حکمراني کړې ده، خو يواځې ته هغه هستي يې چې مونږ يې عبادت کوو. (۱۴) خو
 اوس هغوي مړه شوي دي او بيا به نه راژوندي کيږي، د هغوي روحونه به واپس نه
 راځي، ځکه چې تا دوي له سزا ورکړې ده او تباہ کړي دې دي. او د هغوي نوم او نشان
 دې ختم کړے دے. (۱۵) اے مالک خدایه، تا خپل قوم له ترقي ورکړې ده، تا خپل قوم
 لوي کړے دے او خپله لوي دې څرگنده کړې ده. ستا د وجې د هغوي علاقه په هر
 طرف باندې خوره شوې ده. (۱۶) اے مالک خدایه، چې هغوي په مصيبت کبني گڼر
 شول نو ستا تلاش يې شروع کړو او ستا د تنبيه لاندې يې دعا شروع کړه. (۱۷) اے
 مالک خدایه، تا مونږ داسې ژپولي يو، لکه چې يوه بسخه د بچي د پيدا کېدو د درد په وجه
 ژاړي. (۱۸) مونږ په خوږ او درد مبتلا يو، خو زمونږ د تکليف نه هيڅ هم پيدا نه شول. نه
 مونږ زمکې ته خلاصون ورکړے دے، او نه مو دنيا ته ژوندون راوړے دے. (۱۹) خو
 زمونږ کوم خلق چې مړه شوي دي نو هغه بيا راژوندي شي. د هغوي مړه جسمونه به بيا
 راژوندي شي. کوم چې په قبرونو کبني پراته دي نو هغه به راپاڅي او د خوشحالي
 سندرې به وائي. لکه څنگه چې د پرځي څاڅکي زمکه تازه کوي، نو داسې به مالک
 خدای هغه خلق بيا راژوندي کړي کوم چې پخواه مړه شوي دي.

عدالت او بحال کېدل

﴿٢٠﴾ زما خلقو، خپلو کورونو ته ننوځئ او په ځان پسې دروازې بندې کړئ. د څه وخت دپاره ځانونه پټ کړئ چې د خدای پاک غصه سره شی. ﴿٢١﴾ وگورئ، مالک خدای په آسمان کېښي د خپل اوسېدو ځای نه راروان دے چې د زمکې خلقو له د هغوی د گناه په وجه سزا ورکړی. کومه وینه چې په زمکه باندې تویه شوې وه نو هغه به راښکاره کړی شی او چې څوک وژلی شوی وی نو زمکه به یې نه پټوی.

٢٧ ﴿١﴾ په هغه ورځ به مالک خدای د خپلې زورورې او کلکې توري نه کار واخلي چې هغه تبتېدونکې بلا له یعنې تاوېدونکې راتاوېدونکې بلا له سزا ورکړی او وې ووژنی کومه چې په سمندر کېښي اوسپړی. ﴿٢﴾ په هغه ورځ د انگورو ښائسته باغ په حقله سندر ووايئ، ﴿٣﴾ ”زه مالک خدای پخپله د دې خیال ساتم او پابندی سره اویه ورکوم. او شپه او ورځ د دې څوکیداری کوم چې څوک نقصان ور ونه رسوی. ﴿٤﴾ زما غصه اوس یخه شوې ده. خو که په دې باغ کېښي ازغی او مرکونډی وشول نو زه به ورسره جنگ وکړم او ټول به وسوزوم. ﴿٥﴾ خو که هغوی زما نه مدد وغواړی، نو هغوی دې ما سره روغه وکړی. او، پرېږدئ چې هغوی ما سره صلح وکړی.“ ﴿٦﴾ هغه وخت راروان دے چې د یعقوب اولاد به جرړې وکړی، اسرائیل به غوټی ونیسی او گلونه به وکړی. او مېوه به یې دنیا پکه کړی. ﴿٧﴾ ولې مالک خدای اسرائیل داسې وهلے دے لکه څنگه یې چې د هغه دشمنان وهلی دی؟ ولې بنی اسرائیل داسې قتل شوی دی لکه څنگه چې د هغه دشمنان قتل شوی دی؟ ﴿٨﴾ نه، بلکې مالک خدای د هغوی مخالفت وکړو او جلاوطن یې کړل. هغوی یې د نمرخاته په طرف د یوې زورورې هوا سره وشړل. ﴿٩﴾ نو داسې به د یعقوب گناه معاف شی، او چې کله د اسرائیل گناهونه ختم شی نو په نتیجه کېښي به هغوی د غېرو قومونو قربانگاه د چونې د کانی په شان زړې زړې کړی او د قربانگاه خوشبودارې مصالحې او د اشیرې د بت ښې به پاتې نه شی. ﴿١٠﴾ د قلعي په شان د پخو

دېوالونو ښار کنډر پروت دے. دا د يو خوشی بيا بان په شان وران ويجاړ پروت دے. او بيا به په دې کښې څاروی څرپرې آرام به کوی او څانگې به خوری. (۱۱) د ونو څانگې اوچې شوې او ماتې شوې دی او ښځې يې د خشاک په توگه راغونډوی. خلق په هيڅ څيز باندې هم ځان نه پوهوی نو په دې وجه چا چې هغوی پېدا کړی دی ورباندې هيڅ رحم نه کوی، چا چې هغوی تخليق کړی دی ورباندې هيڅ ترس نه کوی. (۱۲) په هغه ورځ به مالک خدای د فرات سيند نه واخله تر مصر سرحده پورې خپل خلق يو يو کس راغونډ کړی، داسې لکه څوک چې د بوسو نه غنم رابېلوی. (۱۳) په هغه وخت به يو بيگل وغږولې شی چې د اسور او مصر نه هغه ټول بنی اسرائیلیان راوغواړی کوم چې په جلاوطني کښې وی. نو هغوی به د هغه په مقدس غر په يروشلم کښې د مالک خدای عبادت وکړی.

د شمالی بادشاهی دپاره خبردارے

۲۸ (۱) په سامريه باندې افسوس چې د شرابی بنی اسرائیلو شاندار تاج دے. په هغه ښار باندې افسوس چې د بنی اسرائیلو شان او شوکت وو خو اوس مړاوی کېدونکے گل دے. په هغه آبادی باندې افسوس چې په نشه کښې د ډوبو خلقو په زرخيزه وادی باندې ولاړه ده. (۲) گورئ، مالک خدای به داسې قوی او طاقتور لښکر راولېږی، لکه د ږلې طوفان او زل زول او د باران د طوفان په شان، دا به لکه د زورور سپلاډ پرې حمله وکړی او په زمکه به يې سر د لاندې راوولی. (۳) بيا به سامريه د بنی اسرائیلو شرابیانو شاندار تاج د پښو لاندې نرې نرې شی. (۴) بيا به د دې مړاوی کېدونکے گل شان او شوکت ختم شی چې په زرخيزه وادی باندې ولاړ وی. د هغوی حال د موسم د ورومبو اینځرو په شان دے چې څنگه پاخه شی نو راوشوکولے شی او وخورلے شی. (۵) په هغه ورځ به مالک خدای رب الافواج د خپلو هغه خلقو دپاره د گلونو د شاندار تاج په شان وی چې کوم خلق ژوندی پاتې وی. (۶) هغه به هغه کسانو له د انصاف

جذبہ ورکړی چې څوک د قاضیانو په توګه کار کوی او هغوی له به حوصله ورکړی چې څوک د حملې نه د ښار د دروازو حفاظت کوی.

نا امله مشرانو ته سزا ملاوېدل

۷ نو بیا پېغمبران او امامان هم دومره نشه دی تر دې پورې چې پخپلې وهی. هغوی مے او شراب دومره زیات څښلی دی چې تیندکونه خوری. پېغمبران دومره زیات نشه دی چې خدای پاک کومه وحی نازلوی نو په هغې باندې نه پوهیږی او امامان هم دومره نشه دی چې د فېصلې ورکولو په وخت زنگیږی. ۸ د هغوی ټول مېزونه په اولتو ګنده دی او یو ځای هم په کښې صفا نشته. ۹ هغوی په خپلو کښې وائی، ”دا سرے زمونږ سره دا رنگ خبرې ولې کوی؟ د تعلیم او د مالک خدای د پېغام اورولو په وخت مونږ داسې پوهوی لکه چې مونږ واره ماشومان یو او اوس اوس د پیو نه خلاص شوی یو. ۱۰ هغه مونږ ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعلیم راکوی.“ ۱۱ نو اوس به خدای پاک خپلو خلقو سره د پردی ملک د خلقو په ذریعه خبرې کوی څوک چې عجیبه ژبه وائی. ۱۲ خدای پاک خپلو خلقو ته فرمائیلی دی، ”دا د آرام ځای دے. ستړی دې دلته آرام وکړی، ولې چې هم دا ځای د آرام دے.“ خو هغوی غوږ نه کښنودو. ۱۳ نو دا ځکه به مالک خدای هغوی ته ټکے په ټکے، کرښه په کرښه او په مزه مزه تعلیم ورکوی. نو هغوی به تیندکونه وخورې او راپرې به وځی. هغوی به زخمی شی، په جال کښې به ګېر شی او گرفتار به شی.

د صیون د ګوټ کانے

۱۴ نو اے گستاخه کسانو څوک چې په یروشلم کښې په دې خلقو باندې حکومت کوی، اوس چې څه مالک خدای فرمائی نو هغې ته غوږ ونیسئ. ۱۵ تاسو لافې وهلې چې تاسو د مرګ سره لوظ کړے دے او د عالم ارواح سره مو تړون کړے دے. ستاسو

دا يقين دے چې كله افت راشی نو تاسو به بچ شی، ځكه چې ستاسو خيال دا دے چې خپل دروغ او دوکه به تاسو بچ وساتي. ﴿١٦﴾ نو مالک خدای پاک داسې فرمائی، ”زه په صیون کښې یو داسې بنیاد ږدم چې کلک او مضبوط وی. په هغې کښې زه د ګوت یو قیمتي کانې لګوم چې په هغې باندې دا لیکلی وی، ”څوک چې ایمان لری نو هغه به نه وارخطا کیږی.“ ﴿١٧﴾ زه به انصاف د دې فیته او صداقت د دې د سال مزې کړم. تاسو چې په کومو دروغو باندې يقين ساتئ نو ږلی به یې ټول یوسی او سپلابونه به ستاسو د پناه ځایونه وړان کړی.“ ﴿١٨﴾ تاسو چې د مرګ سره کوم لوظ کړے دے نو هغه به منسوخ کړے شی او چې د عالم ارواح سره تاسو کوم تړون کړے وی نو هغه به ختم کړے شی. هغه زورور افت به تاسو ووهی او تاسو به ترې نه لاندې شی. ﴿١٩﴾ دا افت به تاسو بار بار وھی او هر سحر به مو وھی. دا به په تاسو شپه او ورځ راځی، تر هغې پورې چې تاسو یې وړی نه یی. دا پېغام به ستاسو په خلقو باندې یره راوولی. ﴿٢٠﴾ ستاسو کټ دومره لنډ دے چې پښې په کښې نه شی غزېدلې او کمبله دومره وږه ده چې څوک په کښې پټېدے نه شی. ﴿٢١﴾ مالک خدای به داسې راپاڅی لکه څنگه چې هغه د پراضیم په غر باندې فلسټیانو پسې راپاڅېدلې وو. او څنگه یې چې د جبعون په وادی کښې اموریانو باندې حمله کړې وه داسې به په تاسو هم حمله وکړی. او چې کوم کارونه به هغه کوی نو هغه به عجیبه وی. او د هغه هر قدم به فرق فرق وی. ﴿٢٢﴾ زه چې کوم خبردارے درکوم نو په هغې پورې خندا مه کوی. که تاسو خندا وکړه نو ستاسو دپاره به خلاصېدل نور هم گران شی. ما د مالک خدای رب الافواج د ټول ملک د تباہ کولو فېصله اورېدلي ده.

د خدای پاک حکمت

﴿٢٣﴾ زه چې درته څه وایم نو هغې ته غوږ ونیسئ، زه چې درته څه وایم هغې ته ښه توجو وکړئ. ﴿٢٤﴾ ولې زمیدار همېشه یوه کوی او هیڅکله کر نه کوی څه؟ ولې هغه تل پټې

اڀڙو او هيڻڪله ڇڻه نه ڪري؟ (٢٥) ڪله چي هغه يو ڄل پٽي هوار او تيار ڪري، نو هغه تخم ڪري لکه ڪارڻه، د زبري تخم، غنم او اوريشي په صحيح طريقه او صحيح ڄائ باندې ڪري. (٢٦) زميدار ته پته وي چي ڇڻه به ڪوي، ڇڪه چي ڄائ پاڪ هغه ته پوهه ورڪري ده. (٢٧) هغه د ڪارو او زبري د تخم ٽڪولو دپاره لوي ڍانگ نه استعمالوي، بلڪي د دې دپاره د يو وڍو ڪي او برابر لرگي نه ڪار اخلي. (٢٨) هغه غنم په درمند ڪبني دومره نه غوبل ڪوي چي خراب تراب شي، ڇڪه چي هغه ته پته وي چي په ڪاپي باندې به پي ڇنگه غوبل ڪري چي غله خرابه نه شي. (٢٩) مالڪ ڄائ رب الافواج زبردست اُستاز دے، او هغه دې زميدارانو له بنه پوهه ورڪوي.

د يروشلم محاصره ڪبدل

٢٩ (١) اے اري ايل، اري ايل، په تا باندې افسوس. په هغه بناڙ باندې افسوس ڪوم ڪبني چي داؤد خبمي لگولې وي. اوس ڪال په ڪال خپل اخترونه ڪوي. (٢) خوبيا به زه په هغه بناڙ باندې يو افت راولم، هلته به ٿڙا او ماتم وي. او ٽول يروشلم به داسي شي لکه ڇنگه چي د هغي د اري ايل نوم معني ده ”يوه داسي قريان گاه چي په وينو لت پت وي.“ (٣) ولي چي زه به تا د هر طرف نه راگهر ڪرم او ستا د محاصري به پوره بندوبست وڪرم. (٤) بيا به ته د زمڪي لاندې نه خبري ڪوي، د خاورو نه به ستا غله آواز راوڄي. ڇنگه چي د يو مري روح د قبر نه د خبرو ڪولو ڪوشش ڪوي، دغه شان به ستا آواز غله شان راڄي. (٥) نو سمدستي به ستا دشمنان لکه د دورې په شان والوڄي، په تا باندې حمله ڪونڪي به داسي وشڙلے شي لکه هوا چي بوس زغلي. ولي چي اچانڪ په يوه لحظه ڪبني به (٦) مالڪ ڄائ رب الافواج به ستا د بچ ڪولو دپاره د لوي تندر، زلزلي، لوي شور، تيزي سيلی، طوفان او سوزونڪي اور سره راڄي. (٧) نو بيا د هغه ٽولو قومونو لښڪري ڪوم چي د ڄائ پاڪ د اري ايل په بناڙ باندې حمله ڪوي، د هغوي ٽوله وسله او ساز و سامان به د يو خوب ليدو په شان فنا شي، داسي به

فنا شی لکه چې دا د شپې یو خیال وی. (۸) هغه ټول قومونه چې په یروشلم باندې د حملې کولو دپاره راجمع شوی دی د هغوی مثال به د یو اوږی کس په شان وی چې خوب وینی چې هغه خوراک کوی خو چې راپاڅی نو پته ورته ولگی چې هغه هم هغسې اوږی دے، یا د هغه تږی کس په شان وی چې په خوب کښې گوری چې اوبه څښی خو چې راپاڅی نو پته ورته ولگی چې هغه هم هغه شان د تندې د لاسه بې دمه دے.

د پېغمبرانو د ځان نه کم عقل جوړول

(۹) حېران شی او اریان دریان شی. ځان نه رانده جوړ کړی او رانده شی. نشه شی خو په میو نه، زنگېرئ خو په شرابو نه. (۱۰) نو ځکه مالک خدای تاسو خوږولی کړی یی او په دروند خوب باندې په اوده کېدو بدل یی. هغه د پېغمبرانو او د رویا لیدونکو سترگې بندې کړې دی. (۱۱) د هرې پېغمبرې د وحی مطلب به ستاسو نه پټ وی، دا به د یو بند کتاب په شان وی. که تاسو دا یو داسې کس له یوسې چې هغه یې لوستلې شی او هغه ته ووايي چې دا ولولی، نو هغه به وائی چې زه دا نه شم لوستلې ځکه چې دا پوخ بند دے. (۱۲) که تاسو دا یو بې تعلیمه کس له ورکړئ چې وې لولی، نو هغه به جواب درکړی چې زه بې تعلیمه یم. (۱۳) مالک خدای وفرمائیل، ”دا خلق تش په خوله زما عزت کوی خو زړونه یې رانه ډېر لرې دی. او دوی بې فائدي زما عبادت کوی ځکه چې دوی د انسانانو حکمونه د تعلیم په ډول ورکوی. (۱۴) نو په دې وجه به په راتلونکی وخت کښې یو ځل بیا زما سلوک د دې قوم سره ډېر عجیبه او د حېرانتیا وی. بیا به د هغوی د هوبښیارانو هوبښیارتیا ختمه شی او د هغوی د پوهانو پوهه به غېبه شی.“

د راتلونکی وخت دپاره امید

(۱۵) څوک چې د مالک خدای نه د خپلو منصوبو د پټولو کوشش کوی نو په هغوی افسوس. هغوی په پټه باندې منصوبې جوړوی او خیال یې دا وی چې، ”څوک به مونږ

وینی او څوک به مونږ وپېژنی؟“ (۱۶) هغوی هر یو څیز گډ وږ کوی. د کلال اهمیت زیات دے که د خټې؟ یو کس چې څه څیز جوړ کړی نو هغه څیز خپل جوړېدونکی ته داسې وائی څه، ”تا زه نه یم جوړ کړے،“ او یا دا چې، ”ته په هیڅ هم نه پوهېږې؟“

راتلونکے بدلون

(۱۷) لږ وخت پس به د لبنان ځنگل نه پټی جوړ شی او پټی به په ځنگل بدل شی. (۱۸) کله چې هغه وخت راشی، نو کاپه به د کتاب تلاوت اوری او پانده به د تورتم او تیاره نه رابهر شی او وینی به. (۱۹) عاجزان به بیا د مالک خدای ورکړے شوې خوشحالی نه په جامو کبښې نه ځایږی، او غریبانان به د بنی اسرائیل د مقدس ذات خوشحالی کوی. (۲۰) ظالمان به باقی پاتې نه شی، مغروره به ختم شی او څوک چې د بدو منصوبه جوړوی هغوی به قتل کړے شی. (۲۱) خدای پاک به هغه خلق تباہ کړی چې څوک د دروغو گواهی کوی، هغه خلق چې قاضیان د غلطو فیصلو کولو دپاره دوکه کوی، هغه خلق چې څوک دروغ وائی د دې دپاره چې بې گناه خلقو ته انصاف ملاو نه شی. (۲۲) نو ځکه مالک خدای د یعقوب د اولاد خدای پاک، چا چې ابراهیم د مصیبت نه خلاص کړو، داسې فرمائی، ”زما د خلقو به نوره بې عزتی نه کیږی او د هغوی رنگونه به د شرم په وجه نور زېر نه وی. (۲۳) کله چې تاسو هغه بچی ووينئ چې زه تاسو له درکوم، نو تاسو ته به بیا پته ولگی چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. تاسو به زما درناوی کوئ او د یعقوب د خدای پاک رعب به منئ. (۲۴) بدعمله خلق به پوهه حاصله کړی او هغه خلق چې کوم هر وخت فریادونه کوی نو هغوی به اصول ومني.“

د مصر بې فائدي معاھدې

۳۰ (۱) مالک خدای فرمائی دی، ”اے باغیانو بچو په تاسو افسوس. ځکه چې تاسو په هغه منصوبو باندې کار کوئ چې کومې زما نه دی، او زما د مرضی خلاف

معاهدې كوي او تاسو گناهونو پسې گناهونه كوي. (٢) تاسو زما د مشورې نه بغير د مدد دپاره مصر ته لاړئ. تاسو غوښتل چې مصریان مو بچ كړي، نو په دې وجه تاسو د مصر په فرعون باندې يقين وكړو. (٣) خو په فرعون باندې اعتماد سره به تاسو رسوا شئ او په هغه باندې بهروسي سره به تاسو بې عزته شئ. (٤) اكر چې د هغه آفسران ضعن كښي دي او د هغه سفيران حنيس ته رسېدلي دي، (٥) هغه ټول چې په هغه بهروسه كوي هغوي به وشرميري. او هغه به ستاسو مدد نه كوي بلکې په خائ د دې به ستاسو بې عزتي وكړي. (٦) د جنوبي صحرا د خناورو په حقله د خدائ پاك پېغام دا دے، هغه سفيران به په داسې خطرناك ملك كښي سفر كوي، چرته چې ازمري اوسيري او چرته چې تور ماران او نور زهرژن ماران دي. هغوي د يو داسې قوم دپاره خپل خرونه او اوبسان د قيمتي تحفو نه بار كړي دي څوك چې د دوي هيڅ مدد نه شي كولي. (٧) د مصر نه چې كوم مدد ملاويږي نو هغه بې فائدي دے. نو ځكه ما په مصر باندې يو بل نوم ”بې ضرره اژدها“ اېښه دے.

نافرمانه خلق

(٨) اوس لاړ شه او دا الفاظ په يو كتاب كښي وليكه. چې دا د راروانو وختونو دپاره د تل دپاره يوه گواهي شي. (٩) ځكه چې دا قوم سرکش دے او دا همپشه دروغ وائي او د مالک خدائ تعليمات منلو ته تيار نه دي. (١٠) هغوي رويا كتونكو ته وائي چې، ”تاسو روياگانې مه وينئ،“ پېغمبرانو ته وائي، ”مونږ ته د هغه څه په حقله خبرې مه كوي چې څه حقيقت وي. مونږ ته د خوند خبرې كوي، خبر دے كه هغه دروغ هم وي. (١١) زمونږ د لارې نه اخوا شئ او زمونږ مخه مه نيسي. مونږ ستاسو د بني اسرائيلو د مقدس ذات په حقله اورېدل نه غواړو.“ (١٢) ځكه خو د بني اسرائيلو مقدس ذات داسې فرمائي، ”زه چې څه درته وایم نو تاسو هغه رد كړئ او د ظلم زياتي او دوکې نه كار اخلي. (١٣) دا گناه به ستاسو دپاره د يو داسې اوچت دېوال په شان وي چې چاودے او كوروالے

پکښې راغلي وی او دېوال کینوی او بیا سمدستی یو درز سره زمکې ته راگزار شی. (۱۴)

دا ټوټې ټوټې شی د خټې د هغه لوبښی په شان چې ټکرې ټکرې کړې شوی وی او د هغې یوه ټوټه به هم دومره نه وی چې په هغې کښې بل سکاره راواخستلې شی، یا په کښې د ډیگی نه اوبه راوویستلې شی. (۱۵) قادر مطلق خدای د بنی اسرائیلو مقدس ذات، فرمائی، ”راوایس شی او په ما پوره یقین کوئ. نو بیا به تاسو ټکره او محفوظ یئ.“ خو تاسو داسې نه کوئ. (۱۶) خو ستاسو منصوبه دا ده چې په تېزو آسونو باندې سواره شی او د خپل دشمن نه وتښتئ. تاسو صحیح یئ، ځکه چې تاسو به تښتئ. ستاسو خیال دا دے چې ستاسو آسونه ښه تېزه منډه وهلې شی، خو چې څوک درپسې وی نو هغوی به ستاسو نه تېز وی. (۱۷) که ستاسو د دشمن یو فوجی دهمکی درکړی نو ستاسو زر کسان به منډې وهی، او که پینځه سپاهیان دهمکی درکړی نو دا به ستاسو ټولو زغلولو دپاره کافی وی. او که په آخر کښې څوک پاتې شی نو هغوی به د غره په سر باندې د جنډې د یو لرگی په شان یواځې وی. (۱۸) خو مالک خدای بیا هم په دې انتظار کښې دے چې په تاسو باندې رحم وکړی. هغه په تاسو باندې د رحم کولو دپاره تیار دے ځکه چې هغه وفادار خدای پاک دے. بختور دی هغوی چې د هغه د مدد په انتظار کښې وی.

د خدای پاک خپلو خلقو له برکت وړکول

(۱۹) اے د یروشلم خلقو تاسو به نور نه ژاړئ. کله چې تاسو هغه ته د مدد دپاره فریاد وکړئ، نو هغه به خامخا په تاسو رحم وکړی او چې څنگه ستاسو دعاگانې واورې نو جواب به درکړی. (۲۰) اگر چې مالک خدای به تاسو ته د تنگ لاس روتی او د تکلیف اوبه درکړی، خو هغه به په خپله ستاسو اُستاز وی او تاسو ته به نور د هغه د لټولو ضرورت نه پېښیږی. (۲۱) که تاسو د لارې نه ښی یا گس طرف ته واورئ، نو د وروستو نه به ستاسو لار ښودنه کيږی چې، ”دا لاره صحیح ده، په دې روان شی.“ تاسو به په خپلو غوږونو دا اورئ. (۲۲) نو بیا به تاسو خپل هغه بتان چې په سرو زرو پټ وی او

هغه بُتان چي په سپينو زرو پٽ وي هغه به واخلي او وايئ به چي، ”دا خه گند دے.“ او بهر په پيران به يي گزار کړي. ﴿٢٣﴾ کله چي تاسو تخم وکړئ، نو مالک خدائ به د دې شين کېدو دپاره باران راولېږي او د دې نه به تاسو ته بڼه او زيات پيداوار ملاو شي او ستاسو د څاروو دپاره به د څرن بڼه پېره زمکه وي. ﴿٢٤﴾ کوم غويي او خرونه چي ستاسو په پټو کبني يوي کوي نو هغه به هم هغه خوراک کوي چي چج او درې غابني سره صفا شوے وي. ﴿٢٥﴾ په هغه ورځ کله چي ستاسو د دشمن قلعي قبضه شي او د هغوي خلق ووژلے شي، نو د هر غره نه او د هرې غونډۍ نه به د اوبو ولي رابهيږي. ﴿٢٦﴾ سپوږمي به د نمر په شان ځليږي او نمر به په اووه چنده زيات روښانه شي، دا به داسي وي لکه چي د اوو ورځو رڼا يو ځاي شي. دا به په هغه وخت کبني وشي کله چي مالک خدائ د خپلو خلقو د هغه زخمونو مرهم پټي وکړي او هغه زخمونه ورله روغ کړي چي کوم زخمونه هغه ورکړي دي.

د خدائ پاک اسور له سزا ورکول

﴿٢٧﴾ وگورئ د مالک خدائ نوم د لرې ځاي نه راروان دے. هغه لوي غضب او رعب داب سره رانزدې کيږي. د هغه شونډې د غصې نه رپردي، او د هغه وينا لکه د اور هر څه ايرې ايرې کوي. ﴿٢٨﴾ د هغه ساه لکه د سېلاب په شان ده چي هر څه تر مري مري پويوي. هغه به مغروره قومونه د تباهي دپاره چان کړي. هغه به دوي قابو کړي او د بربادي په طرف به يي يوسي. ﴿٢٩﴾ خو اے د خدائ پاک خلقو، تاسو به خوشحاله يئ او داسي سندرې به وايئ لکه څنگه سندرې چي د مقدس اختر په شپه وييلے شي. تاسو به د هغه خلقو په شان خوشحاله يئ کوم چي د مالک خدائ کور ته د شپېلي د ساز سره روان وي، چي هغه د بني اسرائيلو حفاظت کونکے دے. ﴿٣٠﴾ مالک خدائ به په هر يو کس باندې خپل پرجلاله آواز واورى او د خپلي غصې زور به ورته وښائي. هلته به د اور لمبي، تندر، بلي او دروند باران وي. ﴿٣١﴾ کله چي اسوريان د مالک خدائ آواز واورى

او د هغه د سزا پته ورته ولگی نو هغوی به ویریزی. (۳۲) کله چې مالک خدای هغوی بار بار ووهی، نو د هغه خلق به هر خلی د منگی او بینجو ساز ورسره غروی. خدای پاک به پخپله د اسوریانو خلاف جنگ کوی. (۳۳) ډېره موده مخکښې یو خای تیار شوې وو چرته به چې یو لوی اور د اسور بادشاه سوزوی. د لرگو یو اوچت ډېرې به وی. مالک خدای به د نهر په شان د سوزېدونکو گوگړو یوه لمبه پو کړی او دې له به اور ورکړی.

د خدای پاک د یروشلم حفاظت کول

۳۱ (۱) کوم خلق چې د مدد غوښتلو دپاره مصر ته خی نو په هغوی باندې افسوس. ځکه چې هغوی د مصر په لوی فوجی طاقت، آسونو، جنگی گاپو او فوجیانو باندې بهروسه کوی. خو هغوی په مالک خدای باندې یقین نه کوی، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے او نه ترې نه مدد غواړی. (۲) خو مالک خدای پاک هم هوبنیار دے. هغه په تاسو افت راوولی. هغه خپلې خبرې سر ته رسوی چې بدعمله او هغه خلقو له سزا ورکړی چې څوک د دې بدعمله خلقو حفاظت کوی. (۳) مصریان خو څه خدایان نه دی، هغوی خو بنی آدم دی. د هغوی آسونه خو څه آسمانی مخلوق نه دے ځکه چې دا آسونه د غوښې نه جوړ دی. کله چې مالک خدای خپل لاس اوږد کړی، نو څوک چې د چا مدد کوی نو هغه به راپرېوخی او د چا چې مدد کیری نو هغه به هم راپرېوخی او دا دواړه به تباہ شی. (۴) مالک خدای ما ته وفرمائیل، ”که د شپانو ډلې هر څومره چغې ووهی یا هر څومره آوازونه وکړی، خو هغوی به یو غرمبېدونکی ازمری د خپل ښکار نه ونه شری، نو هم دغه شان به مالک خدای رب الافواج د صیون په غر راکوز شی او جنگ به کوی. (۵) لکه څنگه چې یو مارغه د خپلو بچو د بچ کولو دپاره د خپلې جالې دپاسه الوخی رالوخی، نو داسې به زه، مالک خدای، رب الافواج د یروشلم دپاسه تېر شم د دې د بچ کولو دپاره او د دې حفاظت به کوم.“ (۶) مالک خدای وفرمائیل، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو زما خلاف سرکشی کړې ده. خو اوس، تاسو ما ته راوگرځئ. (۷) یو

داسې ورغ راروانه ده چې تاسو ټول به د سرو زرو او سپينو زرو نه جوړ شوی بُتان غورزوی کوم چې تاسو په خپلو گناهگارو لاسونو جوړ کړی دی. (۸) اسوریان به په توره تباہ شی خو دا توره به د انسان نه وی. د خدای پاک توره به هغوی ووهی او هغوی به وارخطا شی او تبتی به. د اسوریانو خوانانو نه به په زور کار اخستلے شی. (۹) د یرې د وجې به هغوی خپله قلعه پرېږدی، او د هغوی آفسران به د مالک خدای د جنگی جنډې نه ویرېږی. “ دا مالک خدای فرمائیلی دی، د چا اور چې په صیون کښې بلیږی، او د چا تنور چې په یروشلم گرمیږی.

په انصاف سره د یو بادشاه حکمرانی

۳۲ (۱) گوری، یو بادشاه به په انصاف سره حکمرانی کوی. او د هغه آفسران به هم په انصاف سره حکمرانی کوی. (۲) د بادشاه هر یو کس به د سیلی نه د حفاظت، او د طوفان نه د پټېدو د خای په شان وی. هغوی به د داسې نهر په شان وی چې په صحرا کښې بهیږی او هغوی به په خشک ملک کښې د لوی گټ د سوری په شان وی. (۳) نو بیا چې د چا سترگې وی نو هغوی به حقیقت وینی، او چې د چا غوږونه وی نو هغوی به د اورېدو جوگه وی. (۴) څوک چې د بې صبری نه کار اخلی هغوی به هوښیار شی، او چاراکان به صفا او روانی سره خبرې کوی. (۵) څوک به دا نه وائی چې کم عقل کس عزتمند وی او یا بدعمله کس نېک وی. (۶) یو کم عقل کس د کم عقلتوب خبرې کوی او د بدعملی کولو منصوبې جوړوی. هغه د بې دینی خبرې کوی او د مالک خدای خلاف کفر غروی. هیڅکله اوږو خلقو له خوراک نه ورکوی او تږی د څه څښلو نه محرومه ساتی. (۷) کم عقل انسان بدعمله وی او د بدعملی کارونه کوی، هغه د دروغو سره د غریب د تباہ کېدو منصوبې جوړوی اگر که حاجتمند په حقه هم وی. (۸) خو عزتمند انسان د صداقت کار کوی او چې کوم کار صحیح وی نو په هغې باندې کلک ولاړ وی.

د یروشلم د بنځو دپاره خبردارۍ

۹) اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ زما خبره واورئ. اے بې پرواه لونیو زما خبره په غور سره واورئ. ۱۰) یو کال او څو ورځې پس به تاسو بې پرواه بنځې په لړزان شئ، ځکه چې د انگورو فصل به ضائع شی او مېوې به هیڅکله نه پخېږي. ۱۱) اے هغه بنځو، څوک چې په آرام سره ژوند تېروئ، د یرې نه ولړزېږئ. اے بې غمه لونیو د یرې نه ورپېږئ. خپلې کپړې وباسئ بریندې شی او د ټاټ جامې واچوئ. ۱۲) د زرخېزه پټو او د انگورو باغونو دپاره د خفگان نه خپلې سینې وهئ. ۱۳) زما د خلقو په ملک کبني د ازغو او غنو بوتې راشنه شوی دی. ستاسو د کورونو خدا او د ښارونو خوشحالی به ختمه شی. ۱۴) محل به خوشې پاتې شی او مرکزی ښار به خالی شی. د کورونو او قلعو نه به د تل دپاره کنډرات جوړ شی، چرته به چې ځنگلی خرونه گرځي او گډې به په کبني څرېږي. ۱۵) ترڅو چې خدای پاک خپل روح په مونږ نازل نه کړی نو تر هغه وخته پورې به حالات هم داسې وي. خو بیا به هغه خوشې ملک آباد شی او د باغ مېوه دارې ونې به یې لکه د ځنگل په شان گڼي وي. ۱۶) نو بیا به انصاف په صحرا کبني استوگنه کوی، او صداقت به په مېوه دار باغ کبني اوسېږي. ۱۷) د صداقت اثر به سلامتی وي، او نتیجه به یې ابدی سکون او حفاظت وي. ۱۸) زما خلق به پُرسکون او محفوظ ځایونو کبني اوسېږي، او د هغوی کورونه به د امن او سلامتی نه پک وي، ۱۹) اگر که ځنگل تباه شی او ښار مکمل برباد شی. ۲۰) خو بختور یی تاسو چې د ټولو اوبو په غاړه به فصلونه وکرلئ شی او په آزادی سره به خپل خرونه او څاروی وڅرولئ شی.

د مدد دپاره دُعا

۳۳) په تاسو اسوریانو باندې افسوس، تاسو نور خو برباد کړل خو پخپله هیڅکله

برباد نټ شوی. په تاسو باندې افسوس چې تاسو نورو سره دوکه وکړه حالانکه تاسو سره دوکه نټ ده شوې. خو ستاسو نمبر به هم راځي. کله چې تاسو تباهي وکړئ نو تاسو به هم تباہ شی. کله چې تاسو د دوکې کار سر ته ورسوئ نو تاسو سره به هم دوکه وشي. (۲) اے مالک خدایه، په مونږ رحم وکړه، مونږ ستا په طمع یو. هر سحر مونږ له طاقت راکوه. او د مصیبت په وخت کبني زمونږ خلاصونکے شه. (۳) ستا د تندر په شان آواز اورېدو سره قومونه زغلي، ستا پاڅېدو سره هغوی خواره واره شي. (۴) ستا د لوټ مال دومره راجمع شي لکه چې ډېر چينجی راجمع شوی وي، او خلق په مال غنیمت باندې لکه د قحطی د مولخانو ټوپونه وهي. (۵) زمونږ مالک خدای خومره لوی دے. هغه پاس په عرش استوگنه کوی. هغه به یروشلم د انصاف او صداقت نه ډک کړی، (۶) په هغه ورځ به هغه ستاسو مضبوط بنیاد وي، هغه به تاسو له لوی خلاصون، پوهه او حکمت درکوی. د مالک خدای یره به ستاسو خزانه وي. (۷) خو اوس تکړه خلق په لارو کوڅو کبني ژړاگانې کوی. کومو سفیرانو چې د امن راوستلو کوشش کولو نو اوس هغوی په چغو چغو ژاړی. (۸) هغه سرکونه خوشې تشې پاتې دی او هیڅ څوک هم پرې سفر نټ کوی. معاهدې ماتې شوې دی او په لوظونو باندې عمل نټ دے شوے. نور د یو کس عزت هم نټ کیري. (۹) ملک خوشے او وران ویجاړ پروت دے. د لبنان ځنگلونه اوچ شوی دی او د شارون آباءه وادی د صحرا په شان ده او د بسن او د کرمل د غره د ونو نه پانې غورزیري.

د مالک خدای خپلو دشمنانو له خبرداري ورکول

(۱۰) نو مالک خدای فرمائي، ”اوس به زه عملی کار کوم. زه به تاسو ته وښایم چې زه خومره طاقتور یم. (۱۱) تاسو امید سره یئ خو ستاسو په خپټه کبني اوچه گیاه ده او د پېدايښت په وخت به درنه صرف بوس پیدا کیري. چې کله تاسو پوکے وهي نو ستاسو ساه نه به اور جوړ شي او تاسو به ایرې ایرې کړي. (۱۲) قومونه به په مکمل طور داسې وسوزي، لکه د ازغو د هغه بوټو په شان چې کټ کړے شي او اور ته وغورزولے شي.

۱۳) اے هغه د لرې علاقو خلقو هغي ته غور كېږدئ څه چې ما كړى دى، او اے نزدې اوسېدونكو زما طاقت ومنئ.“ ۱۴) د صيون گناهگار خلق د يرې نه رېږدى. بې دینه خلق رېږى او وائى، ”د خدائ پاك تباہ كوونكى اور په وړاندې څوك ژوندى پاتې كېدے شى؟ زمونږ د خلقو نه به څوك په داسې ابدى اور كېنې ژوندى پاتې شى؟“ ۱۵) خو هغه كس به ژوندے پاتې شى چې صداقت سره ژوند تېروى او رښتینے وى، غېر قانونى گټه او رشوت نه اخلى، چې د قتل منصوبې نه جوړوى او د غلطو كارونو نه ځان ساتي. ۱۶) نو بيا به دا خلق په اوچتو ځايونو كېنې اوسېږي، هغوى به دومره محفوظ وى لكه څومره چې په غرونو باندې پخو قلعو كېنې محفوظ وى. هغوى ته به روتې ملاوېږي او د اوبو به هيڅ كمے نه راځي.

مالک خدائ زمونږ بادشاه دے

۱۷) تاسو به وگورئ بادشاه به د شان او شوکت سره په يو داسې ملك باندې حكومت كوى چې تر لرې لرې پورې خور وى. ۱۸) بيا به تاسو د يرې دا تېر وخت رايا د كړئ او خپل ځان سره به ووايئ، ”د دشمن هغه لوى آفسران چرته دى؟ محصلو اخستونكى چرته غېب شول؟ هغه آفسر چرته دے چې د برجونو حساب كتاب به يې كولو؟“ ۱۹) نو تاسو به نور د پردى ملك هغه ظالمان ونه وينئ چې هغوى داسې سخته ژبه وائى چې په هغې باندې تاسو نه پوهېږئ. ۲۰) صيون ته وگورئ، دا هغه ښار دے چرته چې مونږ مذهبي اخترونه كوؤ. يروشلم ته وگورئ، دا به د اوسېدو دپاره څومره محفوظ ځائ وى. دا به يو داسې خېمه وى چې هيڅكله به نه شى اخوا كولے، د دې مورى به كله هم نه رايستلے كېږي، او د دې پړى به هيڅكله نه شلېږي. ۲۱) هلته به مالک خدائ زمونږ لوى بادشاه وى. هغه به لكه د حفاظت د لوى سمندر په شان وى چې يو دشمن به هم ترېنه نه شى اوږېدے او نه به پرې د دشمن سمندرى جهازونه گرځېدے شى. ۲۲) مالک خدائ به په خپله زمونږ قاضى، زمونږ حكمران، او زمونږ بادشاه وى، هغه به زمونږ

خیال ساتی او مونږ به بچ کوی. ﴿۲۳﴾ د سمندری جهاز پری ډیله دی، او د بادبان ستن یې خوژی او بادبان یې خور شوې نه دے. مونږ به د خپلو دشمنانو ټول د لوټ مال دولت تقسیم کړو او دا به دومره زیات وی چې گوډ ته به هم په کبښې خپله برخه ملاو شی. ﴿۲۴﴾ د صیون یو کس به هم بیا نه وائی چې، ”مونږ بیمار یو،“ او مالک خدای به د هغوی گناهونه معاف کړی.

د خدای پاک خپلو دشمنانو له سزا ورکول

۳۴ ﴿۱﴾ اے د ټولو قومونو خلقو، راشی. راغونډ شی او واورئ. په ټوله دنیا کبښې چې څوک هم اوسپړی نو هغه دې دلته راشی او وا دې وری. ﴿۲﴾ مالک خدای ټولو قومونو او د هغوی ټولو لښکرو ته غصه دے او هغه به دوی په مکمل طور تباہ کړی او ذبح به یې کړی. ﴿۳﴾ خو د هغوی لاشونه به نه بنخیري او هلته به پراته وی چې سخا شی او خراب بوی وکړی، او غرونه به په وینو سره وی. ﴿۴﴾ په آسمان کبښې ستوری به فنا شی. آسمان به داسې فنا شی لکه چې طومار راغونډولې شی او ستوری به داسې راوغورزېږي لکه د انگورو د بوټی نه اوچې پانې یا د اینځر د ونې نه اوچ اینځر راوغورزېږي. ﴿۵﴾ او زما تورې خپل کار په آسمان کبښې پوره کړې دے، او گورئ اوس به دا په اډوم نازله شی، په هغه قوم کوم چې ما د تباہی دپاره په نښه کړې دے. ﴿۶﴾ د مالک خدای توره په وینه او وازگه باندې پټه شوې ده، دا د گډورو او د چپلو په وینو سره ده او وازگې ورباندې لگېدلې دی، ولې چې مالک خدای به دا قربانی د بصره په ښار کبښې پیش کړی، هغه به دا لویه حلاله د اډوم په ملک کبښې وکړی. ﴿۷﴾ خلق به د ځنگلی غویي او د سخو په شان راوغورزېږي او زمکه به په وینه سره وی او په وازگه به پټه وی. ﴿۸﴾ دا هغه ورغ ده چې مالک خدای به بدل واخلی، هغه کال چې د اډوم نه به د بنی اسرائیلو بدله واخلی. ﴿۹﴾ د اډوم سیندونه به په تارکولو بدل شی، خاوره به یې په گوگړو بدله شی. ټول ملک به د تارکولو په شان اور اخستې وی. ﴿۱۰﴾ دا به شپه او ورغ

بلیږی او د دې نه به تل لوگه خپږی. هغه مُلک به په هره زمانه کښې خوشه پروت وی تر دې چې څوک مسافر به هم تر همېشه پورې په دې کښې سفر نه کوی. (۱۱) گونگیان او ځنگلی ځناور به دا قبضه کړی، هر قسمه ځنگلی مارغان به په دې کښې پاتې کړی. مالک خدای به په خیال سره د دې مُلک ناپ تول وکړی، هغه به دا ناپ تول د دې د تباهی دپاره وکړی. (۱۲) هلته به د بادشاهی هیڅ هم پاتې نه وی، او د هغې ټول مشران به ختم شی. (۱۳) د ازغو بوتی او تراخه بوتی به هر ځای کښې د پخو دېوالونو په ښارونو کښې او قلعو کښې خواره شی او گیدران او گونگیان به په دې کښې اوسېږی. (۱۴) ځنگلی ځناور او گیدران به هلته راغونډ شی او د چپلو په شکل پیریان به په کښې یو بل ته آوازونه کوی. د شپې بلا به هلته راځی چې د آرام ځای پیدا کړی. (۱۵) گونگیان به هلته جالی جوړوی، هگی به اچوی، بچی به ترې نه راوباسی او وزرو لاندې به یې پتوی، او ساتنه به یې کوی. ټپوسان به هلته راغونډیږی او هر یو سره به خپله ماده وی. (۱۶) د مالک خدای کتاب وگورئ او په هغې کښې لټون وکړئ چې څه فرمائی. په دې کتاب کښې د دې ټول مخلوق نومونه موجود وی او یو به هم په کښې بې جوړې نه وی. مالک خدای حکم کړی دے چې هم دغه شان دې وشي، د هغه روح به یې پخپله په یو ځای باندې راغونډ کړی. (۱۷) دا به مالک خدای وی چې په دې ځناورو باندې مُلک تقسیم کړی او هر یو له خپله برخه ورکړی. هغوی به نسل په نسل په هغه مُلک کښې اوسېږی او د تل دپاره به د هغوی شی.

د پاکوالی لار

۳۵ (۱) صحرا او اوچه زمکه به خوشحالی وکړی، او په بیابان کښې به گلونه غوتی شی. (۲) صحرا به سندرې وائی او د خوشحالی چغې به وهی، دا صحرا به د لبنان د غرونو په شان شنه وی او د کرمل غر په شان او شوکت والا او د شارون پتو په شان به زرخېزه وی. نو هر یو کس به د مالک خدای شان او شوکت وینی، او زمونږ د خدای

پاک لوئی او عظمت به وینی. (۳) کوم لاسونه چې ستړی شوی دی نو هغې له طاقت ورکړه او هغه گوډو له طاقت ورکړه چې د کمزوری په وجه لږ زیږی. (۴) څوک چې بې حوصلې شوی دی نو هغوی ته ووايه، ”تکره شی او مه یرېږی. خدای پاک راروان دے چې تاسو بچ کړی، او ستاسو دشمنانو له سزا ورکړی.“ (۵) نو د ږندو به سترگې وغږېږی، او د کڼو به غوږونه اورېدل شروع کړی. (۶) گوډ به د هوسی په شان ټوپونه وهی، او گونگیان به د خوشحالی سندرې وائی. په صحرا کښې به چشمې راوځی او په بیابان کښې به د اوبو نهرونه بهیږی، (۷) د بلېدونکې شگې نه به تالاب جوړ شی، او اوچه زمکه به د چينو نه پکه شی. چرته چې گیدران اوسېدل، نو هلته به د نمږني زمکې وابنه او لوڅې راوتوکيږی. (۸) هلته به یو لوی سړک وی، چې نوم به یې ”د پاکوالي لار“ وی. ناپاک خلق به په دې باندې سفر نه کوی، ځکه چې دا لار صرف هغه خلقو دپاره مخصوص شوې ده کوم چې په نېغه لار ځی، او کم عقل خلق به په دې لار نه شی تلے. (۹) هلته به زمريان نه وی، بد ځناور به په هغه لار باندې نه تېريږی او نه به هلته پاتې کيږی. خو مالک خدای چې څوک بچ کړی وی نو هغوی به په هغه لار باندې ځی. (۱۰) هغوی چې د چا فديه مالک خدای ورکړې ده هغوی به واپس راشی او سندرې به وائی، ځنګه چې یروشلم ته داخل شی نو د هغوی زړونه به همېشه د خوشحالی نه پک وی، او هغوی به دومره زیات خوشحاله وی چې غم او پرېشانی به ترې وتبستی.

د اسوریانو یروشلم له دهمکي ورکول

۳۶ (۱) د حزقیاه بادشاه د بادشاهی په څوارلسم کال، د اسور بادشاه سینحرب، د یهوداه د پڅو دېوالونو په بناړونو باندې حمله وکړه او قبضه یې کړل. (۲) بیا د اسور بادشاه خپل مشر آفسر ته حکم وکړو چې حزقیاه بادشاه ته د یو لوی لښکر سره د لکيس نه یروشلم ته لاړ شی. نو آفسر په هغه سړک ودرېدو چرته به چې دهوبیانو جامې وینځلې، دا د هغه ولې سره نزدې وو چې په دې کښې د بره ډنډ نه اوبه راتلې. (۳) نو د

يهوداه درې کسان د هغه سره ملاوېدو له راغلل يعنې، د خلیقاہ زوئ ایلیاقیم، چې هغه د محل مشر وو، شبناہ، د دربار منشی، او د آسف زوئ یوآخ، چا چې د هغه زمانې تاریخ لیکلو. (۴) د اسور آفسر هغوی ته وویل چې، ”حزقیاه ته ووايه چې، لوی بادشاه د اسور بادشاه وائی چې ته په څه باندې دومره زړور یې؟ (۵) ستا خیال دا دے څه چې تشې خبرې د فوجی طریقہ کار او طاقت ځای نیولے شی؟ د اسوریانو خلاف په بغاوت کېنې به څوک ستا په خیال ستا مدد وکړی؟ (۶) ته د مصر نه طمع کوې؟ دا به داسې وی لکه چې د لوڅې د پانې نه امسا جوړه کړې او چې کله په دې باندې زور واچوې نو دا به ستا لاس غوڅ او زخمی کړی. کله چې څوک د مصر په بادشاه فرعون بهروسه وکړی نو هغه هم دغه شان دے. (۷) شاید چې تاسو ووايې، مونږ په مالک خدای په خپل خدای پاک باندې بهروسه لرو. خو دا څنگه کېدے شی؟ ولې چې حزقیاه خو د مالک خدای علاقائی عبادتخانی او قربان گاه ختمې کړې، کله چې هغه د يهوداه او يروشلم خلقو ته وویل چې صرف د يروشلم قربان گاه وړاندې عبادت کوئ. (۸) نو اوس راشئ او زمونږ د مالک د اسور بادشاه سره یوه سودا وکړئ، زه به تاسو له دوه زره آسونه درکړم خو که تاسو د دې دپاره دومره سپری پیدا کړل چې په دې باندې سورلی وکړی. (۹) ته زما د مالک د اسور د بادشاه د یو وړوکی آفسر مقابلہ هم نه شی کولے نو بیا د مصر په جنگی گاږی او آسونو باندې د سوړو کسانو فائده څه؟ (۱۰) ستا خیال دا دے څه چې ما د مالک خدای د مدد نه بغېر ستا په ملک حملہ کړې ده او ستا ملک مې تباہ کړے دے؟ ما ته مالک خدای په خپله فرمائیلی دی چې په دې باندې حملہ وکړه او تباہ یې کړه. (۱۱) نو ایلیاقیم، شبناہ او یوآخ هغه آفسر ته وویل، ”صاحبہ، ته زمونږ سره په آرامی ژبه کېنې خبرې کوہ ځکه چې مونږ په دې ښه پوهیږو. مونږ سره په عبرانی کېنې خبرې مہ کوہ، ځکه چې په دېوال باندې ټول خلق دا اوری. (۱۲) هغه ورته په جواب کېنې وویل، ”ستاسو خیال دا دے څه چې زما بادشاه دا پیغام صرف تاسو او ستاسو بادشاه له رالېږلے دے څه؟ نه، زه هغه خلقو ته هم وایم کوم چې په دېوال ناست دی. ستاسو په شان به هغوی هم خپل غل وخورى او خپلې امتیازې به وڅښی.“

١٣) بيا هغه آفسر ودرېدو او په عبراني کښې يې آواز وکړو، ”د اسور بادشاه پېغام په کولاو غوږونو واوري. ١٤) هغه تاسو له خبردارۍ درکوي چې حزقيا ه مه پرېږدئ چې دوکه درکړي. حزقيا تاسو نه شي بچ کولې. ١٥) او هغه دې تاسو په دې دوکه نه کړي چې په مالک خدائ يقين وکړئ. دا خيال مه کوئ چې مالک خدائ به ضرور تاسو بچ کړي او چې هغه به زمونږ اسوري لښکر ستاسو د ښار قبضه کولو نه ايسار کړي. ١٦) حزقيا ته غوږ مه نيسي. د اسور بادشاه تاسو له حکم درکوي چې ما سره صلح وکړئ د ښار نه راوځئ او ما له راشئ. نو بيا به په تاسو کښې هر يو کس خپلو د انگورو باغونو نه انگور خورئ او د خپلو اينځرانو د ونو نه به اينځر خورئ او د خپلو گوډو نه به اوبه څښي. ١٧) بيا به زه راشم او تاسو به يو داسې ملک ته بوخم لکه چې ستاسو د ملک په شان به وي، هلته به غله، مۍ، روټي او د انگورو باغونه وي. ١٨) حزقيا دې درنه کم عقل جوړ نه کړي چې دا خيال مو راوړي چې مالک خدائ به تاسو بچ کړي. د نورو قومونو خدایانو د هغوئ ملکونه د اسور بادشاه نه بچ کړي دي څه؟ ١٩) د حمات او ارفاد خدایان اوس چرته دي؟ د سفروائم خدایان چرته دي؟ ولې کوم معبود سامريه زما نه بچ کړې شو څه؟ ٢٠) د هر ملک خدایانو کله هم خپل ملک زمونږ د سلطان نه بچ کړې دې څه؟ نو بيا تاسو دا سوچ په څه باندې کوئ چې مالک خدائ به يروشلم زما نه بچ کړي؟“ ٢١) خو خلق خاموش ؤو او يوه خبره يې هم نه کوله ځکه چې حزقيا حکم ورکړې وو چې، ”هغه له جواب مه ورکوئ.“ ٢٢) نو د خلقيا ه زوی الياقيم، چې هغه د محل مشر وو، شېنا، د دربار منشي، او د آسف زوی يوآخ، کوم چې د تاريخ ليکونکو مشر وو د خفگان نه خپلې جامې وشلولې او حزقيا له واپس لاړل. او چې د اسور آفسر هغوئ ته څه وئيلي ؤو هغه يې ورته وئيل.

د حزقيا ه د حضرت يشعيا ه سره مشوره کول

٣٧) څنگه چې حزقيا ه بادشاه د هغوئ بيان واوږدو، نو هغه د خفگان نه خپلې

جامي وشلولي، د ټاټ جامي يې واغوستلې او د مالک خدائ کور ته ننوتو. (۲) هغه د محل مشر آفسر الياقيم، د دربار منشي شبناه او مشران امامان، د آموص زوي يشعياه پيغمبر له ولېږل. هغوي هم د ټاټ جامي اغوستي وې. (۳) هغوي هغه ته ووئيل، ”حزقياه بادشاه فرمائي، نن د خفگان، ملامتيا او شرم ورځ ده. مونږ د هغه بنځي په شان يو چې ماشوم يې پيدا کېدونکي وي، خو د پيدا کېدو زور نه لري. (۴) شايد چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک به هغه د مشر آفسر خبرې اورېدلې وي څوک چې خپل مالک د اسور بادشاه رالېږلې وو چې د ژوندی خدائ پاک په حق کېنې يې گستاخي کړې ده. کله چې مالک خدائ ستاسو خدائ پاک اورېدلی دی نو کېدې شي چې هغه ته د دې سزا ورکړي څه چې هغه وئيلي دي. نو د هغوي دپاره دُعا کوئ کوم خلق چې تر اوسه پورې ژوندی پاتې دی.“ (۵) کله چې يشعياه ته د حزقياه بادشاه پېغام ملاو شو، (۶) نو هغه دا جواب ورولېږلو، ”مالک خدائ تا ته فرمائي چې کومې خبرې تا اورېدلې دي د هغې په وجه مۀ یرېږه، هغه خبرې چې د اسور بادشاه نوکرانو کړې دي په هغې کېنې يې زما، يعني د مالک خدائ گستاخي کړې ده. (۷) گوره، زۀ به د هغه ښه بدل کړم او چې کله هغه يوه افواه واورى نو هغه به خپل ملک ته راواپس شي، او هلته به يې په توره باندې د وژلو سبب وگرځم.“

د اسوريانو بله دهمکي ورلېږل

(۸) د اسور مشر آفسر خبر شو چې بادشاه د لکيس نه تلې دے او د لېناه ښار خلاف جنگ کوي، نو هغه هلته ورغلو چې مشوره ترې واخلي. (۹) بيا اسوريانو بادشاه له دا خبر ورورسېدو چې مصرې لښکر په هغوي باندې د حملې کولو دپاره راروان دے چې مشري يې د ايتھوپيا ترهاقه بادشاه کوي. کله چې هغه د دې نه خبر شو، نو هغه د يهوداه بادشاه حزقياه له دا پېغام ولېږلو (۱۰) چې هغه ته داسې ووائی، ”په کوم خدائ چې تاسو يقين کوئ هغه تاسو ته وئيلي دي چې يروشلم به زما په قبضه کېنې نه راځي، خو چې په

هغه باندې دوکھ نه شئ. (۱۱) گورئ، تاسو ته پته ده چي د اسور بادشاهانو ٽولو مُلکونو سره څه کړي دي، هغوي يې مکمل تباہ کړي دي، نو تاسو به څنگه خلاص شئ؟ (۱۲) زما پلار نيکه د جوزان، حاران او رصف بنارونه تباہ کړل، او د بيت عدن خلق يې ووژل چي کوم په تلسار کبني اوسېدل، او يو قوم هم خپلو معبودانو بچ نه کړي شو. (۱۳) د حمات، ارفاد، سفروائيم، هينع او عواہ بنارونو بادشاهان چرته دي؟“ (۱۴) حزقياہ بادشاہ د پېغام وړونکو نه خط واخستلو او وې ولوستلو. بيا هغه د مالک خدائ کور ته لاړو او خط يې هلته د مالک خدائ په حضور کبني کبښودو، (۱۵) او حزقياہ مالک خدائ ته دُعا وکړه چي، (۱۶) ”اے مالک خدایه، رب الافواجه، د بنی اسرائیلو خدایه پاکه، ستا تخت د وزرو والا مخلوق دپاسه دے، يواځي ته هغه خدائ پاک يې، چي د دنيا په ټولو بادشاهانو حکومت کوي. تا زمکه او آسمان پيدا کړي دي. (۱۷) اوس، مالک خدایه، مونږ ته غوږ ونيسه او چي په مونږ څه کيږي هغي ته وگوره. هغه ټولې خبرې واوره چي سينحرب يې ژوندی خدائ پاک ته د بي عزتي دپاره کوي. (۱۸) اے مالک خدایه، دا رښتيا دي چي د اسور بادشاهانو پېر قومونه تباہ کړي دي او د هغوي زمکي يې شاري کړي دي، (۱۹) او د هغوي معبودان يې سوزولي دي، خو دا رښتيني خدایان نه وو او تش د لرگي او کاني بُتان وو چي انسانانو جوړ کړي وو. (۲۰) نو اوس، اے مالک خدایه، زمونږ خدایه پاکه، مونږ د اسوريانو بادشاہ نه بچ کړه، نو داسي د دنيا ټولو قومونو ته به پته ولگي چي صرف ته خدائ پاک يې.“

بادشاہ ته د يشعياہ پېغام

(۲۱) بيا د اموص زوي يشعياہ، حزقياہ له يو پېغام ولېږلو چي، ”مالک خدائ د بنی اسرائیلو خدائ پاک فرمائي، په دې وجه چي تاسو ما ته د اسور د بادشاہ سينحرب په حقله دُعا کړي ده، (۲۲) دا د مالک خدائ کلام دے چي د هغه خلاف يې ووييلو، صيون لور تا ته سپک گوري او درپورې خندا کوي، پېغله صيون لور د خدا نه سر خوځوي

چي کله تاسو تبتئي. (٢٣) تا چا پوري خندا وکړه او د چا بي عزتي دې وکړه؟ تا د چا
 خلاف آواز اوچت کړو؟ تا چا ته د غرور په نظر وکتل؟ دا د بني اسرائيلو مقدس ذات
 وو. (٢٤) د خپلو پېغام وړونکو په ذريعه تا د مالک خدائ سپکاوې کړې دے. تا دا لافي
 وهلي چي ما د بي شمېره جنگي گاپو سره د لبنان د ټولو نه اوچت غرونه فتح کړي دي.
 ما هلته د ديار لوړې ونې او د نختر بنې ونې راوغورزولې دي او زه د ځنگلو هغه گڼو
 برخو ته رسېدلې يم. (٢٥) ما کوهي وکنستل او په پردو ملکونو کښي مي اوبه وڅښلې او
 زما فوجيانو د پښو سره د نيل درياب اوچ کړو. (٢٦) ولې تا ته پته نه وه چي ما د دې هر
 څه منصوبه پېره د مخکښي نه جوړه کړې وه؟ او اوس مي داسې وکړل او تا له مي دا
 طاقت درکړو چي د پخو دېوالونو ښارونه د خاورو په پېرو بدل کړې. (٢٧) کوم خلق چي
 هلته اوسېدل هغوي بي وسه وو، هغوي یرېدلي وو او ما زغوي يې کار نه کولو. هغوي د
 وښو په شان کمزوري وو، د هغه وښو په شان چي په چت باندې په خپله رازرغون
 شوي وي او چي کله گرمه هوا وچليږي نو يک دم مړاوي شي. (٢٨) خو ما ته ستا د هر
 څه پته ده، چي څه کوي او چرته ځي راځي. ما ته پته ده چي ته زما خلاف څومره
 غضبناک يې. (٢٩) ستا د غضب او غرور نه زه خبر يم او اوس به زه ستا په پوزه کښي
 پېزوان او ستا په خوله کښي قيضه واچوم او چي په کومه لار راغلي يې نو په هغې به
 دې واپس ولېږم. (٣٠) بيا يشعياح حزقياح بادشاه ته وفرمائيل، ”زه چي څه وایم هغه
 رښتيا دي او دا د هغې ثبوت دے. په دې کال او په بل کال به ته صيرف هغه غله خورې
 کومه به چي په خپله شوې وي، خو په درېم کال به ته غله کړې او فصلونه به رېبې او د
 انگورو باغونه به کړې او د هغې انگور به خورې. (٣١) په يهوداه کښي چي کوم کسان
 ژوندی پاتې دي، نو هغوي به د هغه بوټو په شان آباد شي چي جرړې يې په زمکه کښي
 ژورې ځي او مېوه نيسي. (٣٢) نو ځکه د يروشلم نه به زما باقي ژوندی پاتې خلق راوځي،
 او د صيون په غره باندې ژوندی پاتې خلق به خواره شي. د مالک خدائ رب الافواج
 غېرت به دا هر څه کوي. (٣٣) مالک خدائ د اسور بادشاه په حقله داسې فرمائيلي دي،
 هغه به دې ښار ته نه ننوځي او نه به د دې خلاف يو غښه وولي. يو فوجي به هم د پال

سره دې ښار ته نزدې رانه شى او د دې گېرچاپېره محاصرې دپاره به د خاورو پېرى جوړ نه كړې شى. (۳۴) هغه چې په كومه لار راغلى وى نو په هغې به واپس لاړ شى او دې ښار ته به نه شى ننوتې. مالک خدائ داسې فرمائيلې دى. (۳۵) زه به د خپل ځان او خپل خدمت كوونكى داؤد د خاطرې د دې ښار دفاع او حفاظت كوم، او دا به بچ كوم. (۳۶) په هغه شپه د مالک خدائ يوه فرېسته د اسوريانو خېمو ته ننوتله او يو سل او پېنځه اتيا زره فوجيان يې ووژل. او چې كله سحر وختى خلق پاڅېدل نو هر طرف ته مړى پراته وو. (۳۷) بيا د اسور بادشاه سينحرب خېمې وويستلې او واپس خپل ملك ته لاړو. هغه نينوه ته ورسېدو او هلته ايسار شو. (۳۸) يوه ورځ چې هغه د خپل خدائ نېسروك په عبادتخانه كښې عبادت كولو، نو د هغه دوو زامنو ادرملك او شراضر هغه د خپلو تورو سره ووژلو او هغوى بيا د اراراط ملك ته وتښتېدل. د هغه يو بل زوى اسرحدون د هغه نه پس بادشاه جوړ شو.

د حزقيا ه بادشاه بيمارېدل او بيا روغېدل

۳۸ (۳۹) په هغه ورځو كښې حزقيا ه بادشاه دومره بيمار شو چې مرگى حاله شو. د آموص زوى يشعيا ه پېغمبر هغه سره ملاوېدو له ورغلو او هغه ته يې وفرمائيل، ”مالک خدائ تا ته فرمائى چې ته خپل كارونه سر ته ورسوه ځكه چې ته به نه ښه كېرې. د مرگ تيارې وكړه.“ (۴۰) د دې اورېدو سره حزقيا ه مخ دېوال ته واړولو او مالک خدائ ته يې سوال وكړو، (۴۱) ”مالكه خدايه، هغه رايا د كړه، چې ما په وفادارى سره ستا خدمت كړې دې او هغه عمل مې كړې دې چې ستا په نظر كښې صحيح وى.“ او هغه پېر په چغو چغو وژړل. (۴۲) بيا د مالک خدائ كلام په يشعيا ه نازل شو چې، (۴۳) ”حزقيا ه له واپس لاړ شه او هغه ته ووايه، ما يعنې مالک خدائ، ستا د پلار نيکه داؤد خدائ پاك ستا دُعا اورېدلې ده او ستا اوښكې مې ليدلې دى. زه به تا پېنځلس كاله نور ژوندې وساتم. (۴۴) او زه به تا او د يروشلم دا ښار د اسور بادشاه نه بچ كړم او هم زه

به د دې ښار حفاظت كوم. (۷) دا پېغام يې حزقياه ته واورولو او يشعيا ه ورته دا هم وفرمائيل، ”مالك خدائ به درته يوه نښه وښائي چې هغه به خپله وعده پوره كوي. (۸) گوره، زه به د احاز د نمر د گري سورې لس قدمه وروستو بوخم.“ نو هم داسې وشول سورې لس قدمه وروستو لاړو. (۹) كله چې حزقياه د بيماري نه روغ شو، نو هغه دا حمدوثناء وليكل، (۱۰) ما وئيل چې د ژوند په ښه دور كښې زه د مرو دنيا ته روان يم، زما د ژوند باقى ټول كالونه زما نه اخسته شوي دي. (۱۱) ما وئيل چې د ژوندو په دې دنيا كښې به زه بيا هيڅكله مالك خدائ ونه وينم او نه به د دې دنيا په اوسېدونكو كښې يو سرې ووينم. (۱۲) زما ژوند په ختمېدو وو، د شپانو د هغه خېمې په شان چې راکوزه كړې شوې وي، د هغه قالين په شان چې مكل كړې شوې وي او د كډي نه كټ كړې شوې وي. ما وئيل چې خدائ پاك زما ژوند ختموي. (۱۳) ټوله شپه ما د درد په وجه چغې وهلې، دا داسې وو لكه چې زمرې زما هډوكي ماتوي. ما وئيل چې خدائ پاك زما ژوند ختموي. (۱۴) زما آواز نرې او كمزورې شوې وو، د طوطاگركي او بلبلې په شان مې چينگارې كولو، او د گوگوشتكې په آواز مې فرياد كولو. آسمان ته په كتلو سره زما سترگې سترې شوې. اې مالك خدايه، په ما باندې ظلم كيري. زما مدد وكړه. (۱۵) خو زه څه وئيلې شم؟ مالك خدائ ما سره خبرې كړې دي او هغه دا هر څه په ما پخپله كړي دي. اوس به زه خپل ژوند په عاجزي سره تېروم ځكه چې زه په دې پرېشاني باندې غالب شوې يم. (۱۶) اې مالك خدايه، ستا تنبيه ښه ده، ځكه چې هم دا انسان د صحت او ژوند طرف ته بوځي. ته ما روغ كړه او ژوندې مې پرېرېده. (۱۷) يقيناً چې دا سختي زما دپاره ښه وه. ځكه چې تا زه د مرگ نه بچ كړم او زما ټول گناهونه دې شاته وغورزول. (۱۸) خو په قبر كښې هيڅ څوك ستا ثناء صفت نه شي كولې، مري ستا د وفاداري طمع نه شي لرلې. (۱۹) صرف ژوندي ستا ثناء صفت كولې شي، لكه څنگه چې زه نن ستا ثناء صفت كوم. پلار خپلو بچو ته ستا وفاداري ښائي. (۲۰) مالك خدائ زما روغولو ته تيار دې. مونږ به رباب غږوو او ستا ثناء صفت به كوو، او چې ترڅو پورې مونږ ژوندي يو نو ستا په كور كښې به ستا ثناء صفت كوو. (۲۱) يشعيا ه د

حزقیاه نوکرانو ته فرمائیلی وُو، ”د اینخُر نه مرهم جوړ کړئ او په ناسور یعنی دانه یې ورله وټړئ، نو هغه به روغ شی.“ (۲۲) او حزقیاه تپوس کړے وو، ”کومه نښه به دا ثابته کړی چې زه به بیا د مالک خدائ کور ته لاړ شم؟“

د بابل پیغام وړونکی

۳۹

(۱) تقریباً هم په هغه وخت د بابل بادشاه د بلدان زوی مرودک بلدان خبر شو چې حزقیاه بادشاه بیمار وو او اوس روغ شوے دے، نو مرودک بلدان ورله یو خط او یوه تُحفه ولېرله. (۲) حزقیاه پیغام وړونکو ته په خبر راغله ووئیل او هغوی ته یې خپل سپین زر، سره زر، خپلې مصالحې او قیمتی تېل او ټول فوجی سامان او وسله وښودل. د هغه د گودام په کوټو کښې یا د هغه د بادشاهی په بل خائ کښې هم داسې خه پاتې نه شول چې هغه ورته ښودلی نه وُو. (۳) بیا یسعیاہ پیغمبر حزقیاه بادشاه له لاړو او تپوس یې ترې نه وکړو چې، ”دا سړی د کوم خائ نه راغلی دی او هغوی تا ته خه ووئیل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل، ”هغوی د یو لړې ملک، بابل نه راغلی دی.“ (۴) هغه ورته وفرمائیل، ”هغوی په محل کښې خه ولیدل؟“ حزقیاه ورته وفرمائیل چې، ”هغوی هر خه ولیدل. د گودام په کوټو کښې داسې خه نشته چې ما ورته ښودلی نه وی.“ (۵) بیا یسعیاہ بادشاه ته وفرمائیل، ”مالک خدائ رب الافواج داسې فرمائی، (۶) یو داسې وخت راروان دے چې ستا په محل کښې هر یو څیز، چې ستا پلار نیکه تر ننه پورې جمع کړی دی، نو هغه به بابل ته یورے شی. هیڅ به هم پاتې نه شی.“ (۷) ستا د خپل اولاد نه به خه بوتلے شی او هغوی به د دې دپاره خصیان کړے شی چې د بابل بادشاه په محل کښې خدمت کوی.“ (۸) نو حزقیاه بادشاه د دې په مطلب پوهه شو چې د هغه په ټول ژوند کښې به امن او سلامتیا وی، نو هغه ورته وفرمائیل، ”تا چې ما له د مالک خدائ نه کوم پیغام راوړے دے هغه ښه دے.“

د خُدائِ پاک د خلقو دپاره تسلی

۴۰. خُدائِ پاک فرمائی، ”زما خلقو له تسلی ورکړئ، زما خلقو له تسلی ورکړئ. د یروشلم خلقو سره پیرې په نرمه ژبه خبرې کوئ. او هغوی ته ووايئ چې ستاسو د خفگان ورځې ختمې شوې او اوس ستاسو گناهونه معاف شوی دی. ځکه چې د مالک خُدائِ د لاسه هغوی ته د خپلو گناهونو یو په دوه سزا ملاو شوې ده.“ (۳) په بیابان کښې د نعرې وهونکی آواز دے، ”د مالک خُدائِ دپاره په بیابان کښې لار جوړه کړئ. په صحرا کښې هغه ته لارې نېغې کړئ. (۴) هره دره به پکه شی، هره غونډۍ او غر به هوار شی. کاره به نېغ کړې شی، او ناهمواره به هواره کړې شی. (۵) نو د مالک خُدائِ جلال به راڅرگند شی، او ټول بنی آدم به هغه په شریکه وگوری. مالک خُدائِ په خپله دا فرمائیلی دی.“ (۶) یو آواز ووئیل، ”چغه ووهه.“ نو ما تپوس وکړو، ”زه څه چغه ووهم؟“ دا چې بنی آدم د واینو په شان دی، او د هغوی بنائست د ځنگلی گل په شان دے. (۷) کله چې د مالک خُدائِ هوا وچلیری نو وابسه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، نو داسې دا د خلقو دپاره هم ده. (۸) نو، وابسه اوچ شی او گلونه مړاوی شی، خو د مالک خُدائِ کلام د همپشه دپاره قائم وی. (۹) اے صیونه، یو اوچت غر ته وخېژه او اعلان وکړه. اے یروشلمه، د اوچت آواز سره چغه ووهه، او یربرئ مء. د یهوداه بناریې ته ووايئ چې، ”ستاسو خُدائِ پاک دا دے راروان دے.“ (۱۰) گوری، مالک خُدائِ تعالی لوی قدرت سره راروان دے، هغه به د طاقت سره حکومت وکړی، د هغه اجر د هغه سره دے او د هغه انعام د هغه نه مخکښې مخکښې روان دے. (۱۱) هغه به د یو شپون په شان د خپلو گڼو ساتنه کوی، هغه به گڼوری په خپل غېر کښې وړی او زړه سره به یې نزدې نیولی وی او گڼې به یې پېر په خیال سره ځان سره روانې کړې وی.

د خُدائِ پاک ثانی نشته

(۱۲) سمندر څوک په موتی کښې نیولے شی، یا څوک آسمان د لاسونو په ذریعه ناپ

کولے شی؟ د زمکي د خاورې وزن چا معلوم کړې دے يا څوک په تله غرونه او د غرونو غونډۍ تللے شی؟ (۱۳) مالک خدائ ته څوک بنودلے شی چې داسې کوه؟ هغه ته څوک بنودنه کولے شی يا مشوره ورکولے شی؟ (۱۴) ولي مالک خدائ ته د چا د مشورې ضرورت وی څه؟ چې ورته پوهه ورکړی او د صحيح کارونو طريقه ورته وښائې؟ يا کله چا هغه ته علم ورکړے دے چې د ښه علم تېرولو چل ورته وښائې؟ (۱۵) نه، يقيناً چې قومونه د مالک خدائ دپاره هيڅ هم نه دی، په بالتي کښې د اوبو د يو څاڅکي يا په تله کښې د دورې نه زيات نه دی، هغه ټوله دنيا داسې اوچتوی لکه چې د شگې يوه دانه وی. (۱۶) د لبنان په ځنگلو کښې ټول ځناور خدائ پاک ته د قرباني کېدو دپاره لږ دی، او د دې ځنگلونو ونې د سوزېدونکو نذرانو د اور بلولو دپاره پېرې کمې دی. (۱۷) د هغه په وړاندې ټول قومونه هيڅ هم نه دی، د هغه په نظر کښې هغوی نشت دی، هيڅ څيز هم نه دی. (۱۸) د خدائ پاک مثال د چا سره ورکولے شی؟ ته به څنگه ووائې چې د هغه صورت څنگه دے؟ (۱۹) کارېگر خو اول بت جوړ کړی، بيا زرگر په هغې باندې سره زر وڅېژوی او د سپينو زرو په زنجيرونو باندې يې ښائسته کړی. (۲۰) کوم سرے چې سره زر يا سپين زر نه شی اخستلے هغه به داسې لرگی خوبسوی چې نه ورستېږي. هغه يو ماهر کارېگر لټوی چې يو داسې بت جوړ کړی چې نه غورزېږي. (۲۱) تا ته پته نشته څه؟ تا نه دی اورېدلی څه؟ تا ته د شروع نه نه وُو وئيلے شوی څه؟ د دنيا د شروع نه واخله تر اوسه پورې ته پوهه نه شوې؟ (۲۲) خدائ پاک د زمکې نه بره په خپل تخت ناست دے، او هلته نه خلق لکه د ملخانو په شان ښکاری. هغه آسمان د پردی په شان خور کړے دے، د هغه خېمې په شان چې د اوسېدو دپاره وی. (۲۳) هغه طاقتور حکمرانان راتپتوي او په نشت باندې يې بدلوی. (۲۴) هغوی د ورو بوتو په شان دی، چې اوس اوس راشنه شوی وی او لږې لږې جرړې يې کړې وی. کله چې مالک خدائ هوا راولېږي، نو دا اوچې شی او د خسنی په شان والوخی. (۲۵) د هغه مقدس ذات مثال د چا سره ورکولے شی؟ د هغه په شان بل څوک شته؟ (۲۶) آسمان ته وگوره. تا له چې په نظر کوم ستوری راځی دا چا پېدا کړی دی؟ دا هغه ذات دے چې دا يې د

لسکر په شان روان کړی دی، هغه ته پته ده چې دا ستوری څومره دی او هر یو ته خپل خپل نوم اخلی. د هغه قوت دومره زیات دی، چې د دې نه یو هم نه دی کم شوې. (۲۷)

نو اے بنی اسرائیلو، تاسو شکایت ولې کوئ چې مالک خدای ستاسو په تکلیفونو باندې خبر نه دی یا چې ستاسو سره بې انصافی کړی نو تاسو وایئ چې هغه ستاسو خیال نه ساتی؟ (۲۸) تاسو ته پته نشته څه؟ تاسو اورېدلی نه دی؟ چې مالک خدای د همپشه دپاره خدای پاک دی، هغه ټوله دنیا پیدا کړې ده. هغه هیڅکله نه سترې کړی او نه ستومانه کړی. او د هغه د حکمت خاتمه نشته. (۲۹) هغه کمزورو او سترو له طاقت ورکوی.

(۳۰) نو ځوانان هم سترې ستومانه شی، او خراب راوغورزیږی. (۳۱) خو چې څوک په مالک خدای باندې یقین ساتی نو هغوی ته به یو نوې طاقت ملاو شی. هغوی به داسې اوچت الوخی لکه چې د باز وزر ورته لگېدلی وی، هغوی به منډه وهی او نه به سترې کړی، هغوی به پېدل ګرځی او نه به ستومانه کړی.

د خدای پاک د بنی اسرائیلو اعتباری کول

۴۱ (۱) اے د لرې ملکونو خلقو، خاموشی سره ما ته غوږ ونیسئ. تیار شی چې په عدالت کښې خپله مقدمه پېش کړئ، تاسو ته به د خبرو کولو موقع ملاو شی. راځئ چې په یو ځای دا فېصله وکړو چې څوک په حقه دی. (۲) هغه څوک وو چا چې فتح کونکې د نمرخاته نه راوستلو، او چې چرته هم تلو نو هغه له به یې فتح ورکوله؟ هغه له به په قومونو او بادشاهانو چا فتح ورکوله؟ د هغه توري به هغوی داسې وهل لکه چې خاوره وی. د هغه غشو به هغوی د بوسو په شان خواره واره کړل. (۳) هغه ورپسې دے او ښه په خبر سره روان دے، دومره تېز دے چې پښې یې په زمکه پوره نه لگيږی. (۴) هغه څوک دے چې داسې یې وکړل؟ څوک دے چې د شروع پیږی په پیږی آوازونه کوی؟ زه، مالک خدای د ابتدا نه موجود یم، او په انتها کښې به هم موجود یم. (۵) د لرې ملکونو خلقو دا لیدلی دی او یرېدلې دی، د دنیا لرې علاقې لږزیږی. او هغوی یو بل

ته راجخت شی او رانزدې شی. ﴿٦﴾ هغوی د یو بل مدد کوی او یو بل ته وائی چې،
 ”حوصله وکړئ.“ ﴿٧﴾ ترکان د زرگر حوصله افزائی کوی، او څوک چې بُت په ټکولو
 باندې هواروی د هغه سپری حوصله افزائی کوی څوک چې دا په مېخونو یو ځای کوی
 او وائی، ”اوس ټیک دے.“ او بیا دا بُت هغوی په مېخونو باندې مضبوطوی چې ونه
 غورزیږی. ﴿٨﴾ خو اے زما خدمتگاره، بنی اسرائیله، زما د دوست ابراهیم اولاده. تاسو
 هغه خلق یئ چې ما غوره کړی یئ، ﴿٩﴾ تاسو ما د دنیا د سرونو نه راوستلئ، ما تاسو د
 دې لرې گوټونو نه راوغوښتلئ او ما تاسو ته وفرمائیل، ”تاسو زما خدمت کوونکی یئ.
 ما تاسو غوره کړئ او رد مې نه کړئ.“ ﴿١٠﴾ یرېړئ مه، زه ستاسو مل یم. زه ستاسو
 خدای پاک یم، د څه نه هم مه وارخطا کېږئ. زه به تاسو مضبوط کړم او طاقت به
 درکړم، زه به په خپل زورور بنی لاس سره ستاسو حفاظت کوم. ﴿١١﴾ څوک چې تاسو
 ته غصه وی نو د شکست د شرم سره به مخ شی. څوک چې درسره جنگ کوی نو
 هغوی به نیست و نابود شی. ﴿١٢﴾ تاسو به هغه ظالمان دشمنان لټوی، خو پېدا به یې نه
 کړئ ځکه چې هغوی به د زمکې د مخ نه ورک شی. ﴿١٣﴾ زه مالک خدای ستاسو خدای
 پاک یم، زه تاسو تکړه کوم او درته وایم چې، ”مه یرېړئ، زه به ستاسو مدد کوم.“ ﴿١٤﴾
 مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو واره او کمزوری یئ، خو یرېړئ مه، زه به
 ستاسو مدد کوم. زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم، زه هغه هستی یم څوک چې تاسو بچ
 کوی. ﴿١٥﴾ گورئ، زه به تاسو د درمند د تختې په شان جوړ کړم، چې غاښونه یې تېره
 وی. تاسو به غرونه زړې زړې کوی او تباہ کوی به یې، د غرونو غونډۍ به لکه د بوسو په
 شان شی. ﴿١٦﴾ تاسو به دا هوا ته ولی، باد به دا اخوا وړی، او طوفان به یې خواره واره
 کوی. نو بیا به تاسو خوشحاله یئ ځکه چې زه ستاسو مالک خدای یم، تاسو به زما ثناء
 صفت کوی، ځکه چې زه د بنی اسرائیلو مقدس ذات یم. ﴿١٧﴾ کله چې غریبانان او
 ضرورتمند اوبه لټوی، خو مومی یې نه، او د هغوی مری د تندې نه اوچې شی، نو بیا به
 زه، مالک خدای د هغوی سوال قبول کړم، زه، د بنی اسرائیلو خدای پاک به هغوی
 هیڅکله پرې نه ږدم. ﴿١٨﴾ زه به د څسکو غرونو په مینځ کېښی سیندونه روان کړم او په

واديانو کښې به د اوبو چينې روانې کړم. زه به صحرا د اوبو په تالابونو بدله کړم او اوچه زمکه به په بهېدونکو چينو بدله کړم. (١٩) زه به په صحرا کښې د ديار ونې راشنې کړم، او د کيکر، د سر درو ونې او د زيتونو ونې به راشنې کړم. په خشک ملک کښې به ځنگل راوتوکيږي، د نخترو، د سُنډل د ونو او د سبر ونو ځنگل به راوتوکيږي. (٢٠) زه به دا د دې دپاره کوم چې خلق دا وگوري او پوهه شي، چې هغوی پرې غور وکړي او پته ورته ولگي چې د مالک خدای قوت دا کړی دی. او د بنی اسرائیلو مقدس ذات دا پيدا کړی دی.

د بتانو څه حيثيت نه وی

(٢١) مالک خدای فرمائی، "تاسو د خپلو معبودانو په حق کښې معامله وړاندې کړئ." د اسرائیل بادشاه فرمائی، "خپل بڼه دليلونه پېش کړئ. (٢٢) راشی او پېشگوڼي ورکړئ چې څه به کيږي، نو چې پته راته ولگي کله به داسې وشي. عدالت ته د تېرې زمانې واقعاتو وضاحت وکړئ، او مونږ ته ووايئ چې د دې څه مطلب دی. (٢٣) مونږ ته ووايئ چې په راتلونکي وخت کښې به څه کيږي، نو بيا به مونږ ته پته ولگي چې تاسو خدايان یئ. څه نه څه خو وکړئ کنه که هغه بڼه وی او که بد، چې مونږ گېراؤ شو او ویريرو. (٢٤) خو تاسو هيڅ هم نه یئ او ستاسو کار هم فضول دی، څوک چې تاسو غوره کړی هغوی د نفرت قابل دی. (٢٥) ما یو سر په د شمال طرف نه راپارولې دی نو هغه راروان دی، هغه زما د نوم درناوی کوی او هغه د نمرخاته طرف نه راروان دی. هغه به په حکمرانانو داسې گرځی لکه چې په ختو گرځی داسې لکه چې کلال په خټه پښې ږدی. (٢٦) د شروع نه چا دا اعلان وکړو نو چې مونږ ته به پته وې؟ د اول نه چا د دې پېشگوڼي وکړه چې مونږ ووايو چې هغه صحیح دی؟ هیچا هم د دې اعلان او پېشگوڼي نه ده کړې. هیچا هم ستا یوه خبره هم نه ده اورېدلې. (٢٧) اول ما صیون ته د دې اعلان وکړو، او ما یروشلم ته د خوشخبري پېغام وړونکی ولېږل. (٢٨) خو ما په معبودانو کښې

داسې يو هم ونه ليدلو چې ما له مشوره راکړې، او په دوی کښې يو هم نشته چې زما د سوال جواب راکړي. ﴿٢٩﴾ گورئ، دا ټول معبودان بې کاره دي، هغوی هېڅ هم نه شي کولې، دا بُتان هسې تش کدوان دي.“

د مالک خدای خدمت کوونکې

٤٢ ﴿١﴾ دا زما خادم دے چا ته چې ما طاقت ورکړې دے او څوک چې ما غوره کړې دے، زما محبوب چې روح مې پرې خوشحاله دے. ما خپل روح په هغه سورې کړې دے، او هغه به غېرو قومونو ته انصاف رسوي. ﴿٢﴾ هغه به نه جنگ کوي، نه شور، او نه به په کوڅو کښې د هغه آواز اورېدے شي. ﴿٣﴾ هغه به يوه کره لوڅه هم نه ماتوي او نه به کمه بلېدونکې ډيوه مړه کوي. هغه به په وفادارۍ سره انصاف قائم ساتي. ﴿٤﴾ هغه به نه بې حوصلې کيږي او نه به ناامیده کيږي، هغه به په زمکه انصاف قائم کړي. لرې لرې ملکونه به د هغه د تعليماتو په انتظار وي. ﴿٥﴾ خدای پاک آسمانونه پېدا کړل او خواره يې کړل، هغه زمکه او چې په دې کښې هر څه اوسېږي هغه يې پېدا کړل، هغه د زمکې ټولو خلقو له ساه او ژوند ورکړو. او اوس خدای پاک خپل خدمت کوونکي ته وائي، ﴿٦﴾ ”ما، مالک خدای صداقت سره راوغوښتي، زه به تا د لاس نه ونيسم او محفوظ به دې ساتم. ستا په ذريعه به زه د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم، او ستا په ذريعه به زه قومونو له رڼا راوړم. ﴿٧﴾ ته به د ږندو سترگې وغړوې او هغه خلق به آزاد کړې چې کوم د قېدخاني په تياره کښې پراته دي. ﴿٨﴾ زه مالک خدای يم. او هم دا زما نوم دے. زه به خپل جلال بل هېچا ته نه ورکوم، او زما په ثناء صفت کښې به بتانو ته هېڅ برخه نه ملاوېږي. ﴿٩﴾ ما چې د کومو خبرو پېشگوټي کړې وه هغه رښتيا شوې دي. او اوس زه تاسو ته د نوو واقعو اعلان کوم. اوس به زه تاسو ته نوی څيزونه وښاييم چې دا لا شوي هم نه وي.“

يو د ثناء صِفت، حمد

﴿١٠﴾ مالِک خُداي ته يو نوے حمد ووايئ، اے ٽولي دُنيا، د هغه ثناء صِفت بيان ڪريئ. اے په سمندر کبني مسافرانو او د سمندر ٽول مخلوقه، د هغه ثناء صِفت ڪويئ. اے لري مُلڪونو او په هغي کبني اوسپدونکو خلقو، د هغه حمد ووايئ. ﴿١١﴾ صحرا او د دي بنارونه دي د خُداي پاڪ ثناء صِفت ڪوي، د قيدار د ڪلو خلق دي د هغه ثناء صِفت ڪوي. او ڏوڪ چي د سلع په بنار کبني اوسپري هغوي دي د غرونو د سرونو نه د خوشحالي چغي ووهي. ﴿١٢﴾ ڪوم خلق چي په لري مُلڪونو کبني اوسپري هغوي دي د مالِک خُداي ثناء صِفت او جلال بيان ڪري. ﴿١٣﴾ مالِک خُداي د يو جنگيالي په شان جنگ له ځي، هغه به لکه د فوجي په شان جذبه کبني راشي او د جنگ نعرې به وهي او د خپلو دشمنانو خلاف به خپل طاقت بسائي. ﴿١٤﴾ خُداي پاڪ فرمائي، ”زه د پپر وخت نه خاموش وم، زه د پپر وخت نه چپ وم نو غر مي نه ڪولو. خو اوس زه د داسي بنڃي په شان يم چي فرياد ڪوي او چغي وهي لکه چي ماشوم پي پيدا ڪيري او ساه ساه يم. ﴿١٥﴾ زه به غرونه او د غرونو غونڊي تباه ڪرم او وابنه او ونې به اوچي ڪرم. زه به د سيندونو نه اوچي زمڪي جوڙي ڪرم او د اوبو تالابونه به پي اوچ ڪرم. ﴿١٦﴾ زه به خپل پانده خلق روان ڪرم په هغه لار به پي بوخم چي هغوي پري هيڻڪله سفر نه وي ڪريئ. زه به د هغوي وړاندي تياره په رڻا بدله ڪرم او د هغوي مخي ته هغه ڪندي ڪيري زمڪه به هواره ڪرم. دا زما وعدي دي، او دا وعدي به زه پوره ڪرم. ﴿١٧﴾ خو هر ڏوڪ چي په بُتانو ايمان لري، او ورته وائي چي تاسو زمونڙ خُدايان يئ، نو هغوي به سخت وشرميڙي او رد به ڪريئ شي.“

د بني اسرائيلو نه پوهيدل

﴿١٨﴾ اے ڪنو خلقو، واورئ. اے رندو خلقو، بنه وگورئ. ﴿١٩﴾ زما د خدمت ڪونڪي په شان روند ڏوڪ دے؟ زما د پبغمبر په شان ڪون ڏوڪ دے ڏوڪ چي زه درلڀرم؟ اگر

چي ما هغه سره لوظ ڪري ڏي ڇو بيا هم د مالڪِ خدائِ د خادمِ په شان ڀوند ڇوڪ
 نشته. (۲۰) اڳر چي تاسو ڀڀر ڇڻه ليدلي دي، خو تاسو ڇڻه توجو نه ده وركري، اڳر چي
 ستاسو غورونه خبره واورى، خو تاسو ڀي نه اورئ. (۲۱) مالڪِ خدائِ د خپل صداقت د
 خاطره خوشحاله وو، چي خپل شريعت لوي ڪري او جلال وركري. (۲۲) خو اوس د
 هغه خلق لوڻ ڪري شوي او شوڪڊلي دي، هغوي ٽول په ڪندو ڪڀي گهر ڪري شوي
 دي او په قبيدخانو ڪڀي اچولي شوي دي. هغوي نه د لوڻ مال جوڙ شوي ڏي، خود
 هغوي بچ ڪولو له هيڃ ڇوڪ هم رانه غل. هغوي نيولي شوي دي خو هيڃا هم ونه وييل
 چي، ”دوي واپس ڪري.“ (۲۳) په تاسو ڪڀي به ڇوڪ ڏي ته غور ونيسي؟ د راتلونڪي
 وخت ڊپاره به ڇوڪ ڏي ته پام وڪري؟ (۲۴) اسرائيليان لوڻ مارانو او پاڪوانو ته چا
 حواله ڪرل؟ ولي دا مالڪِ خدائِ ونه ڪرل، د چا خلاف چي مونڱر گناه ڪري ده؟ هغوي د
 هغه په لاره باندې ٽلو نه انڪار وڪرو، هغوي د هغه د شريعت نافرماني وڪره. (۲۵) نو په
 ڏي وجه هغه هغوي ته د خپلي غصي زور وڻودلو او د جنگ سختي ڀي ورباندې
 راوسته. د هغه غصه په ٽول اسرائيل ڪڀي د اور په شان بلڊه، خو هغوي ته هيڃ پته نه
 لڳده چي ڇڻه ڪيري، دا د هغوي خلاف بلڊه خو هغوي ترڀنه هيڃ سبق وانه خستو.

د خدائِ پاڪ د خپلو خلقو د بچ ڪولو وعده ڪول

۴۳ (۱) اے بنی اسرائیلو، هغه مالڪِ خدائِ چا چي تاسو پيدا ڪري ڏي هغه فرمائي
 چي، ”پرڀوي مه، ڇڪه چي ما تاسو په بيعة اخستي ڏي. ما تاسو ته په نوم آواز ڪري
 ڏي، تاسو زما ڏي. (۲) ڪله چي تاسو د سمندر په ژورو اوبو ڪڀي روان ڏي، نو زه به
 ستاسو مل ڏي، ڪله چي تاسو د سمندرونو نه تڀرڀري نو پوڀري به نه. ڪله چي تاسو په
 اور ڪڀي تڀرڀري، نو تاسو به نه سوزي، او د اور شغلي به تاسو ته نقصان نه درڪوي.
 (۳) زه مالڪِ خدائِ ستاسو خدائِ پاڪ ڏي، زه د بنی اسرائیلو هغه مقدس ذات ڏي، چي
 ستاسو خلاصونڪي ڏي. ستاسو د آزادولو ڊپاره زه مصر وركوم، ستا په خائي زه

ايتھوپيا او سيبا ورکوم. ﴿٤﴾ زما په نظر کبني تاسو قيمتي او عزتمند يئ، او تاسو په ما گران يئ. نو په دې وجه به زه ستاسو په خائ خلق ورکرم او ستاسو د ژوند په بدله کبني به زه قومونه ورکرم. ﴿٥﴾ یربرئ مه، زه ستاسو مل يم. زه به تاسو او ستاسو خلق د نمرخاته طرف نه او د نمرپرپواته طرف نه راغونډ کرم. ﴿٦﴾ زه به شمال ته ووايم چې هغوی پربرده چې لار شی او جنوب ته به ووايم چې هغوی مه ایساروه. زما زامن د لرې ملکونو نه واپس راوله، زما لونه د زمکې د هر سر نه واپس راوله. ﴿٧﴾ هغه څوک چې زما خپل خلق دی، کوم چې ما د دې دپاره پیدا کړی دی چې زما د جلال سبب جوړ شی. ﴿٨﴾ هغه خلق راولی د چا چې سترگې شته، خو هغوی رانده دی، د چا چې غوږونه شته، خو هغوی کاپه دی. ﴿٩﴾ قومونه دې راغونډ شی. د هغوی د معبودانو نه کوم یو د راتلونکي وخت پېشگوئي ورکولې شی؟ چې څه اوس کيږي نو کوم یو د دې په حقله مخکبني وئیلی وؤ؟ هغه معبودان دې د دې گواهان راولی چې دا ثابت شی چې هغوی په حقه دی، او چې گواهی ورکړی چې د هغوی خبرې رښتیا دی. ﴿١٠﴾ مالک خدای و فرمائیل، ”اے بنی اسرائیلو، تاسو زما گواهان یئ، زما خدمت کوونکی یئ او ما غوره کړی یئ چې تاسو ما وپېژنئ او په ما به ایمان ولرئ او پته درته ولگی چې صرف زه خدای پاک يم. زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته، نه د دې نه مخکبني وو او نه به د دې نه وروستو وی. ﴿١١﴾ زه، صرف زه مالک خدای يم، او زما نه بغېر بل څوک خلاصونکې نشته. ﴿١٢﴾ هم ما ستاسو د خلاصون اعلان وکړو او تاسو ته مې خلاصون درکړو، او دنیا ته مې ښکاره کړو. او ستاسو په مینخ کبني بل یو غېر معبود هم داسې څه نه دی کړی، څه چې ما کړی دی.“ مالک خدای فرمائی، ”تاسو زما گواهان یئ چې زه خدای پاک يم. ﴿١٣﴾ زه خدای پاک يم او د همپشه دپاره به يم. زما د طاقت نه هیڅ څوک هم نه شی بچ کېدلې، زه چې کوم کار کوم نو هغه څوک ایسارولې شی؟“

د خدای پاک د فتحې لوظ

﴿١٤﴾ د بنی اسرائیلو مقدس ذات، هغه مالک خدائ چا چې تاسو بچ کړئ هغه فرمائی،
 ”ستاسو د بچ کولو دپاره، زه به د بابل خلاف یو لښکر درولېږم، زه به د ښار دروازې
 راوغورزوم، او د دې د خلقو د خوشحالی چغې به په ژړا بدلې شی. ﴿١٥﴾ زه مالک
 خدائ، ستاسو مقدس خدائ پاک یم. زه د بنی اسرائیلو خالق ستاسو بادشاه یم.“ ﴿١٦﴾
 مالک خدائ فرمائی، ”ما په سمندر کښې یوه لار جوړه کړه، او د زورورو اوبو په مینځ
 کښې مې یوه لار جوړه کړه.“ ﴿١٧﴾ هغه یو طاقتور لښکر د تباهی طرف ته بوتلو، یو داسې
 لښکر چې جنگی گاډی او آسونه یې لرل. هغوی پر بوتل او بیا را پاننه خپدل، او د ډیوې د
 لمبې په شان ختم شول. ﴿١٨﴾ ”د تېر شوی وخت په واقعاتو پورې مه انښلئ او چې څه
 وړاندې شوی وی نو د هغې خیال د زړه نه ویاسئ. ﴿١٩﴾ زه چې کوم نوی کارونه کوم نو
 هغې ته گورئ. هغه اوس شروع کېدو والا دی، تاسو یې نه وینئ څه؟ زه به په بیابان
 کښې یوه لار جوړه کړم او هلته به د اوبو نهرونه جوړ کړم. ﴿٢٠﴾ ځنگلی ځناور، گیدران
 او شترمرغ به زما درناوې کوی، ځکه چې زه به په بیابان کښې اوبه ورکوم او په صحرا
 کښې به سیندونه روان کړم د دې دپاره چې خپلو خلقو له اوبه ورکړم. ﴿٢١﴾ دا هغه خلق
 دی څوک چې ما د خپل ځان دپاره پیدا کړی دی، چې هغوی زما ثناء صفت وکړی.“

د مالک خدائ خپل خلق بلل

﴿٢٢﴾ مالک خدائ فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، ستاسو زړه زما نه موږ شوی دے، او
 تاسو زما عبادت ونه کړو. ﴿٢٣﴾ تاسو ما له د گډو خپلې سوزېدونکې نذرانې رانه وړلې،
 تاسو د قربانو سره زما درناوې ونه کړو. په تاسو مې بوج وانه چولو چې نذرانې مې
 درنه غوښتې وې او تنگ مې نه کړئ چې خوشبودارې مصالحې مې درنه غوښتې
 وې. ﴿٢٤﴾ تاسو زما دپاره خوشبودارې مصالحې وانه خستلې او نه مو د خپلو ځناورو د
 وازگې سره خوشحاله کړم. خو تاسو په ما باندې ستاسو د گناهونو بوج کېښودو، تاسو
 چې کوم بد عمل کړی دے د هغې په وجه مو تنگ کړی یم. ﴿٢٥﴾ او، زه هم هغه خدائ

پاک یم چې د خپل ځان په خاطر ستاسو په جرمونو پرده اچوم او ستاسو گناهونه د خپل ذهن نه ویاسم. ﴿٢٦﴾ راځئ چې عدالت ته لاړ شو، خپل اعتراض بیان کړئ. خپله خبره پېش کړئ چې ثابت شوی چې تاسو په حقه یئ. ﴿٢٧﴾ ستاسو پلار نیکه گناه وکړه، او ستاسو مشرانو زما خلاف بغاوت وکړو، ﴿٢٨﴾ نو په دې وجه به زه د مقدس ځای مشران رسوا کړم او زه به بنی اسرائیلیان مکمل تباهی او شرم دپاره مخصوص کړم.“

د بنی اسرائیلو دپاره د خدای پاک برکتونه

٢٤ ﴿١﴾ مالک خدای فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، زما خدمت کوونکو، اے د یعقوب اولاده، اے زما غوره کړی شوو خلقو اوس ماته غور ونیسئ. ﴿٢﴾ زه هغه مالک خدای یم چا چې تاسو پیدا کړی یئ، د کوم وخت نه چې تاسو پیدا شوی یئ نو زه ستاسو مدد کوم. اے یعقوبه زما خادمه، یربړه مه، اے بنی اسرائیله، ته ما غوره کړی یئ، یربړه مه. ﴿٣﴾ زه به تری ملک له اوبه ورکړم او په اوچه زمکه به نېرونه روان کړم. زه به ستاسو په بچو خپل روح نازل کړم او ستاسو په اولاد به خپل برکتونه نازل کړم. ﴿٤﴾ هغوی به د داسې واینو په شان ترقی کوی چې سیرابه وی، د هغه خارولو ونو په شان چې د اوبو د روانو نېرونو په غاړه شوې وی. ﴿٥﴾ خلق به وار په وار وائی چې، زه د مالک خدای یم. هغوی به راشی چې د بنی اسرائیلو سره ملگری شی. په هغوی کښې به ځینې په خپل لاس د مالک خدای نوم ولیکی او خپل ځان به د خدای پاک د خلقو نه یو کس گڼی.“

﴿٦﴾ مالک خدای، څوک چې په بنی اسرائیلو حکومت کوی او د بنی اسرائیلو حفاظت کوی، هغه مالک خدای رب الافواج داسې فرمائی، ”زه اولین او زه آخرین یم، زما نه بغېر بل یو خدای هم نشته. ﴿٧﴾ زما په شان څوک دی؟ هغه دې آواز وکړی او خپل دلیلونه دې پېش کړی. هغوی دې په ترتیب سره ووائی څه چې د پخوا نه شوی دی چې کله ما خپل قوم قائم کړو. هغوی دې د راتلونکی وخت د خبرو اعلان وکړی چې څه به کیري. ﴿٨﴾ مه یربړئ، چې ونه یربړئ. ولې ما تاسو ته ډېر مخکښې نه وو وئیلی چې څه

به کيږي؟ تاسو زما گواهان یئ. بل خدای پاک شته څه؟ بل د پناه ځای نشته چې زه ترې نه خبر یم.“

بُتان هیڅ هم نه شی کولے

⑨ هر څوک چې بُتان جوړوی نو هغوی هیڅ هم نه دی او چې کومو څیزونو ته هغوی ډېر زیات خوشحالیږي هغه به یې فائده یی دی. د بُت پرستانو نه خو سترگي شته او نه پکښې عقل شته خو آخر به هم د شرم سره مخ شی. ⑩ هغه څوک دے چې ځان له یوه مجسمه یا بُت جوړوی او د هغې به ورته هیڅ فائده نه وی؟ ⑪ گوری، هغوی او د هغوی ټول ملگری به وشرمیږي. کوم خلق چې بُتان جوړوی هغوی صرف انسانان دی. هغوی دې راشی او په عدالت کښې دې پېش شی، هغوی به ویريږي او د شرم سره به مخ شی. ⑫ لوهار د اوسپنې یوه تکره واخلی او د سکروټو په ذریعه په دې باندې کار کوی. هغه د متیو زور سره څټک وهی او د دې نه یو بُت جوړ کړی. هغه اوږے شی او د لوږې نه یې طاقت جواب ورکړی او د تندې نه یې رنگ زېر شی. ⑬ ترکان د لرگي ناپ واخلی. هغه په دې باندې کښې وهی، دا لرگي د خپل آوزار سره و تراشی او د یو بنی آدم شکل ترې نه جوړ کړی، چې د یو انسان په شان بنائسته صورت لری، د دې دپاره چې په یو بُت خانه کښې یې ولگوی. ⑭ کاریگر د دیار ونې ووهی چې د هغې نه کار واخلی، یا د ځنگل د څپړۍ ونه یا د دیار ونه خوښه کړی. یا هغه د نختر ونه وکړی او د باران سره دا را غټه شی. ⑮ یو کس به د ونې څه حصه د خشاک دپاره استعمال کړی او د څه حصې نه به یې اور بل کړی چې خپل ځان پرې تود کړی او روتی ورباندې پخه کړی. او دا هم یو حقیقت دے چې د څه حصې نه به یې یو بُت جوړ کړی او عبادت به یې کوی. ⑯ هغه د څه لرگو نه اور بل کړی، هغه ورباندې غوښه سره کړی، وې خوری او موږ شی. هغه ورباندې خپل ځان تود کړی او وائی، ”دا څومره تود او زبردست اور دے.“ ⑰ کوم لرگي چې پاتې شی نو د هغې نه یو بُت جوړ کړی او

بیا ورته هغه ټیټیری او عبادت یې کوی. هغه دې ته سوال کوی او ورته وائی، ”تہ زما خُدائی یې، تہ ما بچ کره.“ (۱۸) داسې خلقو ته هیڅ پته نه وی او نه په خه پوهیری. د هغوی په سترگو او زړونو باندې پرده پرته وی، نو په دې وجه نه هغوی خه وینی او نه په خه پوهیری. (۱۹) د بتانو جوړونکی دومره عقل او پوهه نه لری چې سوچ پرې وکړی چې، ”خه لرگی ما وسوزول. د خه سره مې روتی پخه کره او د دې په سکارو مې غوبسه سره کره او ومې خوړه. نو د دې پاتې لرگی نه به زه بت جوړوم او دې ته به زه سجده کوم؟“ (۲۰) دا داسې دی لکه چې څوک ایرې خوری. هغه خپلو کم عقلو سوچونو بې لارې کړی دے. هغه به په خپل زړه کبني دا خبره هم نه اچوی چې، ”زما په لاس کبني چې کوم بت دے هغه په ربتیا خُدائی نه دے.“

مالک خُدائی پیدا کوونکے او خلاصونکے دے

(۲۱) مالک خُدائی فرمائی، ”اے بنی اسرائیلو، دا خبره یاده ساتی، تاسو زما خدمت کوونکی یی. ما تاسو د دې دپاره پیدا کړی چې زما خدمت کوونکی یی، او زه به تاسو هیڅکله نه هېروم. (۲۲) ما ستاسو گناهونه د ورېځې په شان لرې کړی دی. ما ستاسو گناهونه داسې لرې کړی دی لکه چې نمر سخت دُهند لرې کوی. ما له راواپس شی، زه هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی.“ (۲۳) اے آسمانونو، د خوشحالی نه چغې ووهی، ځکه چې مالک خُدائی هر خه وکړل. د زمکې ژورو ځایونو، چغې ووهی. غرونو او د ځنگل هرې ونې، د خوشحالی نه چغې ووهی. مالک خُدائی خپل خلق بنی اسرائیلیان بچ کړل او خپله لوئی یې وښودله. (۲۴) مالک خُدائی ستاسو خلاصونکے فرمائی، ”زه هغه ذات یم چا چې تاسو پیدا کړی یی. زه مالک خُدائی یم، ما دا هر څیز پیدا کړی دے. ما په یواځې ځان په زمکه باندې آسمانونه ودرول، او زمکه مې پخپله خوړه کره. (۲۵) زه د دروغو نبوت کوونکی دروغژن ثابتوم، او د فالگرو نه کم عقلان جوړوم. زه د هوبنیارانو خلقو خبرې غلطی ثابتوم او د هغوی حکمت په کم عقلتوب بدلوم. (۲۶) زه د خپلو

خدمت کونکو پېشگويانې پوره کوم او د خپلو پېغمبرانو منصوبې سر ته رسوم. زه د يروشلم په حقله وایم چې خلق به بیا هلته اوسېږي، او د يهوداه ښارونو ته وایم چې دا به بیا جوړ شي. او دا به د کنډرو نه په ښارونو بدل شي. (٢٧) هم زه ژور سمندر ته حکم ورکوم چې، اوچ شه، زه ستا ژوروالې اوچوم. (٢٨) زه خورس ته وایم، ته زما شپون يې، ته به هغه کار کوې چې څه درته زه وایم يعنې، ته به حکم ورکړې چې يروشلم دې بیا جوړ شي او د خدای پاک د کور بنيادونه دې واچولې شي.

د خدای پاک د خورس مقررول

٤٥ (١) مالک خدای خپل غوره کړې شوې خادم خورس ته فرمائی، ”ما ستا ښې لاس نيولې دې، نو ځکه چې ته هر چرته ځې هلته به قومونه ستا تابع کړم، د بادشاهانو زور به ختم کړم، د ښارونو دروازې به ستا دپاره کولاو کړم او بندوم به يې نه. (٢) زه به په خپله ستا نه وړاندې ځم، او غرونه به درته هوار کړم. زه به د زېږو دروازې راوغورزوم او د دې د اوسپنې سيخونه به ټوټې ټوټې کړم. (٣) زه به تا له د تورې تيارې او د پټو ځايونو نه خزاني درکړم، نو بیا به تا ته پته ولگي چې زه مالک خدای يم، او چې د بنی اسرائیلو خدای پاک يم څوک چې تا ته په نوم آواز کوي. (٤) زما د خدمت کونکو او غوره کړې شوو بنی اسرائیلو د خاطره، زه تا ته په نوم آواز کوم او تا له مې د لوی عزت لقب درکړې دې، اگر چې ته ما نه پېژنې. (٥) زه مالک خدای يم، بل يو خدای هم نشته. زه تا له طاقت درکوم، اگر چې ته ما نه پېژنې. (٦) دا زه د دې دپاره کوم چې د دنيا د يو سر نه تر بل سره پورې هر چا ته پته ولگي چې زه مالک خدای يم او بل يو خدای هم نشته. (٧) زه رڼا او تياره دواړه پېدا کوم، سلامتی او بربادی دواړه زه راولم. زه، مالک خدای دا هر څه کوم. (٨) اې آسمانه باران ووروه او زمکه تازه کړه. اې وريځو، صداقت راوړوئ. زمکه دې دا جذب کړي چې خلاصون راوتوکيږي او دې سره صداقت هم راوتوکيږي. ما، مالک خدای دا پېدا کړی دی.

د پېدايښت او د تاريخ مالک خدائ

٩) په هغه باندې افسوس چې د خپل خالق سره جگړه کوي، هغه داسې دې لکه چې د

ماتو لوبنو يو ټيکرې وي. ولې خټه د کلال نه ټپوس کوي څه چې، ”تۀ څۀ جوړوې؟“
ولې ستا کوم جوړ شوي څيز ستا په حقله شکايت کوي څۀ؟ د هغه هيڅ اختيار نشته.

١٠) په هغه باندې افسوس چې خپل پلار ته وائي چې، ”زه دې ولې پېدا کړم؟“ يا خپلې

مور ته ووائي چې، ”تا ولې زۀ داسې جوړ کړم؟“ ١١) مالک خدائ، د بني اسرائيلو

مقدس ذات، کوم ذات چې هغوي پېدا کړي دي، هغه وائي، ”تاسو څنگه زما د بچو په

حقله ما نه ټپوس کولې شئ؟ څۀ چې ما جوړ کړي دي د هغې په حقله تاسو څنگه ما له

حکم راکولې شئ؟ ١٢) زۀ هغه ذات يم چا چې زمکه پېدا کړه، ما بني آدم پېدا کړل چې

هلته اوسېږي. ما د خپل طاقت په ذريعه آسمانونه خواره کړل، او هم ما په آسمان کښې

ټول ستوري جوړ کړل. ١٣) ما په خپله خورس راپاخولې دې چې واک اختيار په لاس

کښې واخلي او زما مقصد پوره کړي او کارونه سم کړي. زۀ به هم د هغه ټولې لارې

سېدها کوم. هغه به زما ښار بيا جوړ کړي، او زما خلق به د قېد نه آزاد کړي. هغه به دا

هر څۀ مفت کوي، نه به پېسې اخلي او نه تحفې.“ مالک خدائ رب الافواج دا فرمائلي

دي. ١٤) مالک خدائ فرمائي، ”د مصر او ايتھوپيا مال دولت به ستاسو وي، او د

سبائيانو لوړ لوړ سپري به ستاسو غلامان وي، هغوي به په تاسو پسې په زنځيرونو کښې

روان وي. هغوي به تاسو ته ټيټ شي او اقرار به وکړي چې، خدائ پاک ستاسو مل

دې، صرف هغه خدائ پاک دې. د هغه نه بغير بل خدائ نشته.“ ١٥) بې شکه تۀ هغه

خدائ يې څوک چې ځان پټ ساتي، اړې د بني اسرائيلو خدائ پاکه، خلاصونکيه. ١٦)

څوک چې بتان جوړوي نو هغوي به د شرم سره مخ شي، او هغوي ټول به سپک شي.

١٧) خو مالک خدائ د بني اسرائيلو ملک بچ کوي، د يو نه ختمېدونکي خلاصون سره.

او د دې خلق به کله تر آخره پورې هم بې عزته نه شي. ١٨) مالک خدائ فرمائي، ”زه

مالک خدائ يم، او بل يو خدائ هم نشته.“ څوک چې دا وائي هغه خدائ پاک دې. چا

چي آسمانونه پيدا ڪري دي، دا هغه ذات دے كوم چي زمڪه پيدا ڪره او جوړه پي ڪره، او زمڪه خوشي او شاره پاتي نه شوه بلڪي هغه دا د اوسبدلو قابله جوړه ڪره، چي ژوندے مخلوق په ڪبني اوسيري. مالڪ خدائ فرمائي، ”زه مالڪ خدائ يم ما نه غير بل مالڪ نشته. (۱۹) ما خه په پت خائ ڪبني پتي خبري نه دي ڪري. او نه مي بني اسرائيلو ته دا وييلي دي چي، ”بي شڪه ما ليوئ، خو تاسو به ما مومي نه.“ زه، مالڪ خدائ يم او زه ربتيا وايم، او خه چي صحيح وي نو زه د هغي اعلان كوم.“

معبودان د بابل حفاظت نه شي ڪولے

(۲۰) ”هغه ٽول خلق چي د بادشاه د زوال نه پس ژوندي پاتي يئ، راغوندي شي، خپل خانونه زما حضور ڪبني پيش ڪري. څوڪ چي خان سره د لرگي بتان گرځوي هغوي په هيخ هم نه پوهيري. چي كوم معبودان خلاصون نه شي وركولے نو د هغوي نه دعا وٺي غواړي؟ (۲۱) راشي او خپله مقدمه په عدالت ڪبني پيش ڪري، بي شڪه اول د يو بل سره مشوره وڪري. ڀر پخوا دا پيشگوئي چا وركري وه؟ وٺي ما مالڪ خدائ ڀره موده مخڪبني دا اعلان نه وو ڪري؟ ڇڪه چي بغير زما نه بل يو خدائ هم نشته. زه خلاصونڪے او صادق خدائ يم. زما نه بغير بل يو خدائ هم نشته. (۲۲) اے د ٽولي دنيا خلقو، اوس ما ته راوگرځي او خلاصون حاصل ڪري. صرف زه خدائ پاڪ يم او زما نه بغير بل يو خدائ هم نشته. (۲۳) زما وعده ربتيا ده، او زما وعده به نه بدليري. ما په خپل ذات باندې قسم خوړلے دے، چي هره يوه گوڍه به ما ته په سجده شي او هره ٽبه به اقرار وڪري. (۲۴) او وائي به چي فتح او طاقت صرف د مالڪ خدائ په ذريعه ملاويري، خو هغه ٽول څوڪ چي زما نه نفرت ڪوي نو هغوي به زما حضور ته راشي او شرم سره به مخ شي. (۲۵) خو د اسرائيل ٽول اولاد به د مالڪ خدائ په نظر ڪبني صادقان شي او په هغه به فخر ڪوي.“

د بابل د معبودانو بیل او نبو سرونه ښکته ؤو کله چې دوی راکوز کړې شول، او اوس هغه په ځناورو باندې بار دی، چې د ستړی شوو ځناورو دپاره بوج دے. دا دواړه معبودان تیت شول او پرمخې پر بوتل. هغوی د بوج جوړېدو نه بچ پاتې نه شول او اوس په خپله جلاوطن شول. (۳) ”اے د یعقوب اولاده، ما ته غوږ ونیسئ، اے په بنی اسرائیلو کښې زما باقی پاتې شوو ټولو خلقو. د مور د خبټې نه ما ستاسو پالنه کړې ده، چې کله تاسو پیدا شوی یی نو د هغې وخت نه زه په تاسو پام کوم. (۴) زه ستاسو خدای پاک یم او زه به ستاسو ساتنه کوم چې تاسو بوډاگان او سپین سړی هم شئ. نو ما تاسو پیدا کړی یی او ستاسو خیال به ساتم، زه به ستاسو ملاتړ یم او تاسو به بچ کوم.“ (۵) مالک خدای فرمائی، ”تاسو به ما د چا سره برابر وی؟ زما په شان بل څوک شته څه؟ (۶) خلق خپلې کڅوړې کولاو کړی او سره زر ترې نه غورزوی، هغوی په تله سپین زر تلی. هغوی زرگر له پېسې ورکړی چې یو بُت ورله جوړ کړی، او بیا ورته تیتیری او عبادت یې کوی. (۷) هغوی دا خپلو اوږو ته اوچت کړی او یو خوا او بل خوا یې وړی راوړی، او بیا په یو ځای کښې یې کېږدی او هلته ولاړ وی، خو چې چرته وی نو د هغه ځای نه حرکت نه شی کولے. که څوک دې ته په چغو فریاد وکړی، نو دا جواب نه ورکوی او نه هغه کس د مصیبت نه بچ کولے شی. (۸) اے گناهکارانو، دا یاد ساتئ، او چې ما څه کړی دی هغه مه هېروئ. (۹) هغه رایاد کړئ چې ډېره موده مخکښې شوی ؤو، ځکه چې صرف زه خدای پاک یم او زما په شان بل هیڅ څوک هم نشته. (۱۰) د شروع نه ما د انجام پېشگوئې ورکوله، ما ډېر پخوا وئیلی دی چې څه کېدونکی دی. ما وئیل چې زما منصوبې به نه ناکامه کېږی، او چې زه به هغه هر یو کار کوم چې ما یې اراده کړې وه. (۱۱) زه د نمرخاته طرف نه یو ښکاری مارغه راغوارم، د لرې ملک نه به یو داسې سړی راشی چې زما منصوبه به پوره کوی. څه چې ما وئیلی دی زه به هغه سر ته رسوم. او چې کومه منصوبه ما جوړه کړې وی هغه به سر ته رسوم. (۱۲) اے

ضدی خلقو، ما ته غور ونیسئ څوک چې د خلاصون نه ډېر لرې یئ. ﴿١٣﴾ ما خپل خلاصون نزدې راوړے دے، هغه لرې نه دے. زما خلاصون راتلو کښې به وخت نه لگی. زه به یروشلم بچ کړم او بنی اسرائیلو ته به خپل شان او شوکت وښایم.“

د بابل سره عدالت کېدل

٤٧ ﴿١﴾ اے د پېغلي په شان بابل، د خپل تخت نه راکوز شه، او په زمکه په خاورو کښې کښېنه. ځکه چې ستا په تخت د ناستې وخت ختم دے. اے بابل، ته به بیا د شهزادګۍ په شان نرم او نازک نه یې. ﴿٢﴾ د ژرندې کانې واخله او اوږه مېده کړه. نقاب لرې کړه، خپلې ښائسته جامې وياسه، پښې اوچتې کړه چې د نهرونو نه پورې وځي. ﴿٣﴾ خلق به تا وګوري چې برېښي، هغوی به ستا شرمګاه وګوري. زه به بدله واخلمه او هيڅ څوک به نه پرېږدم. ﴿٤﴾ د بنی اسرائیلو مقدس ذات مونږ په بيعه اخستی یو، د هغه نوم مالک خدای رب الافواج دے. اے د بابليانو لورې، په تياره کښې خاموش کښېنه، نور به تا ته څوک د قومونو ملکه نه وائی. ﴿٥﴾ زه خپلو خلقو ته غصه وم، ما هغوی له داسې سزا ورکړه چې تا ته مې حواله کړل. او تا په هغوی باندې هيڅ رحم ونه کړو، او په بوډاګانو دې هم ډېر دروند بوج کېښودو. ﴿٦﴾ تا وئیل، ”زه به همېشه ملکه یم.“ او هيڅکله دې فکر نه دے کړے او نه دې د دې په انجام باندې غور وکړو. ﴿٧﴾ نو اوس دا خبره واوړه، اے د عبش سره مينه لرونکې، ته خپل ځان محفوظ گڼي او وائی، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته. زه به نه کله کونډه شم او نه بې اولاده.“ ﴿٨﴾ خو په يوه لحظه او هم په يوه ورځ کښې به دا دواړه کارونه درسره وشي. ته چې هر څومره د جادو نه کار واخلي، خو ستا خاوند او بچي به ختم شي. ﴿٩﴾ تا خپل ځان په بدعملۍ کښې محفوظ وگڼلو، ستا خیال دا وو چې هيڅ څوک دې نه وینی. خپل حکمت او پوهې ته بې لارې کړې، او تا د خپل ځان سره ووئیل چې، ”هم زه یم. او زما نه بغېر بل څوک نشته.“ ﴿١٠﴾ داسې افت به په تا راشي، چې ستا یو جادو منتر به هم دا منع کولے

نہ شی. تباہی به په تا باندې راشی او هیڅ منبسته به دا بندولے نه شی. وبا به په تا باندې ناڅاپه راشی، او تہ به د هغې دپاره تیاره نه یی. (۱۲) خپل جادو او کوډې ځان سره وساته، تا د وړوکوالی نه دا استعمال کړی دی. کېدے شی چې دا ستا دپاره مددگار ثابت شی، او تہ په دې خپل دشمنان وپروی. (۱۳) تا له چې کومې مشورې درکړے کپړی نو د هغې نه تہ سترے یی. ستا نجومیان چرته دی، چې ستورو ته گوری او میاشت په میاشت پېشگوډیانی کوی؟ هغوی دې راشی او څه چې کېدونکی دی تا دې د هغې نه بچ کړی. (۱۴) هغوی په اور کېنې د سوزېدونکی بوسو په شان دی چې خپل ځان د دې د لمبو نه نه شی بچ کولے. دا به د سکرو اور نه وی چې انسان ورته کېنې او ځان گرم کړی. (۱۵) هغوی به تا مایوسه کړی، چا سره چې تہ د ځوانی نه په وفاداری چلېدلے یی. هر یو به درنه په خپله مخه لار شی، او داسې به هیڅ څوک پاتې نه وی چې تاسو بچ کړی.

خدای پاک د راتلونکی وخت مالک دے

۴۸ (۱) اے د یعقوب خاندانه، دا خبره واورئ، تاسو چې د بنی اسرائیلو په نامه یادېږئ او د یهوداه اولاد یئ، او تاسو چې د مالک خدای په نوم قسم خورئ او د بنی اسرائیلو خدای پاک ته آواز کوئ، خو نه په کېنې اخلاص شته او نه سمه طریقه. (۲) تاسو د مقدس ښار اوسېدونکی یئ او وایئ چې تاسو د بنی اسرائیلو په خدای پاک باور کوئ، د چا نوم چې مالک خدای رب الافواج دے. هغه فرمائی، (۳) ”ما ډېر پخوا پېشگوډی کړې وه چې څه به کپړی، او بیا مې ناڅاپه هم دغه شان وکړل، او زما ټولې پېشگوډیانی رښتیا شوې. (۴) ما ته پته وه چې تاسو به څومره ضدیان یئ، ستاسو د مری رگونه به د اوسپنې په شان کلک او ستاسو تندې به لکه د مټکور غوز په شان وی. (۵) نو ما ډېر پخوا ستاسو د راتلونکی وخت پېشگوډی وکړه، د حالاتو بیان مې د وړاندې نه وکړو، د دې دپاره چې تاسو دا دعوی ونه کړئ چې ستاسو بتانو او تراشلے شوو

مجمسو د دې حُکم کړې وو. (٦) ما چې د خه پېشگوئي کړې وه نو هغه هر خه شوی دی، خو تاسو د هغې منلو نه انکار وکړو. اوس به زه تاسو ته د نوو خبرو په حقله ووايم، دا هغه رازونه دی چې تاسو تر اوسه پورې نه دی اورېدلی. (٧) په تېره زمانه کښې داسې خه نه و شوی، بلکې هم اوس اوس دا ستا په علم کښې راغلل. داسې حکه وشول چې تاسو ونه شئ وئيلې، چې مونږ ته مخکښې نه د دې پته وه. (٨) ما ته پته وه چې تاسو ناقابل اعتماد یئ، حکه چې تاسو د وړوکوالی نه په باغيانو مشهور وئ. او هم دا وجه ده چې تاسو هيڅکله د دې په حقله نه دی اورېدلی، او دا حکه د دې يوه خبره هم ستاسو غوږونو ته نه ده رارسېدلې. (٩) زما د نوم د خاطره زه خپله غصه په قابو کښې ساتم، زما د ثناء صفت د خاطره زه خپل حان ستاسو د تباهی نه را ايساروم. (١٠) ما تاسو صفا کړی یئ، خو داسې نه لکه چې سپين زر صفا کيږی، بلکې ما تاسو صفا کړی یئ، د مصيبت په بتی کښې مې آزمائلی یئ. (١١) زه چې خه کوم نو هغه زه د خپل خاطر په وجه کوم، زه نه غواړم چې زما د نوم بې عزتی وشی او نه به په خپل جلال کښې چا له برخه ورکړم، دا به زما وی او صرف زما به وی.

مالک خدای د بنی اسرائیلو خلاصونکې دے

(١٢) ”اے بنی اسرائیلو، زما غوره کړې شوو، ما ته غوږ ونیسئ. صرف زه خدای پاک يم، زه اولين او آخري يم. (١٣) ما په خپل لاس باندې د زمکې بنيادونه لگولی دی او زما بنی لاس آسمانونه خواره کړی دی. کله چې زه آواز ورکړم نو دوی ټول یو حای حاضر شی. (١٤) ټولو خلقو، راغونډ شئ او واورئ. په معبودانو کښې کوم یو د دې پېشگوئي ورکړې ده؟ ما چې کوم سرې خوښ کړې دے هغه به په بابل حمله وکړی، او د بابليانو خلاف به خپل زور استعمالوی. (١٥) زه هغه څوک يم چې هغه ته مې آواز وکړو او راومې غوښتلو، د هغه مې لارښودنه وکړه او هغه به کاميابيږی. (١٦) نو اوس ما له رانزدې شئ او چې زه خه وایم هغې ته غوږ ونیسئ. ما د شروع نه صفا خبره کړې ده،

او ما همپشه خپله خبره رښتیا کړې ده.“ او زه اوس مالک خدای تعالی د خپل روح سره رالېږلې يم.

۱۷ د بنی اسرائیلو مقدس ذات، مالک خدای ستاسو خلاصونکې فرمائی، ”زه مالک خدای ستاسو خدای پاک يم، هغه ذات چې ستاسو د خپلې فائدي دپاره تاسو ته ښودنه کوی او هغه لار درته ښائی چې په کومه باندې درله تلل په کار دی. ۱۸ خو که صرف تاسو زما حکمونو ته پام کړې وې. نو ستاسو امن به لکه د سیند په شان وو، او ستاسو صداقت به د سمندر د چپو په شان وو. ۱۹ ستاسو اولاد به د شگو په شان پېر او بې شمېره وې، او ما به هیڅ امکان نه وې پرېښې چې د هغوی نام و نشان زما د وړاندې نه ختم شی.“ ۲۰ د بابل نه ووځئ. او د بابلیانو نه وتښتئ. د خوشحالی سره د دې خبر چغه ووهئ، او د دنیا تر گټ گټه پورې دا خبره مشهوره کړئ چې، ”مالک خدای خپل خدمت کوونکی بنی اسرائیلان بچ کړی دی.“ ۲۱ کله چې مالک خدای خپل خلق په خشکه صحرا کښې روان کړل، هغوی د تندې په وجه د تکلیف سره مخ نه شول. د هغوی دپاره یې د گټ نه اوبه راوویستلې، هغه گټ په مینځ بېل کړو او اوبه ترې نه راوبهېدلې. ۲۲ مالک خدای فرمائی، ”د شریانو دپاره سلامتی نشته.“

بنی اسرائیلان، د قومونو دپاره رڼا

۴۹ ۱ اې لړې قومونو، ما ته غوږ ونیسئ، اې هغه خلقو، چې لړې اوسېږئ. زما د پیدا کېدو نه مخکښې مالک خدای زه خوښ کړم او زه یې خپل خدمت کوونکې مقرر کړم. ۲ هغه زما خبرې د تورو په شان تېرې کړې. او د خپل لاس د سوری لاندې یې پټ کړم، هغه زه د غشی په شان تېره کړم او په خپل د غشو تیلی کښې یې پټ وساتلم. ۳ هغه ما ته وفرمائیل چې، ”ته زما خدمت کوونکې بنی اسرائیل یې، ستا په وجه به زما نوم ته جلال ملاوېږی.“ ۴ خو ما ووئیل چې، ”زما محنت بې فائدي دې، ما خپل

طاقت بې فائدي او بې مقصده ضائع كړې دې، خو يقيناً چې زما حق مالک خدائ سره دې او زما خدائ پاک به ما له اجر راکړي.“ (٥) خو زما د پېدا کېدو نه مخکېني، مالک خدائ زه مقرر کړم، هغه زه د دې دپاره خپل خدمت کوونکې جوړ کړم چې د هغه خلق واپس راولم، او دا چې بنی اسرائیلیان د هغه د حضور وړاندې راغونډ کړم. مالک خدائ ما له عزت راکوي، او هغه ما له طاقت راکړې دې. (٦) هغه فرمائي، ”زما خدمت کوونکيه، زه ستا دپاره يو لوی مقصد لرم. ته به نه صرف هغه بنی اسرائیلیان بحال کړې چې کوم ژوندي پاتې دي، بلکې زه به تا د قومونو دپاره رڼا وگرځوم نو چې دغه شان ته زما خلاصون ټولې دُنیا ته ورسوي.“ (٧) د بنی اسرائیل مقدس ذات او خلاصونکې هغه چا ته وائي چې د چا نه سخت نفرت شوې دې، د چا نه چې قومونو نفرت کړې دې چې دې د حکمرانانو خدمت کوونکې دې، ”بادشاهان به تا وگوري او د عزت نه به درته پاڅيري، شهزادگان به هم وگوري، او هغوی به تا ته د عزت نه ټيټيري. دا ځکه چې مالک خدائ خپل خدمت کوونکې خوښ کړې دې، د بنی اسرائیلو مقدس ذات خپلې وعدي پوره کوي.“

د يروشلم بحال کېدل

(٨) مالک خدائ فرمائي، ”کله چې ستاسو د بچ کېدو وخت راغلو، نو ما په تاسو نظر وکړو او د مدد دپاره مې ستاسو فرياد واورېدو. زه به ستاسو حفاظت او ساتنه وکړم او ستاسو په ذريعه به د ټولو خلقو سره يو لوظ وکړم. او زه به يو ځل بيا تاسو په هغه ملک کېني آباد کړم کوم ملک چې اوس شاړ او ويجاړ پروت دې. (٩) زه به قېديانو ته ووايم چې، تاسو آزاد يئ. او څوک چې په تياره کېني وي نو هغوی ته به ووايم چې، رڼا له راوځي. هغوی به د هغه گڼو په شان وي چې د غرونو په غونډو کېني څرپري، (١٠) هغوی به هيڅکله نه اوري شي او نه به کله تزي شي. د نمر او د صحرا گرمي به هغوی نه تنگوي، د هغوی مشري به هغه ذات کوي چې څوک د هغوی سره مينه کوي. او هغه به

يي د اوبو چينو له بوځي. (۱۱) زه به په غرونو کښي يو لوی سړک جوړ کړم او د خپلو
 خلقو دپاره به يوه لار جوړه کړم چې په هغې به منزل کوي. (۱۲) گورئ زما خلق به د لرې
 لرې نه راځي، د شمال طرف او د نمرپرېواته طرف نه، او د سينم نه به راځي. (۱۳) اے
 آسمانه، د خوشحالي چغې وهه. اے زمکې، خوشحالي وکړه. اے غرونو، د خوشحالي
 سندري ووايئ. ځکه چې مالک خدائ خپلو خلقو له تسلي ورکړې ده، او هغه به په خپلو
 کړېدلو خلقو رحم وکړي. (۱۴) خو د يروشلم خلقو ووئيل، ”مالک خدائ مونږ پرېښي
 يو. او هغه مونږ هېر کړي يو.“ (۱۵) ”هيڅکله نه. يو مور خپل د پيو ماشوم هېرولې شي
 څه؟ او چې کوم بچي ترې نه پيدا شوي وي نو د هغه سره به مينه نه کوي څه؟ که يوه
 مور خپل بچي هېر هم کړي، خو زه به تاسو هيڅکله هم هېر نه کړم. (۱۶) گوره ما ستا
 نوم د خپلو لاسونو په تلو باندې ليکلي دي، او ستا دېوالونه همېشه زما په وړاندې دي.
 (۱۷) څوک چې تا بيا آبادول غواړي نو هغه زر واپس راروان دي، او چا چې ته تباہ
 کړي يې نو هغوی درنه ځي. (۱۸) گېرچاپېره نظر وگرځوه او وگوره. ستا خلق
 راغونډيري او هغوی کورونو ته راروان دي. مالک خدائ فرمائي چې زما دې په خپل
 ذات قسم وي، هغوی به تا ته داسې راغونډ شي لکه څنگه چې په ناوې کالي امبار وي.
 (۱۹) ستا ملک تباہ شوي وو او وران ويجاړ وو، خو اوس چې څوک د اوسېدو دپاره
 ورله راروان دي، نو دا ملک به د هغوی د اوسېدو دپاره ډېر وړوکه وي. او چا چې
 تاسو په کنډرو کښي پرېښودئ نو هغوی به ستاسو نه لرې وي. (۲۰) ستاسو کوم خلق
 چې په جلاوطني کښي پيدا شوي وو نو هغه خلق به يوه ورځ تا ته ووايي، دا ملک خو
 وړوکه دي، مونږ ته نوره زمکه په کار ده. (۲۱) بيا به ته په خپل زړه کښي ووايي، دا
 دومره بچي ما له چا راکړل؟ زما بچي خو ختم شوي وو او نور بچي مې نه کېدل. زه
 جلاوطن کړي شوي وم او شپلې شوي وم، دا بچي ما له چا راکړل؟ زه خو يواځې
 پاتې وم، دا بچي د کوم ځاي نه راغلل؟“ (۲۲) خدائ تعالي داسې فرمائي، ”گورئ، زه به
 قومونو ته اشاره وکړم، او هغوی به ستاسو زامن په غېږ کښي او ستاسو لويه په اوږو
 کورونو ته راولي. (۲۳) بادشاهان به ستاسو دپاره د پلارانو په شان وي او ستاسو خيال

به ساتی، او د هغوی ملکی به ستاسو او ستاسو د بچو دپاره د میندو په شان وی. هغوی به ستاسو په وړاندې ټیټ شی او ستاسو په پښو دوړې به څټی، نو بیا به تاسو ته پته ولگی چې زه مالک خدای یم، هر څوک هم چې زما د مدد په طمع وی نو هغه به نه شرمیږی. (۲۴) څوک د جنگیالی نه مال غنیمت اخستلې شی څه؟ یا څوک د یو ظالم کس نه قیدیان خلاصولې شی څه؟ (۲۵) خو مالک خدای وفرمائیل، ”یقیناً چې د جنگیالی نه به قیدیان بوتلې شی، او د ظالم کس مال غنیمت به ونیولې شی. هر څوک هم چې تا سره جنگ کوی نو زه به هغوی سره جنگ کوم، او هم زه به ستا د بچو حفاظت کوم. (۲۶) چا چې په تا ظلم کړې دې زه به په هغوی باندې د هغوی خپله غوښه وخوروم، هغوی به د خپلې وینې په څښلو سره د میو په شان په نشه کښې وی. نو داسې به بیا ټولو انسانانو ته پته ولگی چې زه مالک خدای یم، زه هغه ذات یم څوک چې تاسو بچ کوی او تاسو آزادی او د بنی اسرائیلو طاقتور ذات یم.“

د مالک خدای د سزا ورکولو طاقت لرل

۵۰ (۱) مالک خدای فرمائی، ”د یهوداه خلقو راشی، او ما ته هغه طلاق نامه وښایئ چې ما ستاسو مور له ورکړې وه او ستاسو مور مې پرېښوده. هغه طلاق نامه چرته ده؟ او یا ما ته هغه قرض ورکونکې وښایئ چې ما د خپل قرض په وجه تاسو ورته حواله کړی وی هغه چرته دې؟ گورئ هم ستاسو د خپلو گناهونو له وجې خرڅ کړې شوئ او ستا د خپلو گناهونو په وجې ستاسو مور وشړلې شوه. (۲) چې زه راغلم نو څوک هم نه وو، ولې؟ چې ما آواز وکړو نو چا هم جواب رانه کړو، ولې؟ ولې زما لاس دومره کمزورې وو څه چې تاسو مې خلاصولې نه شوئ؟ ولې زه دومره کمزورې یم څه چې تاسو بچ کولې نه شم؟ زما یو حکم سره سمندر اوچ شی او سیندونه په صحرا بدل شی، او بغیر اوبو نه کبان مړه شی او هر طرف ته بدبوی خوره شی. (۳) هم زه آسمان باندې توره کپړه اچوم او هم زه هغې ته د غم جامې اچوم.“

د مالک خدائ د خدمت کوونکی تابعداری

﴿٤﴾ خدائ تعالیٰ ما له د یو اُستاز ژبه راکړې ده، د دې دپاره چې سترو خلقو له تسلی

ورکړم. هر سحر هغه ما پاڅوی او هغه زما په زړه کښې دا جذبه اچوی چې د هغه

ښودنې ته غوږ ونیسم. ﴿٥﴾ خدائ تعالیٰ ما ته صفا وینا کړې ده، او ما د هغه نه

سرکشی نه ده کړې او نه د هغه نه اورېدلې یم. ﴿٦﴾ چا چې زما وهل غوښتل ما هغوی

ته خپله ملا وړاندې کړه، چا چې زما نه رېره ویستله ما هغوی ته خپل مخ وړاندې کړو.

ما د هغوی د بې عزتۍ او توکاپو نه خپل مخ نه دې پټ کړې. ﴿٧﴾ خو خدائ تعالیٰ زما

مدد کوی نو زما بې عزتۍ به نه کیږی. ما د هغه د مرضۍ پوره کولو کلکه اراده کړې ده.

ما ته پته ده چې زه به د شرم سره نه مخ کېږم. ﴿٨﴾ څوک چې ما ته صداقت ښائی هغه

نزدې دې، څوک دا جرأت کولې شی چې په ما الزامونه ولگوی؟ زما مخالف چرته دې

چې په ما الزام ولگوی. هغه دې رامخامخ شی. ﴿٩﴾ هم خدائ تعالیٰ زما ملگرتیا کوی،

نو څوک به ما مجرم ثابت کړی؟ په ما باندې ټول الزام لگوونکی به ورک شی هغوی به

داسې ختم شی لکه چې کپړه چینجو خوړلې وی. ﴿١٠﴾ په تاسو کښې څوک د مالک

خدائ نه یربړی او د هغه د خدمت کوونکی آواز منی؟ څوک چې په تیاره کښې روان وی

هیڅ رڼا ورسره نه وی خو بیا هم دې د هغه ایمان په مالک خدائ وی او د هغه توکل دې

په خدائ پاک باندې وی. ﴿١١﴾ خو تاسو خلق څوک چې خپل ځانونه بلو غشو سره

وسله بند کړئ، نو هم د خپل اور د شغلو په رڼا کښې لاړ شئ. زما د لاس نه به تاسو ته

هم دا اجر ملاوېږی، تاسو به سخت درد کښې راپرېوځئ.

د یروشلم دپاره د تسلی خبرې

﴿١﴾ ”ما ته غوږ ونیسئ، څوک چې صداقت غواړئ، او د مالک خدائ لټون

کوی. د هغه گټ په حقله سوچ وکړئ د کوم نه چې تراشله شوی یئ، د هغه کان په

حقله سوچ وکړئ چې د کوم نه تاسو راويستلئ شوی یئ. (۲) د خپل پلار نيکه ابراهيم او مور ساره په حقله سوچ وکړئ، چې تاسو يې زيږولی یئ. کله چې ما ابراهيم راوغوښتلو، نو هغه بې اولاده وو، خو ما هغه له برکت ورکړو او ډېر اولاد مې ورکړو. (۳) يقيناً چې مالک خدای به بيا صيون له تسلي ورکړی. او د هغې په ټولو کنډرو به ترس وکړی. د هغې صحرا به د باغ عدن په شان گلستان کړی، د هغې بنجره زمکه به د مالک خدای د باغ په شان شی. هلته به خدا او خوشحالی وی، او د ثناء صفت او د شکرانې حمدونه به وئيلئ شی. (۴) زما خلقو بنی اسرائیلو، ما ته غوږ ونیسئ، زه چې خه وایم هغې ته توجو وکړئ، زه به قومونو ته خپل تعلیمات وښایم، زما انصاف به د هغوی دپاره رڼا وی. (۵) زما رحم او انصاف زر راروان دی. زما خلاصون په لاره دے. زما مضبوط لاس به قومونو له انصاف راوړی. لرې ملکونه زما انتظار کوی، هغوی په دې طمع دی چې بچ یې کړم. (۶) بره آسمان ته وگورئ، او لاندې زمکې ته وگورئ. آسمانونه به د لوگي په شان ورک شی، او زمکه به د زړې چرپې په شان ورسته شی، او د دې ټول خلق به د مچانو په شان مړه شی. خو زما خلاصون به د همېشه دپاره وی، او زما صداقت به هیڅکله نه ختمیږی. (۷) اے هغه خلقو چې څوک په صداقت پوهېږئ، ما ته غوږ ونیسئ، اے هغه خلقو چې د چا په زړونو کښې چې زما تعلیم اچولئ شوی دے. کله چې خلق په تاسو پورې خدا کوی یا ستاسو بې عزتی کوی، نو مه یرېږئ، (۸) ولې چې چینجی به هغوی لکه د کپړې په شان وخورئ، او چینجی به یې لکه د وړې په شان وخورئ. خو زما صداقت به تر همېشه پورې وی، او زما خلاصون به تر ټولو نسلونو پورې قائم وی. (۹) اے مالک خدایه، پاڅه. وینن شه او زمونږ مدد وکړه. د خپل طاقت نه کار واخله او مونږ بچ کړه، خپل طاقت داسې استعمال کړه لکه څنگه دې چې مخکښې استعمالولو. دا ته وې چې سمندری بلا راحب دې ټوټې ټوټې کړه. (۱۰) دا هم ته وې چې سمندر دې اوچ کړو او په اوبو کښې دې لار جوړه کړه، نو چې هغه څوک په دې ژور سمندر کښې تېر شی چې کوم دې بچ کول. (۱۱) د چا فدیة چې مالک خدای ورکړې ده نو هغوی به راوایس شی، او څنگه چې صيون ته ننوځي نو

د خوشحالی نه به چغې وهی او سندرې به وائی. هغوی به د همپشه دپاره خوشحاله وی، او د غم او پرېشانی نه به په امن وی. ﴿۱۲﴾ ”زه، صرف زه تاسو له تسلی درکوم. نو بیا تاسو د انسانانو نه ولې یرپرئ، چې هغوی د واپسو نه هم زر فنا کیری؟ ﴿۱۳﴾ تاسو هغه مالک خدای هېر کړی دے چا چې پیدا کړئ، چا چې آسمانونه خواره کړل او چې د زمکې بنیادونه یې ولگول؟ تاسو هر وخت د هغه خلقو نه ولې په یره کبني یئ څوک چې د غصې نه په تاسو باندې ظلم زیاتے کوی، څوک چې ستاسو د تباہ کولو دپاره تیار دی؟ اوس د هغوی غصه چرته ده؟ ﴿۱۴﴾ قېدیان به زر راخلاص شی، هغوی به په قېدخانه کبني نه مری او د هغوی سره به د خوراک کمے نه وی. ﴿۱۵﴾ زه مالک خدای ستاسو خدای پاک یم، سمندر ما راپاخولو او د دې چې مې غضبناکې کړې. زما نوم مالک خدای رب الافواج دے. ﴿۱۶﴾ ما خپل کلام ستاسو په ژبه گویا کړو، او د خپل لاس د سوری لاندې مې تاسو پټ کړئ، آسمانونه مې خواره کړل او د زمکې بنیادونه مې کبنيودل، او ما یروشلیم ته وفرمائیل، تاسو زما خلق یئ.“

د یروشلیم د مشکلاتو ختمېدل

﴿۱۷﴾ ویس شه. ویس شه. پاڅه ودرېره اے یروشلیمه. تا د مالک خدای د لاس نه هغه جام څښلے دے کوم چې د هغه د غصې نه پک وو، دا جام تا تر آخری قطرې پورې وڅښلو کوم چې د نشه ورو شرابو نه پک وو. ﴿۱۸﴾ ستا چې څومره زامن شوی دی په هغوی کبني یو هم نشته چې ستا رهنمائی وکړی، تا چې څومره زامن لوی کړی دی په هغوی کبني یو هم نشته چې تا د لاس نه ونیسی او بو دې ځی. ﴿۱۹﴾ په تا باندې دوه افتونه راغلې دی یعنې تباہی او بربادی، جنگ او قحط. خو څوک پاتې دی چې تا سره همدردی وکړی؟ او څوک پاتې دې چې تا له تسلی درکړی؟ ﴿۲۰﴾ ستا خلق د کمزوری د وجې نه په هره کوڅه کبني غورزېری، هغوی بې مددگار لکه د هوسی په شان په جال کبني انبستی دی. او د مالک خدای غضب په هغوی نازل دے او خدای پاک هغوی رټلی

دی. (۲۱) اے تاسو چي په مصيبت کښې گڼر يئ واورئ، څوک چي په نشه کښې يئ خو د ميو له وجې نه نه. (۲۲) مالک خدائ ستاسو خدائ پاک چي د خپل قوم دپاره جنگيږي داسې فرمائئ، ”گورئ، ما دا د نشه ورو شرابو نه پک جام ستاسو د لاس نه لرې کړئ دے، نو تاسو به نور زما د غصې د جام نه نه څښئ. (۲۳) دا به زه هغه خلقو له ورکړم چا چي په تاسو باندې ظلم زياتے کولو، هغه خلقو له چا چي تاسو په کوڅو کښې څملولئ او پښې به يې درباندي کېښودې او په تاسو به گرځېدل.“

د خدائ پاک د يروشلم بچ کول

۵۲ (۱) اے يروشلمه، پاڅه، وپښ شه. خپلې د طاقت جامې واغونده. اے مقدسې ښاريې، د شان او شوکت والا جامې واغونده. ناسته او ناپاک خلق به هيڅکله ستا په دروازو بيا درننه نه وځي. (۲) اے يروشلمه، د ځان نه خاورې وڅنډه او پاڅه او په تخت کېښنه. اے د صيون قېد شوې لورې، د غلامۍ زنځيرونه د خپلې غاړې نه وشلوه. (۳) مالک خدائ فرمائئ، ”کله چي تاسو غلامان شوي، نو ستاسو په سر پېسې نه وې ورکړې شوې، او چي کله تاسو آزادولې شي نو ستاسو په سر به پېسې نه شي ورکولې.“ (۴) مالک خدائ تعالی فرمائئ، ”پره موده وړاندې زما خلق مصر ته د څه مودې دپاره لارل، خو اوس اسوريان بغېر د څه وجې په هغوي باندې ظلم زياتے کوي.“ (۵) مالک خدائ فرمائئ، ”او په بابل کېښې هم هغه کار شوې دے يعنې، زما خلق قېديان دي او د هغوي په سر هيڅ پېسې نه دي ورکړې شوې. څوک چي په هغوي حکومت کوي نو هغوي هر وخت زما د نوم سپکاوې کوي. (۶) نو داسې به زما خلقو ته زما د نوم پته وي، او داسې به هم په هغه ورځ هغوي ته پته ولگي چي هم زه کلام کوم او زه حاضر يم.“ (۷) د هغوي قدمونه څومره ښکلې دي چي په غرونو باندې روان دي او زېرې راوړي. ځکه چي هغه به د امن و امان پېغام او د خلاصون اعلان کوي، او صيون ته به وائي، ”ستا خدائ پاک بادشاه دے.“ (۸) څوک چي د ښار حفاظت کوي

نو هغوی د خوشحالی چغی وهی، هغوی په خپلو سترگو باندې گوری چې مالک خدای صیون ته واپس راروان دے. (۹) اے د یروشلم کنډرو، په یو خای د خوشحالی سندرې ووايئ. مالک خدای به خپل ښار بچ کړی او خپلو خلقو له به تسلی ورکړی. (۱۰) مالک خدای به د خپل مقدس طاقت نه کار واخلی، خدای پاک به خپل خلق بچ کړی، او ټول قومونه او ټوله دنیا به په خپلو سترگو دا وگوری. (۱۱) خئی، خئی، د دغه خای نه خئی. چې یو ناپاک خیز له هم لاس ورنه وړی، څوک چې د مالک خدای د کور سامان وړی تاسو خپل ځانونه پاک وساتئ او لار شی. (۱۲) ضروری نه ده چې تاسو په منډه لار شی، او نه تاسو ته اچانک د تېښتې ضرورت شته، ولې چې مالک خدای به ستاسو نه وړاندې خئی، د بنی اسرائیلو خدای پاک به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوی.

کړېدلې خدمت کونکې

(۱۳) گوری، زما خدمت کونکې به په خپل کار کښې کامیاب شی، د هغه به ډېر زیات عزت کپړی. (۱۴) خو کله چې یې هغه ولیدو نو ډېر خلق حېران شول، د هغه شکل صورت داسې خراب وو چې هغه د نورو انسانانو په شان نه ښکارېدو. (۱۵) اوس به ډېر قومونه هغه ته حېران شی، او د هغه په وړاندې به د بادشاهانو د خولې نه خبرې نه وخی. ځکه چې هغوی به هغه څه وگوری چې د څه ورته وئیلې شوی نه وی، او هغوی به په هغه څه پوهه شی د څه چې یې اورېدلی نه وی.

۵۳ (۱) زمونږ په پېغام چا یقین کړے دے؟ مالک خدای خپل قوت په چا ظاهر کړے دے؟ (۲) د مالک خدای په وړاندې زما خدمت کونکی داسې وده وکړه لکه څنگه چې یو نرم تبغ په زمکه جرړې نیسی. هغه څه شان شوکت او حسن نه لرلو چې د هغې په وجه مونږ ورباندې پام کړے وے. او نه په کښې څه داسې کشش وو چې مونږ یې متاثره کړې وے. (۳) خلقو هغه ته سپک وکتل او هغه یې رد کړو، هغه د درد او

کراؤ سره مخ شو. او خلقو به هغه ته دومره سپک کتل چي مخ به يي تربنه اړولو. مونږ د هغه هيڅ قدر نه کولو. ﴿٤﴾ خو بي شکه چي هغه زمونږ بيماري او کمزوري اوچتي کړي. خو بيا هم زمونږ دا خيال وو چي هغه له سزا ورکړي شوه، او دا چي خدائ پاک هغه ووهلو او د هغه د گناهونو سزا يي ورکړه. ﴿٥﴾ خو زمونږ د گناه په وجه هغه زخمي شو، زمونږ د بغاوت په وجه هغه چخني کړي شو. چي کومه سزا ورکړي شوه نو د هغې په وجه مونږ ته شفا ملاو شوه، هغه چي کوم وهل وخورل نو د هغې په وجه مونږ روغ شو. ﴿٦﴾ مونږ ټول د ورکو گڼو په شان يو، مونږ د خدائ پاک د لارې نه اوږدې يو. هر يو کس په خپله مخه روان دے. خو بيا هم مالک خدائ زمونږ د ټولو گناهونه په هغه باندې واچول. ﴿٧﴾ هغه باندې ظلم زياتي وشو، خو هغه په خوله باندې هيڅ هم ونه وئيل. لکه چي يو گڼور د حلالولو دپاره بوتلې شي، لکه چي يوه گڼه د وړي کلولو والا په مخکښي خاموش وي، نو هم هغه شان هغه د خولې نه يوه خبره هم نه ويستله. ﴿٨﴾ هغه په دروغه مجرم وگرځولې شو او بوتلې شو. او هيچا د دې پرواه ونه ساتله چي هغه بي اولاده مړ شو، او هغه د ژوندو د زمکې نه لرې کړي شو. خو هغه زما د خلقو د گناه په وجه ووژلې شو. ﴿٩﴾ د هغوي اراده وه چي د بدعمله خلقو سره يي ښخ کړي، خو هغه د مالداره سړي په قبر کښي کېښودلې شو، خو هغه هيڅ جرم هم نه وو کړي او نه يي څوک دوکه کړي و. ﴿١٠﴾ خو دا د مالک خدائ رضا وه چي هغه ووهلې شي، او درد ورته ملاو شي. کله چي د هغه ژوند د گناه دپاره كفاره شي، د هغه به ډېر اولاد وي. هغه به يو اوږد عمر تېر کړي، او د هغه په ذريعه به د مالک خدائ مقصد پوره شي. ﴿١١﴾ کله چي هغه وگوري چي د هغه د مصيبت اوچتولو په وجه هغه څه حاصل کړي دي، نو هغه به مطمئن شي. زما صادق خدمت کوونکي به ډېر خلق صادقان کړي، ځکه چي هغه به د هغوي گناهونه اوچت کړي. ﴿١٢﴾ نو زه به هغه له د عزت مقام ورکړم، او زه به د زورورو سره مال غنيمت تقسيم کړم، ځکه چي هغه خپل ځان مرگ ته حواله کړو او هغه په باغيانو کښي حساب کړي شو. د ډېرو خلقو گناه يي واخستله او د بدعملو د گناه معافي يي وغوښتله.

۱) مالک خدائ فرمائی، ”اے شنڊې بنځي د چا چي اولاد نشته. د خوشحالي نه چڼي ووهه، د خوشحالي نه سندرې ووايه، ولې چي تا د ماشوم د راوړو درد نه دے تېر کړے. ولې چي د شنڊې بنځي بچي اوس د واده شوې بنځي نه زيات دي. ۲) تاسو چي په کومه خېمه کښي اوسېږئ هغه لويه کړئ او پردي يې خورې کړئ، بچت مه کوئ، د خېمي پري اوږده کړئ او موږي يې کلک کړئ. ۳) ځکه چي تاسو به خپل سرحدونه هر طرف ته خواره کړئ، ستاسو اولاد به قومونه فتح کړي او چي کوم ښارونه خوشي دي نو هغه به دوباره آباد کړي. ۴) یرېږئ مه، تاسو به نور د شرم سره نه مخ کېږئ. شرمېږئ مه، تاسو به نه بې عزته کېږئ. ته به خپل د ځوانۍ شرم هېر کړي او د کونډېدو رسوائی به ستا د ذهن نه ختمه شي. ۵) ځکه چي ستاسو خالق به ستاسو خاوند وي، د هغه نوم مالک خدائ رب الافواج دے. د بني اسرائيلو مقدس ذات ستاسو خلاصونکے دے، هغه د ټولې دنيا خدائ پاک دے. ۶) مالک خدائ به تاسو بيا راوغواړي داسې لکه چي خاوند ښځه پرېښي وي او سخته پرېشانه وي. تاسو د داسې بنځي په شان يئ چي ځوانه واده شوي وي او خاوند رد کړي وي. ستاسو خدائ پاک داسې فرمائي، ۷) د يوې لحظې دپاره ما تاسو پرېښودلئ، خو اوس ډېر لوی رحم سره به تاسو بيا راجمع کړم. ۸) ما د غصې په تاو کښي د لږ ساعت دپاره ستاسو نه مخ واړولو، خو زه به تل په مينې سره په تاسو رحم کوم.“ ستاسو خلاصونکے مالک خدائ داسې فرمائي. ۹) ”لکه څنگه چي د نوح په وخت کښي ما وعده کړې وه چي بيا به هيڅکله په زمکه داسې سېلاب نه راځي. نو هغسې ما قسم کړے دے چي زه به بيا تاسو ته نه غصه کېږم، او نه به تاسو رټم. ۱۰) اگر که غرونه لرې کړے شي او غونډۍ غېبې شي، خو زما وفاداره مينه به ستاسو سره هيڅکله نه ختمېږي، او زما د امن لوظ به هيڅکله تاسو سره نه ختمېږي.“ هغه مالک خدائ داسې فرمائي څوک چي په تاسو رحم کوي.

﴿١١﴾ مالک خُداى فرمائی، ”اے یروشلمه، په تا سخت طوفان تېر شو او هیچا هم تسلی درنه کړې شوه. زه به تا د قیمتی کانیو نه بیا آباد کړم او ستا بنیادونه به د نیلم کانیو نه بیا جوړ کړم. ﴿١٢﴾ ستا منارې به زه د خُلبدونکو عقیقو نه جوړې کړم، ستا دروازې به د پرقبدونکو لعلونو نه جوړې کړم، او ستا دېوالونه به د قیمتی کانیو نه جوړ کړم. ﴿١٣﴾ زه په خپله به ستاسو ټولو بچو ته بشودنه کوم، او هغوی به خپر خبریت سره وی. ﴿١٤﴾ ستا د بادشاهت بنیاد به په انصاف باندې وی، د ظلم زیاتی نه به په امان پې، نه به ته یربړې، او نه به یره تا ته نزدې راځی. ﴿١٥﴾ که څوک په تاسو باندې حمله کوی نو دا به زما د طرف نه نه وی. نو هر څوک چې ستاسو خلاف جنگ کوی هغه به شکست خوری. ﴿١٦﴾ ما لوهار پیدا کړې دے، څوک چې د هوا په ذریعه سکاره گرموی او وسله جوړوی. د تباهی دپاره ما تباہ کار هم پیدا کړی دی. ﴿١٧﴾ داسې وسله به نه وی چې تاسو ته ضرر ورسوی، او څوک چې په تاسو الزام لگوی نو تاسو به د هغوی خولې بندې کړی. د مالک خُداى خادمین به د دې فائدو نه خوند اخلی، زه به د هغوی حق څرگند کړم.“ مالک خُداى داسې فرمائی.

د خُداى پاک د رحم دعوت

﴿١٨﴾ مالک خُداى فرمائی، ”هر څوک چې تېری وی، راشی اوبه وڅښی. څوک چې مال دولت نه لری، نوراشی، واخلى او وې خوری. راشی، مے او پئ واخلى، دا مفت دی. ﴿١٩﴾ چې په څه باندې تاسو نه مړېږئ نو په هغې باندې پېسې ولې خرچ کوی؟ چې فائده نه درکوی نو په هغه خوراک پېسې ولې ورکوی؟ غور سره ما ته غور شی او ښه خوراک کوی. تاسو به د ډېرو مزیدارو خوراکنونو نه خوند واخلى. ﴿٢٠﴾ اوس غور ونیسئ او ما له راشی، نو تاسو به ژوندی اوسئ. زه به تاسو سره یو نه ختمېدونکے لوظ وکړم

او زه به تاسو له هغه نه ختمېدونکې مينه درکړم چې ما يې د داؤد سره لوظ کړې وو. (٤) گوره، ما هغه د قومونو گواه جوړ کړو، ما هغه د قومونو مشر او فوجي آفسر جوړ کړو. (٥) اوس به تاسو د بل ملک هغه قومونه راوغواړئ، چې په يو وخت کېنې هغوی تاسو نه پېژندئ، خو اوس به هغوی په منډه منډه تاسو له راشي. زه مالک خدای ستاسو خدای پاک، د بني اسرائيلو مقدس ذات به دا هر څه وکړم، او تاسو له به عزت درکړم. (٦) د مالک خدای لټون وکړئ کله چې هغه موندې شي، هغه ته آواز وکړئ کله چې هغه نږدې دى. (٧) بدعمله خلق دې خپلې د ژوند طريقې بدلې کړي او شرپسند دې خپل خيالونه بدل کړي. او هغوی دې مالک خدای زمونږ خدای پاک ته راوگرځي، نو هغه رحم کوونکې دى او کولاو زړه سره معاف کوي. (٨) مالک خدای فرمائي، ”زما خيالونه ستاسو د خيالونو په شان نه دي، او زما لارې ستاسو نه بدلې دي. (٩) لکه څنگه چې آسمانونه د زمکې نه اوچت دي، نو هم دغه شان زما لارې او سوچونه هم ستاسو نه اوچت دي. (١٠) لکه څنگه چې باران او واوره د آسمان نه راوړي او هسې واپس نه ځي بلکې زمکه اوبه کوي. دې سره فصلونه راشنه کيږي زميندار له تخم او اوږي له خوراک ورکوي. (١١) زما کلام هم، هم دغسې دى. چې زما د خولې نه وځي نو خالی لاس به واپس نه راځي. دا به زما مرضي پوره کوي او په هغه هر څه کېنې به کامياب وي د څه دپاره چې ما لېږلې وي. (١٢) تاسو به خوشحالي سره وځئ، او سلامتي سره به بوتلې شي. غرونه او د غرونو غونډۍ به په تېز آواز سندرې وائي، او په پټي کېنې ټولې ونې به د خوشحالي نه لاسونه پرقوي. (١٣) چرته چې اوس د غنو بوتې دي نو هلته به د سېر ونې راوتوکيږي، او د ازغو په ځای کېنې به د نختر ونې راوتوکيږي. دې سره به د مالک خدای نوم ته جلال ملاوېږي، دا به د هغه د قدرت او د مينې يو نه ختمېدونکې نښه وي.“

د ټولو قومونو دپاره برکت

۱) مالک خدای خپلو خلقو ته فرمائی چې، ”هغه خه کوی خه چې صحیح او د انصاف دی، ولې چې زه زر راروان یم چې تاسو له خلاصون درکړم، او ستاسو مینځ کبښې خپل صداقت څرگند کړم.“ ۲) بختور دی هغوی چې په صداقت کلک ولاړ وی. بختور دی هغوی چې د سبت د ورځې بې حرمتی نه کوی بلکې منی یې، او خپل ځانونه د بدعملی نه ساتی.“ ۳) د پردی ملک کوم خلق چې د مالک خدای منونکی جوړ شوی دی نو هغوی دې ونه وائی چې، ”مالک خدای به مونږ خامخا د خپلو خلقو نه جدا کړی.“ او نه دې خصی وائی چې، ”زه خو اوچ بوټی یم، نه مې بچی شته او نه مستقبل.“ ۴) مالک خدای فرمائی چې، ”کوم خصیان چې د سبت ورځې د منلو په وجه زما درناوې کوی او هغه کار کوی چې زه ورباندې رضا کېږم او زما په لوظ ټینګ ولاړ وی، ۵) نو زه به هغوی له زما په خپل کور او د هغې چارډیواری کبښې یو داسې یادگار او نوم ورکوم چې د لونیو او زامنو نه به زیات ښه وی. او کوم نوم به چې زه هغوی له ورکوم نو هغه به تل تر تله وی او هیڅکله به ختمیږی نه.“ ۶) او مالک خدای د پردی ملک هغه خلقو ته فرمائی چې کوم د هغه منونکی جوړ شوی دی، څوک چې د هغه سره مینه کوی او د هغه خدمت کوی، کوم چې د سبت ورځ منی او د هغه په لوظ ټینګ ولاړ وی، ۷) نو زه به هغوی خپل مقدس غر صیون ته راوړم، او خپل د دعا کور کبښې به د هغوی زړونه د خوشحالی نه پک کړم. او زه به د هغوی سوزېدونکې نذرانې او قربانۍ قبولې کړم. ځکه چې زما کور به د ټولو قومونو دپاره د دعا کور بللې شی.“ ۸) مالک خدای تعالی، چا چې خپل خلق بنی اسرائیلیان د جلاوطنۍ نه راوستی دی هغه فرمائی چې هغه به نور خلق هم راجمع کړی هغوی سره څوک چې مخکبښې نه راجمع دی.

د بنی اسرائیلو د مشرانو بدعملی

۹) اے ټولو بلاگانو. اے د ځنګل ټولو بلاگانو راشی. او زما خلق لوار تېر کړی. ۱۰) زما د خلقو مشران لکه د محافظانو په شان دی څوک چې په سترگو پرانده دی، او ټول د هیڅ نه هم نه دی خبر. هغوی ټول د ګونګی سپی په شان دی او غیلې نه شی، هسې پراته

وی او خوبونه کوی. د هغوی خوب پېر خوښ دے. (۱۱) هغوی د لالچی سپو په شان دی چې هیڅکله نه مریږی. باوجود د دې چې هغوی ته شپانه وئیلے شی خو هغوی په هیڅ هم نه پوهیږی. هغوی ټول په خپله مخه روان دی او خپلې گټې پسې ګرځی. (۱۲) هغوی وائی، ”راځئ چې مے واخلو او ځانونه پرې بنه په سور کښې کړو. او سبا به د نن نه هم زیاته خوشحالی کوو.“

د بُت پرستی په حقله خبردارے

۵۷ (۱) صادق سرے مړ شی او هیڅ څوک یې پرواه نه ساتی. دیاندار خلق د دنیا نه اوچت کړے شی، خو هیڅوک پرې نه پوهیږی. هیڅوک پرې نه پوهیږی چې صادقان د بدی نه بچ کېدو دپاره دنیا نه اوچت کړے شوی دی. (۲) څوک چې د خدای پاک په لارو ژوند تېر کړی، او چې کله وفات شی نو ورته آرام او سکون ملاویږی. (۳) خو اے د کوپګرې بچو، د زناکارې او کنجرې بچو، دیخوا راشی. (۴) تاسو چا پورې ټوږی کوئ؟ چا ته خپل بوتار وران کړئ او ژبې ورته راوباسی؟ تاسو هم د دوکه بازو او گناهګارو بچی یئ. (۵) تاسو د بتانو عبادت داسې کوئ چې د هر شین بوټے او د څېرې د مقدسو ونو لاندې زنا کوئ. تاسو د گټو په غارونو کښې او وادیانو کښې خپل بچی قربانی کوئ. (۶) د وادیانو هوار کانی ستاسو معبودان دی. تاسو دې ته د څښلو نذرانې تویوئ او د غلې نذرانې ورته پېش کوئ. ستاسو خیال دا دے څه چې زه په دې هر څه باندې خوشحالیږم؟ (۷) تاسو په هر اوچت غر د پاسه زنا کړې ده. هلته تاسو بتانو ته نذرانې پېش کړی دی او ما سره مو بې وفائی کړې ده. (۸) تا د خپل کور په چوکاټونو او د دروازو شاته د بتانو نښې ولګولې. زه دې پرېښودم او د نفرت نه پکو بتانو سره کټ ته اوختې. تا د هغوی سره سودا کړې ده. د هغوی برینو جسمونو ته کتل تا له خوند درکوی. (۹) ته د زیتونو تېلو، او پېرو عطرو سره مولک بُت له لارې. د نوی معبودانو پیدا کولو دپاره چې مینه ورسره وکړې تا خپل پېغام وړونکی لرې لرې تر دې چې عالم

ارواح پورې دې ولېږل. (۱۰) د نورو معبودانو په لټولو کښې تاسو خپل ځانونه ستړی کړئ، خو تاسو هیڅکله نه وایئ چې، ”دا فضول دی.“ ستاسو شوق تاسو له طاقت درکوی نو ځکه تاسو ستړی کېږئ نه. (۱۱) ته د چا نه دومره سخت یرېدې چې تا ما ته دروغ ووئیل، نه دې زه یاد کړم او نه دې زما پرواه وکړه؟ زه چې دا دومره موده خاموش وم نو په دې وجه ته زما نه یرېږې څه؟ (۱۲) زه به ستا تش د نامې صداقت او کارونه خلقو ته څرگند کړم. او دا به ستا هیڅ په ښه نه راځی. (۱۳) کله چې تاسو د مدد دپاره آواز وکړئ، نو ستاسو هغه بتان دې تاسو بچ کړی کنه. هوا به هغوی اوچت کړی، د ساه یو پوکې به هغوی یوسی. خو څوک چې په ما ایمان لری نو هغه به د ملک مالک شی، او زما د مقدس غر وارث به شی.

د مدد او د روغولو دپاره د خدای پاک لوظ

(۱۴) مالک خدای فرمائی، ”لار جوړه کړئ، لار جوړه کړئ. دا تیاره کړئ او زما د خلقو د لارې نه هر خنډ لرې کړئ. (۱۵) زه هغه مقدس خدای تعالی یم، چې د همپشه دپاره ژوندی یم. زه په اوچت او مقدس مقام کښې اوسېږم، خو زه د هغه خلقو سره هم اوسېږم چې څوک د روح عاجزان او تویه گار وی، نو چې داسې زه د هغوی خوشحالی او حوصله بحال کړم. (۱۶) زه به همپشه خپلو خلقو سره جنگ نه کوم، او تل تر تله به ترېنه خفه نه یم. که ما داسې وکړل نو د خلقو نه به ساه وځی، هغه ژوندون ورکونکی ساه چې ما تخلیق کړې ده. (۱۷) د هغوی د بدترین لالچ په وجه زه هغوی ته په قهر وم، نو په دې وجه ما هغوی له سزا ورکړه او هغوی مې رد کړل. خو هغوی ضدیان و او بیا بیا به خپلو لارو ته راواپس کېدل. (۱۸) هغوی چې څه کوی ما هغه لیدلی دی، خو باوجود د دې به زه هغوی ښه کړم. زه به د هغوی رهنمائی کوم او چې څوک غمژن وی نو زه به تسلی ورکوم. (۱۹) زه به د هغوی په ژبه باندې د حمد و ثناء الفاظ راولم. که څوک لرې وی او که نزدې وی، نو زه به هغه ټولو ته امن پېش کوم، او زه به ورله شفا

ورکوم. ﴿٢٠﴾ خو بدعمله خلق د چپې وهونکې سمندر په شان دی، چې هیڅکله په آرام کپړی نه او چپې یې ځان سره گند گریل راوړی. ﴿٢١﴾ زما مالک خدای فرمائی، ”د بدعمله خلقو دپاره امن نشته.“

حقیقی روژه

٥٨ ﴿١﴾

”په زوره چغې ووهی، ورو ورو خبرې مه کوی. د بیگل په شان په اوچت آواز سره زما خلقو بنی اسرائیلو ته د هغوی د گناه او بغاوت په حقله ووايي. ﴿٢﴾ هغوی هره ورځ زما لټون کوی او زما د لارې په پېژندلو خوشحالیږی. داسې لکه چې هغه یو ډېر صادق قوم وی او د خپل خدای پاک حکمونه یې رد کړي نه وی. هغوی زما نه د انصاف فېصلې غواړی، او داسې څرگندوی چې خدای پاک ته په نزدې راتلو خوشحالیږی. ﴿٣﴾ هغوی وائی، ”کله چې مونږ روژې نیسو نو ته پرې ولې نه خوشحالیږی؟ مونږ ځانونه دومره عاجز کړو او ته هېو توجو نه کوی.“ گوری، حقیقت دا دې چې کله تاسو روژه نیولې وی نو هم په هغه وخت تاسو په خپلو فائدو پسې گرځی او د خپلو مزدورانو سره ظلم زیاتې کوی. ﴿٤﴾ د داسې روژې نه څه فائده چې تاسو په کبني جنگ جگړې کوی؟ که تاسو داسې قسمه روژې ساتی نو د دې توقع هم نه شی کولې چې ستاسو آواز به آسمان ته ورسې. ﴿٥﴾ ولې زه داسې روژه خوښوم څه چې انسان دې په کبني یوې ورځې دپاره خپل ځان عاجز کړی؟ او د لوڅې د پانې په شان خپل سرونه ټیټ کړی او د ټاټ په جامو کبني په ایرو دپاسه ځملي؟ تاسو دې ته روژه وایی؟ دا ورځ به مالک خدای ته قبوله وی څه؟ ﴿٦﴾ نه، زه چې څنگه روژه غواړم هغه داسې ده یعنې، د بې انصافی په زنځیرونو کبني راگېر خلق آزاد کړی، د خپلو ماتحتو بوج کم کړی. مظلومان آزاد کړی، هر جغ مات کړی. ﴿٧﴾ اوږې خلق په خپل خوراک کبني شریک کړی، او بې کوره غریبانانو له پناه ورکړی. چا ته چې د جامو حاجت وی نو هغوی له جامې ورکوی او د خپلو خپلوانو سره د مدد کولو نه مه پټېږی. ﴿٨﴾ نو بیا به

تاسو لکه د سحر د نمر په شان ځلېږئ، او ستاسو زخمونه به زر زر جوړ شي. او ستاسو صداقت به ستاسو نه مخکېني روان وي، او د مالک خدای جلال به د وروستو نه ستاسو حفاظت کوي. ﴿٩﴾ نو بيا به تاسو آواز کوئ او مالک خدای به جواب درکوي، تاسو به د مدد دپاره سوال کوئ او مالک خدای به فرمائي، ”زه حاضر يم.“ که تاسو ظلم زياتې، بل ته گوته نيول او د چغلي خبرې پرېږدئ، ﴿١٠﴾ که تاسو اوږو خلقو له روتې ورکړه او د مظلومانو مدد مو وکړو، نو بيا به ستاسو رڼا په تياره کښې وځلېږي، او چې ستاسو نه گېرچاپېره کومه تياره وي نو هغه به د غرمې په رڼا بدله شي. ﴿١١﴾ نو زه به همېشه ستاسو لارښودنه کوم او په اوچ بيابان کښې به هم ستاسو حاجتونه پوره کوم. او زه به ستاسو وجود مضبوط کړم. تاسو به د يو داسې باغ په شان يې چې ډېرې تېرې اوبه لري، د هغه چينې په شان چې هيڅکله نه اوچېږي. ﴿١٢﴾ او ستاسو هغه پخواني کنډرات به دوباره آباد کړي شي. تاسو به تېرو نسلونو بنيادونه بيا آباد کړئ. او بيا به تاسو دېوالونه دوباره جوړولو والا، او لارې کوڅې دوباره آبادولو والا يادېږئ.“

د سبت ورځې د منلو اجر

﴿١٣﴾ ”که تاسو د سبت ورځ يعنې زما په مقدسه ورځ کښې کارويار نه کوئ، او دې ته د خوشحالي ورځ وايئ، دا د مالک خدای مقدسه ورځ گڼئ، د دې ادب کوئ او په دې ورځ خپل د روزانه کارونه نه کوئ او په خپلو فائدو پسې نه گرځئ، او فالتو خبرې نه کوئ، ﴿١٤﴾ نو بيا به تاسو د مالک خدای سره په تعلق لرلو خوشحاله شي. او زه به تاسو له لوی عزت درکړم او په هغه ميراث به مو ماره کړم د کوم لوظ چې ما ستاسو پلار نيکه يعقوب سره کړې دې. ما، مالک خدای دا فرمائيلي دي.“

د گناه خلاف خبرداري

﴿١٥﴾ ٥٩ واورئ، د مالک خدای لاس دومره وړوکه نه دې چې هغه تاسو بچ کولې

نۀ شی او نۀ یې غوږ کونډ دے چې ستاسو آواز نۀ اوری. (۲) خو ستاسو گناه د خدای پاک او ستاسو تر مینځه دېوال جوړ شوے دے. ستاسو گناهونو د هغه مخ ستاسو نه پټ کړے دے، نو په دې وجه هغه ستاسو نۀ اوری. (۳) ځکه چې ستاسو لاسونه خونې، او ستاسو گوټې په گناه ککړې دی. ستا شونډې دروغښی دی او خولۀ دې د بدعملی پس پس کوی. (۴) په عدالت کښې څوک هم د انصاف مقدمه نۀ چلوی، څوک هم د رښتیا دلیلونه نۀ پیش کوی. خلق حقیقت نه خالی خبرو باندې اعتبار کوی او دروغ وائی، هغوی د بدعملی نه امیدواره شی او بیا ترېنه گناه پیدا شی. (۵) - (۶) هغوی د زهرژنو مارانو په هگو کښې چې بچی ترې راوځی. څوک چې د هغوی هگی وخورى نو مړۀ شی او چې ماتې شی نو زهرژن مار ترېنه راوځی. دا خلق د جولا جال جوړوی او داسې کپړه ترې جوړوی چې هیڅ د کار نۀ وی. هغه کپړه چې هغوی جوړه کړه خپل ځان پرې پټولے نۀ شی. د هغوی عملونه هم د گناه دی، او ظلم زیاتے د هغوی کار دے. (۷) بدعملی له هغوی په منډه ځی، او د بې گناه وینې توپولو دپاره تېزی کوی. د هغوی خیالونه د گناه دی، او هر چرته چې ځی نو تباھی او بربادی کوی. (۸) نه هغوی د امن لار پېژنی او نه د هغوی په لارو کښې انصاف شته. هغوی خپلې لارې کږې وږې جوړې کړې دی، نو هر څوک چې په دې لار ځی هغه امن نۀ پېژنی.

د خلقو د گناه اقرار کول

(۹) نو ځکه انصاف زمونږ نه لرې دے او صداقت مونږ ته رارسى نه. مونږ د رڼا په انتظار کښې یو، خو گوره صرف تیاره راته ښکاری. مونږ د سپینې رڼا په امید کښې یو خو په تکه توره تیاره کښې گرځو. (۱۰) او مونږ د ړندو په شان لاس په دېوال باندې اېښودلو اېښودلو سره لار معلوموو، د هغه خلقو په شان چې بلکل سترگې نۀ لری. مونږ د غرمې هم داسې تیندکونه خورو لکه چې شپه وی، مونږ په ژوندو کښې د مړو په شان یو. (۱۱) مونږ ټول لکه د مېلوگانو غوریزو، لکه د کونټرو غورغور کوو، مونږ د انصاف

په انتظار کښې یو خوشته دے نه، مونږ د خلاصون په انتظار کښې یو خو دا زمونږ نه لږې دے. (۱۲) زمونږ جرمونه ستا په وړاندې اټبار دی، او زمونږ گناهونه زمونږ خلاف گواهی کوی. مونږ ته د خپل بغاوت احساس شته او مونږ ته پته ده چې مونږ څومره گناهگار یو. (۱۳) مونږ د مالک خدای خلاف بغاوت کړې دے او د هغه مو انکار کړې دے، مونږ خپل خدای پاک ته شا کړې ده. زمونږ خبرې د ظلم او بغاوت نه ډکې دی. مونږ به دروغ جوړول او بیا به مو دغه دروغ په عمل کښې راوستل. (۱۴) انصاف وروستو شوې دے او صداقت لږې ولاړ دے. رښتیا د ښار په چوک کښې تیندک خوړلو سره راپربوته، او دیانتداری ورته ورداخلېدې نه شی. (۱۵) رښتیا هیڅوک هم نه وائی، او څوک چې غلط کار نه لاس اخلی هغه لوټ کښې. مالک خدای دا ولیدل او هغه په دې نارضا وو چې انصاف نشته. (۱۶) هغه وکتل چې هیڅوک هم نه وو، هغه حېران شو چې د خلاصی والا څوک هم نه وو چې د مظلوم مدد وکړی. خو بیا د هغه خپل لاس هغه له خلاصون ورکړو، او د هغه صداقت د هغه مدد کولو. (۱۷) هغه صداقت د زغرې په شان واغوستو او د خلاصون ټوپۍ یې په سر کړه. د بدل جامې یې واغوستې او د غېرت څادر یې ځان نه تاو کړو. (۱۸) هغه به خپلو دشمنانو له د هغوی د بدو عملونو سزا ورکړی. د هغه غضب به د هغه په مخالفینو راگزار شی. هغه به د دنیا تر آخری سره پورې دوی له سزا ورکړی. (۱۹) نو بیا به د نمرپرېواته په طرف خلق د مالک خدای د نوم نه یربړی او نمرخاته په طرف خلق به د هغه د نوم جلال بیانوی. ځکه چې هغه به د یو تېز سېلاب په شان په هغوی راشی لکه چې د مالک خدای باد راروان کړې وی. (۲۰) مالک خدای فرمائی چې، ”یو خلاصونکې به صیون ته راځی، د یعقوب هغه اولاد له چې د خپلو گناهونو نه اوږی. (۲۱) او ترڅو چې زما خبره ده نو زه به هغوی سره یو لوظ وکړم. زما روح چې په تاسو دے او زما کلام چې ما ستاسو په خوله کښې اچولې دے، هغه به هیڅکله ستاسو د خولې نه، ستاسو د اولاد د خولې نه او د هغوی د اولاد د خولې نه لږې نه شی. دا د مالک خدای وینا ده او تر همپشه همپشه پورې به هم داسې وی.“

د یروشلم د راتلونکی وخت شان او شوکت

۶۰. (۱) پاڅه، وځلېږه. ځکه چې ستا نور راغلی دے، او د مالک خدای جلال په تا ځلېدلے دے. (۲) گورئ، داسې لکه چې په زمکه تیاره خوره وی او قومونه تکی تورې تیاره لاندې پټ وی، خو په تا باندې به د مالک خدای نور ځلیری او د هغه جلال به ستا د پاسه ښکاری. (۳) قومونه به ستا نور له راشی، او بادشاهان به ستا د سحر راختونکې رڼا له راشی. (۴) خپل ځان نه گېرچاپېره نظر واچوه او وگوره، هغوی ټول راغونډیری او تا له راځی. ستا زامن به د لرې لرې نه راشی، او ستا لونه به په غېږ کښې راوستلے شی. (۵) بیا به ته دا وگورې او خوشحاله به شی، ستا زړه به غټ شی او د خوشحالی نه به درزیږی. ځکه چې د لرې ملکونو خزانی به تا له راوړے شی، او د قومونو دولت به تا له راشی. (۶) د اوبسانو غټې قافلې به تا له راشی، د میدیان او عیفة نه به اوبسان راشی. هغوی به د شیبنا نه راشی او سره زر او خوشبودارې مصالحې به راوړی او د مالک خدای ثناء صفت به کوی. (۷) د قیدار ټولې گډې چېلې به تا له راوستے شی، او د نبایوت ټول گډان به ستا خدمت دپاره حاضر کړے شی. زه به په قربان گاه د هغوی قربانیانې قبولې کړم او خپلې عبادتخانې له به شان او شوکت ورکړم. (۸) دا څوک دی چې د ورځې په شان رالوځی، لکه چې گوگوستکې جالې ته راروانې وی؟ (۹) دا د ترسیس سمندری جهازونه دی چې تا له راروان دی. ځکه چې دا جزیرې په ما یقین ساتی. دا سمندری جهازونه ستا اولاد سره د هغوی د سرو زرو او سپینو زرو د لرې لرې ملکونو نه راوولی، او داسې به ستا د مالک خدای د نوم درناوے وشي، کوم چې د بنی اسرائیلو مقدس ذات دے، ځکه چې هغه تا له شان او شوکت درکړے دے. (۱۰) د پردی ملک خلق به ستا دېوالونه بیا جوړ کړی، او د هغوی بادشاهان به ستا خدمت کوی. ما په غصه کښې تا له سزا درکړه، خو اوس به زه خپل فضل سره په تا رحم وکړم. (۱۱) ستا دروازې به تل کولاو وی، شپه او ورځ به دا نه بندیری، ځکه چې د قومونو مال دولت او د هغوی گرفتار شوی بادشاهان به د فتحې په جلوس کښې ښار ته

دنه راوستل شی. (۱۲) خو چې کوم قوم او بادشاهی ستا خدمت نه کوی نو هغوی به برباد شی، هغوی به په مکمل طور تباہ شی. (۱۳) د لبنان شان او شوکت به تا له راشی. د نختر، د سُنډل او د سبر ونې به تا له راشی چې زما کور بنائسته کړې شی او داسې به زه خپل کور له جلال ورکوم. (۱۴) کومو خلقو چې به په تا ظلم زیاتې کولو نو د هغوی اولاد به راځی او د عزت نه به تا ته ټیټیږی. هر چا چې ستا سپکاوې کړې دې نو هغه به ستا پښو ته ټیټیږی. هغوی به تا ته ”د مالک خدای بنار“ یا ”د بنی اسرائیلو د مقدس ذات صیون“ نوم اخلی. (۱۵) اول ته رد کړې شوې وې او خلقو به تا نه نفرت کولو، او نه به څوک په تا کښې تېرېدل. خو اوس به زه تا د همېشه دپاره بنائسته کړم او د ټولو نسلونو دپاره به د خوشحالی ځای یې. (۱۶) طاقتور بادشاهان او زورور قومونه به ستا هر ضرورت پوره کړی، داسې لکه چې ته یو ماشوم یې او د ملکې سینه روې. بیا به تا ته پته ولگی چې زه مالک خدای ستاسو خلاصونکې، حفاظت کوونکې د بنی اسرائیلو طاقتور حکمران یم. (۱۷) زه به ستا زېر په سرو زرو، اوسپنه په سپینو زرو، لرگی په زېرو او کانې په اوسپنه بدل کړم. امن به ستا رهنما او صداقت به ستا حکمران جوړ کړم. (۱۸) ستا په ملک کښې به نور د ظلم زیاتې، تباهی او بربادې ذکر قدرې نه کیږی. ته به خپلو دېوالونو ته خلاصون او دروازو ته حمدوثناء نوم اخلی. (۱۹) تا ته به نور د ورځې د نمر ضرورت نه وی او د شپې به درته د سپوږمې ضرورت نه وی، ځکه چې مالک خدای به ستاسو نه ختمېدونکې رڼا وی او خدای پاک به ستاسو جلال وی. (۲۰) ستا نمر به هیڅکله نه پرېوځی او نه به دې کله سپوږمې کوزیږی. ځکه چې مالک خدای به ستا ابدی نور وی، او ستا د غم ورځې به ختمې شی. (۲۱) ستا د قوم ټول خلق به صادقان وی، او هغه ملک به د همېشه دپاره د هغوی په قبضه کښې وی. ما هغوی په خپلو لاسونو لکه د ونو په شان کړلی دی، ترڅو خپله لوئی او جلال ټولو ته ښکاره کړم. (۲۲) ستا ټولو نه وړه او کمزورې خاندان به هم د یو طاقتور قوم په شان لویه شی. په مقرر وخت به زه داسې وکړم. زه مالک خدای یم.

۱) د مالک خُدا ئ روح په ما نازل دے ځکه چې زه هغه مسح کړې يم، او دې

له يې رالېږلې يم چې غريبانانو ته زبرې ورکړم، مات شوی زړونه روغ کړم، د

خلاصون اعلان وکړم او غلامانو ته آزادي ورکړم. ۲) هغه زه د دې دپاره رالېږلې يم

چې د مالک خُدا ئ د برکت نه پک کال اعلان وکړم، او د خُدا ئ پاک د بدل اخستلو

ورځ راغلې ده چې ټولو ماتم کونکو ته تسلی ورکړم. ۳) څوک چې په صیون کښې

ماتم کوی نو هغوی له به د ایرو په ځای بنائسته تاج ورکړم، او د غم په ځای به

خوشحالی ورکړم، او د پرېشانی په ځای به حمدوثناء ورکړم. هغوی به په خپل صداقت

کښې د څېړې د داسې ونو په شان وی چې مالک خُدا ئ په خپله د خپل جلال دپاره

کړلی وی. ۴) هغوی به پخوانی کنډرات بیا آباد کړی او د هغه ځایونو مرمت به وکړی

کوم چې پېره موده مخکښې تباہ شوی ؤو. هغوی به هغه تباہ شوی ښارونه بیا قائم کړی

کوم چې تر پېرو نسلونو پورې غېر آباد ؤو. ۵) د نورو ملکونو خلق به ستاسو خدمت

کوی. هغوی به ستاسو د رمو خیال ساتی، ستاسو پټو کښې به یوه کوی او ستاسو د

انگورو د باغونو خیال به ساتی. ۶) په هغه وخت به تاسو د مالک خُدا ئ امامان

یادېږئ، او خلق به تاسو ته د خُدا ئ پاک خادمین وائی. تاسو به د نورو قومونو د مال

دولت نه خوند واخلي او د هغوی نه چې کوم مال حال تاسو ته ملاوېږی په هغې به لافې

وهی. ۷) د بې عزتی او سپکاوی په ځای به تاسو ته یو په دوه عزت درکړې شی. په

خپل ملک کښې به تاسو د مال دولت یو په دوه حصه دار یئ، او ستاسو خوشحالی به د

همېشه دپاره وی. ۸) مالک خُدا ئ فرمائی، ”زه د انصاف سره مینه کوم او زه د غلا او

بدی نه نفرت کوم. زه به وفاداری سره خپلو خلقو له د هغوی اجر ورکړم او د هغوی

سره به د همېشه دپاره یو لوظ وکړم. ۹) د هغوی نسل به په قومونو کښې او د هغوی

اولاد به په اُمتونو کښې مشهور شی، هر څوک چې هغوی وگوری نو پته به ورته لگی چې

دا هغه خلق دی چا له چې مالک خُدا ئ برکت ورکړې دے.“ ۱۰) زه په مالک خُدا ئ

کښې ډېر خوشحاله یم. زما ځان د خدای پاک په تعریف کښې د خوشحالی سندرې وائی. ځکه لکه څنگه چې د واده زلمی د واده په جوړه کښې او ناوې په کالو ځان سنگار کړی وی داسې مالک خدای زه د خلاصون په لباس او د صداقت په څادر کښې رانغښتې یم. (۱۱) لکه څنگه چې زمکه شینکې راتوکوی او باغ خپل تخم زرغونوی، نو داسې به خدای تعالی خلق صداقت ته جوړ کړی او دوی به د ټولو قومونو په مخکښې د هغه ثناء او صفت وکړی.

د صیون خلاصون

۶۲ (۱۱) د صیون د خاطرې به زه غلې نه کښېنم، د یروشلم د خاطرې به زه تر هغې پورې آرام نه کوم چې د هغې صداقت د سحر د ریا په شان ونه ځلیری او د هغې خلاصون د مشعل په شان ونه ځلیری. (۱۲) قومونه به ستا صداقت وویني، او ټول بادشاهان به ستا شان او شوکت وگوری. او تا ته به یو نوې نوم درکړی شی، یو داسې نوم چې مالک خدای به په خپله خوله درباندي اېښی وی. (۱۳) نو ته به د مالک خدای په لاس کښې د شاندار تاج په شان پې او د خپل خدای پاک په لاس کښې به د شاهي پټکي په شان پې. (۱۴) تا ته به بیا هیڅکله ”پرېښودلې شوې ښار“ نوم نه شی اخستلې، او نه به ستا زمکې ته ”خوشې ملک“ نوم اخستلې شی. ستا نوې نوم به ”د خدای پاک د خوشحالی ښار“ او ”د خدای پاک ناوې“ وی، ځکه چې مالک خدای ستا نه خوشحال دې او ستا نه به خپله ناوې جوړه کړی. (۱۵) لکه څنگه چې یو زلمی یوې پېغلې سره واده کوی، نو داسې به ستا زامن تا سره لوظ وکړی. لکه څنگه چې د واده زلمی د خپلې ناوې سره خوشحاله وی، نو داسې خدای پاک به ستا نه خوشحاله وی. (۱۶) اې یروشلمه، ستا په دېوالونو ما څوکیداران ودرولی دی، هغوی به شپه او ورځ مسلسل دُعا کوی. تاسو چې څوک مالک خدای ته دُعا کوئ هیڅ آرام مه کوئ. (۱۷) او مه مالک خدای آرام ته پرېږدئ ترڅو چې هغه یروشلم قائم کړی نه وی او د دنیا دپاره پې د فخر

باعث جوړ کړی نه وی. (۸) مالک خدای په خپل بنی لاس او زورور مټ باندې قسم خوړلې دے او لوظ یې کړې دے چې، ”زه به بیا ستا غله ستا په دشمنانو نه خوروم، او نه به محنت سره جوړ شوی ستا مے د پردی ملک خلقو باندې څښوم. (۹) خو چا چې دا غله ربېلې وی نو هغوی به دا خوری او د مالک خدای ثناء صفت به کوی. او چا چې دا انگور راټول کړی وی نو هغوی به په خپله د دې شراب د مالک خدای د کور په دربار کښې وڅښی.“ (۱۰) بهر لار شی، د ښار دروازو نه بهر لار شی. او چې کوم خلق واپس راځی نو د هغوی دپاره یو سپرک جوړ کړی. یو لوی سپرک تیار کړی، د دې نه کانی لری کړی. یوه جنبا ولگوئ چې قومونو ته پته لگی. (۱۱) گوری، مالک خدای ټولې دنیا ته دا اعلان کوی، ”د صیون لور ته ووايي چې گوری، ستاسو خلاصون راتلونکے دے. گوری، د هغه اجر د هغه سره دے، او د هغه انعام د هغه نه مخکښې مخکښې روان دے.“ (۱۲) هغوی ته به ”مقدس خلق“ او ”د مالک خدای بچ کړے شوی خلق“ نوم اخستلے شی. او یروشلم ته به ”غوره کړے شوے ښار،“ ”هغه ښار چې پرېښودے شوے نه وی“ نوم اخستلے شی.

په قومونو باندې د مالک خدای فتح

۶۳ (۱) دا څوک دے چې د ادوم نه راروان دے، سرې جامې یې اغوستې دی او د بصره ښار نه راروان دے؟ دا څوک دے چا چې د رعب شاهي لباس اغوستے دے او قوت سره روان دے؟ ”هم زه یم، چې د صداقت اعلان کوم، او د بچ کولو طاقت لرم.“ (۲) ستا جامې ولې دومره سرې دی؟ داسې لکه چې ستا جامې د انگورو نچورولو سره سرې شوې وی. (۳) ”ما یواځې انگور نچور کړی دی، په قومونو کښې هیڅ څوک هم ما سره نه وو. ما په غصه کښې هغوی نچور کړی دی او د قهر نه پرې گرځېدلے یم. د هغوی د وینې دارې زما په کپرو پرېوتې دی او زما جامې په وینو سرې شوې دی. (۴) ځکه چې هغه وخت راغله دے چې د خپلو خلقو دپاره بدل واخلم. او هغه کال راغله

دے چې هغوی په بیعه واخلم. ﴿٥﴾ زه حبران شوم چې هیڅوک نه وو چې خلاصه یې کړې وې او د مظلومانو مدد یې کړې وې. نو زه پخپله ورواندې شوم چې هغوی د خپل مضبوط لاس سره بچ کړم. او زما غصې زما مدد وکړو. ﴿٦﴾ ما په خپله غصه کښې قومونه چڅنی او نشه کړل او د هغوی وینه مې په زمکه توئ کړه.

په آزادېدو د مالک خدای ثناء صفت

﴿٧﴾ زه به د مالک خدای د نه ختمېدونکې مینې بیان وکړم، هر څه چې هغه زمونږ دپاره کړی دی نو د هغې دپاره به زه د هغه ثناء صفت کوم. هغه چې بنی اسرائیلو سره بې شمېره ښېگړې کړې دی په هغې به خوشحالی کوم، کومې چې هغه د خپل رحم او مینې په مطابق کړی دی. ﴿٨﴾ هغه وفرمائیل، ”دوی زما خپل خلق دی، یقیناً چې هغوی به ما سره دوکه نه کوی.“ او هغه د هغوی خلاصونکې جوړ شو. ﴿٩﴾ هغه د هغوی په ټولو تکلیفونو کښې شریک شو. او هغوی هغه فرښتې بچ کړل کومه چې د خدای پاک د حضور نه ورغلې وه. د خپلې مینې او زړه سواندی له وجې یې هغوی په بیعه واخستل، او ټوله پخوانۍ زمانه کښې یې هغوی اوچت کړی وو او گرځول یې. ﴿١٠﴾ خو هغوی د هغه خلاف سرکشی وکړه او د هغه مقدس روح یې خفه کړو. نو مالک خدای د هغوی دشمن شو او د هغوی خلاف یې جنگ وکړو. ﴿١١﴾ بیا هغوی ته هغه تېره زمانه رایاده شوه کله چې موسی د خپلو خلقو د مصر نه راوتو کښې رهنمائی کوله. هغوی چغه کړه، ”هغه چرته دے چا چې بنی اسرائیل د سمندر نه پورې ویستل، چې موسی د هغوی شپون وو؟ هغه چرته دے چا چې خپل مقدس روح راولېږلو چې د هغه د خلقو په مینځ کښې وی؟ ﴿١٢﴾ هغه چرته دے چا چې خپل طاقت څرگند کړو کله چې موسی خپل لاس اوچت کړو، هغه چرته دے چا چې د هغوی په وړاندې سمندر تقسیم کړو او خپل ځان یې د همېشه دپاره مشهور کړو؟ ﴿١٣﴾ هغه چرته دے چا چې د سمندر بېخ کښې د دوی په تېرېدو کښې رهنمائی وکړه؟“ هغوی لکه د ښو آسونو په شان وو چې په صحرا کښې تېز

روان وُو او هيڃ تيندڪونه يي نهُ خورل. (۱۴) لڪه ڇنگه چي ڇاروي د آرام وادي ته
 ڪوزيري، داسي د مالڪ خدائي روح هغوي له آرام وركرو. مالڪ خدائي خپل خلق بوتل
 او د هغه د نوم درناوي وشو.

د رحم او د توپي دُعا

(۱۵) اے مالڪه خدايه، د آسمان نه په مونږ نظر وکړه، چرته چي ته د پاڪوالي او جلال
 سره اوسپري. ستا غبرت او ستا طاقت چرته دے؟ مونږ ستا د رحم او همدردۍ نه
 محروم پاتي شو. (۱۶) هم ته زمونږه پلار يي. اکر ڪه ابراهيم او يعقوب مونږ خپل نه گني،
 خو بيا هم مالڪه خدايه، هم ته زمونږه پلار يي، د پخوا نه ته زمونږ بچ ڪونڪي يي. (۱۷)
 اے مالڪه خدايه، تا ولي مونږ دې ته مجبور ڪرو چي ستا لاري نه واورو؟ او زمونږ
 زړونه دې ولي دومره سخت ڪړل چي ستا نه نه یريرو؟ د خپلو خدمت ڪونکو د خاطره
 راوگرځه، د هغه قبيلو د خاطره چي ستا ميراث دے. (۱۸) ستا مقدس خائي د لږ وخت
 دپاره ستا مقدسو خلقو سره وو، خو اوس زمونږ دشمنانو هغه تباہ ڪري دے. (۱۹) ڪله
 ڪله خو داسي ښڪاري لڪه چي مونږ هيو ستا خلق نه وُو او نه ڪله ستا د خلقو د نوم
 پوري ترلي يو.

۶۴ (۲۰) اے، چي ته آسمان وشلوي او راکوز شي، نو غرونه به تا وگوري او ستا په
 وړاندي به په رپرڊبو شي. (۲۱) لڪه ڇنگه چي اور لرگي سيزي او اوبه خوٽڪوي، نو ستا
 راتگ به قومونه ولڙوي. بيا به ستا دشمنانو ته ستا د مشهورتيا پته ولگي. (۲۲) پخوا ڪله
 چي تا يروونڪي ڪارونه وڪړل چي مونږ يي هيڃ توقع نه ڪوله، نو ته داسي راکوز شوې
 چي غرونه ستا په وړاندي په لڙان شول. (۲۳) د پخوا نه نه ستا په شان خدائي پاڪ چا
 ليدلے دے او نه يي اورڊلي دي، صرف ته هغه خدائي يي چي د هغوي مدد ڪوي څوڪ
 چي ستا په انتظار ڪيني وي. (۲۴) ته هغه خلقو ته هرڪله وائي څوڪ چي په خوشحالي

سره د صداقت کارونه کوی او ستا په لار ځی. گوره، تۀ مونږ ته غصه وې، خو مونږ گناه نۀ پرېښودله، چې د ډېرې زمانې نه مونږ په گناه کښې بوخت یو، نو څنگه به بچ شو؟ ﴿٦﴾ مونږ ټول د هغه سړی په شان یو څوک چې ناپاک وی، او زمونږ ټول ښۀ عملونه د پلټې کپرې په شان دی. مونږ د خزان د پانو په شان مړاوی شو او راپرېوځو، او زمونږ گناهونه مونږ لکه د هوا په شان جارو کړی. ﴿٧﴾ هیڅ څوک هم ستا نوم نۀ اخلی او نۀ تا ته د رحم سوال کوی. تا زمونږ نه مخ اړولې دے او مونږ دې زمونږ د گناه په حواله کړې یو. ﴿٨﴾ خو اے مالکۀ خُدايه، تۀ زمونږ پلار یې. مونږ د خټې په شان یو او تۀ د کُلال په شان یې. تا مونږ جوړ کړی یو، ﴿٩﴾ مونږ ته سخت مۀ غصه کېږه او زمونږ گناه د همېشه ډپاره یاده مۀ ساته. مونږ ته وگوره، مونږ تا ته مینت کوو، او گوره مونږ ټول هم ستا خلق یو. ﴿١٠﴾ ستا مقدس ښارونه تباہ شوی دی، د صیون نه بیابان جوړ شوے دے، او د یروشلم نه کنډر جوړ شوے دے. ﴿١١﴾ او ستا هغه ښائسته او مقدس کور، چرته چې زمونږ پلار نیکۀ ستا ثناء صِفت کولو، اور سیزلے دے. او زمونږ د خوبنې ټول ځایونو نه کنډر جوړ شوے دے. ﴿١٢﴾ اے مالکۀ خُدايه، د دې هر څۀ باوجود به تۀ زمونږ مدد نه انکار کوې څۀ؟ خاموش به یې او بې انتها سزا به راکوې؟

د سرکشی ډپاره د خُدای پاک سزا

٦٥ ﴿١﴾ مالک خُدای فرمائی، ”ما خپل ځان هغوی ته څرگند کړو چا چې زما تپوس نۀ کولو، او په هغوی مې ځان پیدا کړو چا چې زما لټون نۀ کولو. ما وئیل چې، زۀ حاضر یم، زۀ حاضر یم. خو بیا هم دې قوم زما نوم نۀ اخستلو. ﴿٢﴾ ما ټوله ورغ سرکشه خلقو ته لاسونه کولای نیولی وؤ. خو هغوی په خپلو غلطو لارو ځی او گډو وډو خیالونو پسې گرځی. ﴿٣﴾ هغوی مسلسل زما په وړاندې زما بې ادبی کوی. هغوی په مقدسو باغونو کښې قربانیانې پیش کوی او د غېرو قومونو په قربان گاه باندې خوشبوی سوزوی. ﴿٤﴾ هغوی په قبرستان کښې کښې او په پټو ځایونو کښې شپې تېروی. هغوی

د خنزیر غوبنه خوری، او د حرام خوراک بنوروا د هغوی په لوبنو کبني وی. (۵) او بیا دوی یو بل ته وائی، ”ما ته مۀ رانزدې کبړه گني ما به پليت کړې. زۀ ستا نه زيات مقدس یم.“ داسې خلق زما په سپېرمو کبني د بدبوی په شان دی، د داسې خراب بوی په شان چې هيڅکله نه ختمیږي. (۶) گورئ، دا زما په وړاندې ليکلې شوی دی، زۀ به غلې نه پاتې کبړم او هغوی له به پوره پوره سزا ورکوم. او، بې شکه زۀ به هغوی نه بدله اخلم.“ (۷) مالک خدای فرمائی، ”هغوی ته به نه صرف د خپلو گناهونو بلکې د پلار نيکۀ د گناهونو سزا به هم ورته ملاویږي. ځکه چې هغوی په غرونو کبني خوشبوياني سوزولې دی او زما بې ادبې يې کړې ده. نو ځکه به هغوی له پوره پوره سزا ورکړم.“ (۸) مالک خدای فرمائی، ”ترڅو پورې چې په انگورو کبني لږ رس پاتې وی نو خلق وائی، چې دا مۀ ضائع کوئ، ځکه چې په دې کبني څۀ نه څۀ شته چې باعث برکت دی. زۀ به بني اسرائيلو سره هم داسې کوم. د خپلو خادمانو د خاطرې به زۀ ټول نه تباہ کوم. (۹) زۀ به يعقوب او يهوداه له داسې اولاد ورکړم چې زما غرونه به قبضه کړي. زما غوره کړې شوی به د دې وارثان شی او زما خدمت کوونکی به هلته اوسېږي. (۱۰) د شارون په مېدان کبني به گډې چېلې څري او د مصيبت په وادی کبني به څاروی آرام کوی. دا به زما د هغه خلقو دپاره وی چې څوک زما لټون کوی. (۱۱) خو تاسو چا چې مالک خدای ته شا کړه او زما مقدس غر مو هېر کړو، چا چې د قسمت معبود ته دسترخوان وپړ کړو او د بخت معبود ته مو د میو جامونه پک کړل، (۱۲) اوس به زۀ توره ستاسو په قسمت کړم. تاسو ټول به د حلالونکی په وړاندې ټيټ شی، ځکه چې کله ما آواز درکړو، نو تاسو جواب رانه کړو، او چې کله مې درسره کلام کولو، نو تاسو نه اورېدو. او زما د سترگو په وړاندې تاسو قصداً گناه کوله او هغه څۀ به مو کول د څۀ چې تاسو ته پته ده چې زۀ ترې نفرت کوم.“ (۱۳) نو ځکه مالک خدای تعالی فرمائی، ”زما خادمان به خوراک کوی خو تاسو به اورې یئ. زما خادمان به څښل کوی خو تاسو به تېری یئ. زما خادمان به خوشحالی کوی خو تاسو به غمژن او په شرم پټ یئ. (۱۴) زما خادمان به د خوشحالی سندرې وائی، خو تاسو به په مایوسی او غمژن زړۀ سره ژړا کوئ. (۱۵) زما د

غوره کړې شوو خلقو په مينځ کښې به ستاسو نوم لعنتی وی، ځکه چې مالک خدای به تاسو تباہ کړی. او خپلو حقیقی خادمانو له به یو بل نوم ورکړی، ﴿١٦﴾ نو چې په ملک کښې هر څوک هم د برکت دعا غواړی نو هغه به د ربنتیاو خدای پاک په نوم برکت غواړی. هر څوک هم چې قسم کوی نو هغه به د ربنتیاو خدای پاک په نوم قسم خوری. ځکه چې د تېرې زمانې تکلیفونه به هېر کړې شی. او زما د سترگو نه به پناه شی.“

نومې مخلوق

﴿١٧﴾ ”گورئ، زه نوی آسمانونه او نوې زمکه جوړوم. د تېرې زمانې څیزونه به نه شی یادولې، او نه به په خیال خاطر کښې راځی. ﴿١٨﴾ خوشحاله شی. او زه چې څه پیدا کوم نو په هغې همپشه خوشحالی کوئ. گورئ، زه به یروشلم د خوشحالی ځای جوړ کړم، او د هغې خلق به د خوشحالی سبب وی. ﴿١٩﴾ زه پخپله به په یروشلم خوشحالی کوم، او د هغې په خلقو به خوشحاله یم. په هغې کښې به نور د ژړا شور او د پرېشانی چغې نه شی اورېدې. ﴿٢٠﴾ واره ماشومان به نور په کم عمر کښې نه مری او ټول خلق به اورېده عمرونه تېروی. د چا عمر چې صرف سل کاله وی نو هغه به هم ځوان گڼلې شی. او څوک چې د سلو کالو نه مخکښې مړ شی نو هغه به لعنتی گڼلې شی. ﴿٢١﴾ خلق به کورونه جوړوی او په خپله به په کښې اوسیری، د انگورو باغونه به کړی او په خپله به یې خوری. ﴿٢٢﴾ بیا به داسې نه وی چې د کور جوړولو نه پس به بل څوک پکښې اوسیری، او د باغ لگولو نه پس به بل څوک د دې مېوه خوری. زما د خلقو عمرونه به د ونو په شان اوږده وی. او زما غوره کړې شوی به د خپل محنت څیزونو نه ښه خوند اخلی. ﴿٢٣﴾ د هغوی خواری به بې ځایه نه وی او د هغوی بچی به د افت سره نه مخ کیری. ځکه چې هغوی به د مالک خدای بختور خلق وی، هغوی او د هغوی اولاد به برکتناک وی. ﴿٢٤﴾ د دې نه مخکښې چې هغوی ما له آواز راکړی زه به جواب ورکړم. هغوی به لا د خپلو حاجتونو په حقله خبرې کوی چې ما به د هغوی دعاگانې قبولې کړې

وی. (۲۵) شرمخان او گڊي به يو خائي خوراک کوی، زمريان به د خاروو په شان بوس خوری او ماران به خاورې خوری. زما په مقدس غر، صیون باندې به نه خه غلط کار کیری او نه به چا ته خه نقصان رسی. ما، مالک خدای دا فرمائیلی دی.

د مالک خدای د قوم عدالت کول

۶۶ (۱) مالک خدای فرمائی، ”آسمان زما تخت دے او زمکه زما د پښو چوکی ده. نو بیا هغه کور چرته دے چې تاسو یې زما دپاره جوړوئ؟ هغه خدای کوم دے چرته به چې زه آرام کوم؟“ (۲) مالک خدای فرمائی، ”ما په خپل لاس دا هر خه جوړ کړل، نو بیا دا په وجود کښې راغلل. زه د هغه خلقو خیال ساتم څوک چې عاجزان او توبه کوونکی دی، او زما د کلام په وړاندې د یرې نه ریردی. (۳) خو څوک چې غویې حلال کړی هغه داسې دے لکه چې انسان حلال کړی، څوک چې یو گډور دے حلال کړی هغه داسې دے لکه چې د یو سپی خټ مات کړی، څوک چې د غلې نذرانه پېش کړی هغه داسې دے لکه چې د خنزیر وینه پېش کړی، څوک چې خوشبوئی پېش کړی هغه داسې دے لکه چې بت پرستی وکړی. دې خلقو خپلې غلطې لارې خوښې کړې دی، او د دوی خان په خپلو حرامو څیزونو خوشحالیری. (۴) زه به په هغوی باندې لوی مصیبت راوړم، هغه ټول څیزونه چې دوی ترې نه یرېدل. ځکه چې کله ما آواز ورکړو، نو هغوی جواب رانه کړو، او چې کله مې ورسره کلام کولو، نو هغوی اورېدو نه. او زما د سترگو په وړاندې هغوی قصداً گناه کوله او هغه خه به یې کول د خه چې هغوی ته پته ده چې زه ترې نفرت کوم.“ (۵) اے تاسو ټول څوک چې د مالک خدای د کلام په وړاندې ریردئ، د هغه کلام واورئ، ”ستاسو خپل خلق ستاسو نه نفرت کوی او زما د نوم له وجې تاسو د خپلوالی نه ویاسی. هغوی په تاسو پورې خدا کوی او وائی، مالک خدای دې خپله لوی بښکاره کړی چې مونږ ستاسو خوشحالی ووینو. خو هغوی به په خپله د شرم سره مخ شی. (۶) واورئ. په ښار کښې شور او غوغا، د خدای پاک په کور کښې

آواز ته غور ونيسي، دا د مالڪ خُداي آواز دے، خپلو دشمنانو له سزا وركوي. (۷) د ماشوم د پيدا كېدو درد نه مخكېني د يروشلم ماشوم وشو، د پېدايښت درد نه مخكېني د هغه زوي پيدا شو. (۸) چا داسې خبره اورېدلې ده؟ يا يې داسې څيز ليدلې دے؟ يو مُلك په يوه ورځ كېني پيدا كېدے شي؟ يا يو قوم په يوه لحظه كېني پيدا كېدے شي څه؟ خو صيون سره هم داسې شوي دي. د ماشوم د پيدا كېدو درد نه مخكېني د هغه ماشومان پيدا شول. (۹) مالڪ خُداي فرمائي، ”ولي زه به دا قوم د پيدا كېدو حد ته راولم او بيا به يې پيدا كېدو ته نه پرېدم؟ نه، هيڅكله نه.“ ستاسو خُداي پاك فرمائي، ”زه به دا قوم هيڅكله د پيدا كېدو نه نه پاتې كوم. (۱۰) اے هغه ټولو خلقو چې څوك د دې ښار سره مينه كوي، د يروشلم سره خدا او خوشحالي وكړي. اے هغه ټولو خلقو چې په دې باندې غمژن وي، نو اوس ورسره خوشحالي وكړي. (۱۱) اوس به تاسو د هغې تسلي وركولو والا سينې نه ښه په مړه گېډه پي وڅښي، تاسو به د هغې ښائسته ډېرو پيو نه ښه خوند واخلي.“ (۱۲) مالڪ خُداي فرمائي، ”گوري، زه به د درياب په شان د يروشلم سلامتې زياته كړم، او د قومونو دولت به پرې لکه د سېلاب په شان راروان وي. بيا به تاسو د هغې سينه روي، او هغه به تاسو په ډوډي گرځوي، او په خپل غېر كېني به مو ځنگوي. (۱۳) لکه چې يوه مور خپل بچي له تسلي وركوي، نو زه به په يروشلم كېني تاسو له داسې آرام دركړم. (۱۴) كله چې تاسو دا څيزونه وگوري نو ستاسو زړونه به خوشحاله شي، او د تازه شينكي په شان به زور كېني شي. او هر څوك به وويني چې د مالڪ خُداي لاس د هغه د خادمانو سره دے، او د هغه غصه د هغه د دشمنانو خلاف ده. (۱۵) گوري، مالڪ خُداي د اور په صورت كېني راروان دے، او د هغه جنگي گاډي لکه د طوفان په شان غرميږي. هغه به سخت قهر سره او د اور د شغلو په شان سخت رټلو سره سزا وركړي. (۱۶) مالڪ خُداي به اور او خپلي توري سره د دنيا عدالت وكړي، او ډېر خلق به د هغه د لاسه ووژلے شي.“ (۱۷) مالڪ خُداي فرمائي، ”د هغه خلقو ختمېدل رانزدې دي څوك چې خپل ځانونه مقدس كوي او صفا كوي چې مقدسو باغونو ته لاړ شي او د هغې په مينځ كېني د بتانو پيروي وكړي، د خنزير غوښه، ناولي

ڇيڙونه او منبرڪان وڃي. (۱۸) ما ته د هغوى د خيالونو او عملونو پٽه ده. زه ٽول قومونه او جدا جدا ٿيو وٿيلو والا راغونڊوم. هغوى به راشي او زما جلال به وويني. (۱۹) زه به د هغوى په مينخ ڪبني يوه نينه قائمه ڪرم. او په هغوى ڪبني چي ڪوم ٿوندي پاتي وي نو ڇهه به ترې نورو قومونو ته ولڀرم. هغوى به ترسيس، لبيبا او لڊيه چي په غشو او ليندو استعمالولو ڪبني ٽڪره دي، او توبل او يونان ته ولڀرم. او هغه لري ملڪونو ته به پي ولڀرم چي هغوى زما د شهرت نه نه دي خبر او چي زما جلال پي هم نه ڏي ليدلے.

هغوى به دغه قومونو ته زما د لويءَ اعلان وڪري. (۲۰) هغوى به ستاسو باقى پاتي خلق د هر يو قوم نه واپس راولي. هغوى به پي په يروشلم ڪبني زما مقدس غر ته مالڪ خدائ ته د نذراني په توڳه راولي. مالڪ خدائ فرمائي، هغوى به پي په آسونو، ڇجرو، اوبنانو، جنگي گاپو، نورو گاپو داسي راولي لکه څنگه چي بنى اسرائيليان په پاڪو لوبنو ڪبني زما ڪور ته د غلي نذراني راورى. (۲۱) زه به د هغوى نه ڇهه ڪسان امامان او ليوپان جوڙ ڪرم. دا د مالڪ خدائ وينا ده. (۲۲) مالڪ خدائ فرمائي، ”لکه څنگه به چي زما نوي آسمانونه او نوي زمڪه زما په وړاندي قائمه وي، نو هم داسي به ستاسو اولاد او ستاسو نوم تر هميشه پوري قائم وي.“ (۲۳) مالڪ خدائ فرمائي، ”د هرې نوي مياشتي په راختو او د هر سبت په ورځ به ٽول خلق ما له راځي او زما عبادت به ڪوي. (۲۴) ڪله چي هغوى د بنار نه بهر ځي نو هغوى به د هغه خلقو لاشونه وويني چا چي زما خلاف سرڪشي ڪري وه. ڪوم چينجي چي دغه لاشونه خوري نو هغه به هيڻڪله نه مري او ڪوم اور چي هغوى سوزوي نو هغه به نه مڙ ڪيري. د هغوى دا منظر به د ٽولو انسانانو دپاره پروونڪي وي.“